

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-1

25

*Yıl:2 *3-16 Ocak 2004 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Biliyor ve inanıyoruz ki 2004 yılı özgür bir geleceğe DAHA GÜÇLÜ ADIMLARLA YÜRÜYÜŞÜMÜZE TANIKLIK EDECEKTİR

YÜKSELEN, EMPERYALİZMİN YENİLGİ GRAFİĞİDİR

2003 yılı, emperyalizmin yaşadığı krizden çıkış için çarpınışlarına sahne oldu. Yaşanan kriz derinleştikçe emperyalizm daha fazla saldırganlaştı ve saldırganlaştıkça kendi sonunu daha da hızlandırdı. Afganistan ve Irak fiili olarak işgal edildi, ancak istenilen sonuç her iki ülke açısından elde edilemedi. Emperyalizmin tüm saldırı silahlarına rağmen buralar birer direniş cephesi ve emperyalistlerin korkulu rüyası haline geldi. Çünkü onları bataklığa sürükleyen ve halkın tüm kayıp ve acılarına rağmen ayakta kalarak ve örgütlenerek yürüttükleri mücadele her geçen gün biraz daha büyüyor.

TÜRK HAKİM SINIFLARININ SALDIRI DOLU BİR YILI

Emperyalizmin mevcut bu tablosunun ülkemize yansması da beklenildiğinden farklı olmadı. Efendisinden daha fazla bataklığa batmış durumda olan Türk hakim sınıfları 2003 yılını da **yöneteme krizi** ile geçirdiler. AKP hükümeti oylarını aldığı kesimlerin bile isteklerine cevap veremeyecek nitelikte olduğunu çok kısa sürede belli etti. Emekçilere saldırıların yoğunlaştığı 2003 yılında meclis tarihinin rekor denemeleriyle saldırı paketlerini bir bir onaylayarak halkın gündemine soktu.

KÜRT HALKINA YÖNELİK BASKILAR BİTMEDİ

T. Kürdistanı'nda ve ülkemiz coğrafyasının her karış toprağında Kürt halkı yok sayıldı ve imha politikaları hızından birşey kaybetmeden devam etti.

Tasfiyecilik sürecinin hızlanan adımları devletin baskı ve sindirme politikaları ile yanıt buldu. 2003 yılının son ayında devlet tutsakları yaka paça F tipi ve D tipi hapisanelere koyarak saldırılarına yeni bir halka daha ekledi.

YENİ YILDA ESKİ SALDIRILAR SÜRECEK

Tüm bu çıkmazların içinde kıvranan Türk hakim sınıfları her zaman **"yeni"** birşeyler bularak yaşadıkları krizi bu şekilde atlattı. Yeni yıla yeni vergiler, yeni zamlar, yeni saldırılar ile girilirken onlar **"yeni"** bir yıl olacağını öne çıkartarak saldırılarını gizlemeyi amaçlıyorlar. Oysa onların yeniden anladıkları sadece yeni saldırılar ile halkın tepkilerini bastırmaktır.

"MEZAR TİPİ" UYGULAMAYA KONDU!

Türkiye F Tipi hapisanelere geçiş sürecinde yaşanan katliamın acılarını yaşarken, 'mezar tipi hapisane' olarak adlandırılan ve yapımı bir süre önce biten 622 kişilik kapasiteye sahip olan Diyarbakır D Tipi Hapishanesi'ne sevkیاتlar başladı. Devletin hapisanelere yönelik başlattığı saldırıların bir devamı olan bu sevklerin ilki Diyarbakır E Tipi Kapalı Hapishanesi'nden 7 araçla D Tipi

Hapishane'ye yapıldı.

D Tipi hapisanelerde 600-700 metrekare büyüklüğünde, 50'şer kişi-

lik 2 spor sahası da bulunuyor. 50 kişilik kapasiteli kütüphane bulunan hapisanede tutsaklar kütüphane dışındaki kitapları edinemeyecek. D Tipi'nde herkes kendi odasında yemek yiyecek ve aydınlatma dışındaki elektrik masrafları da hükümlülere ait olacak. Görüşmeler ise, çift camlı, 36 kişilik kabinlerde yapılabilecek. 6 görüşme kabininde, telefon aracılığıyla görüşme yapılabilecek.

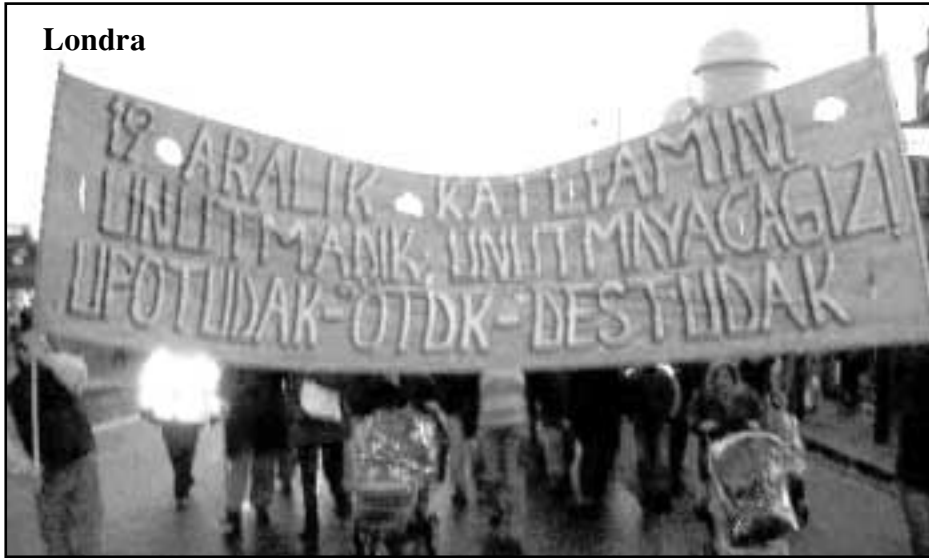
İşçi-köylü'den

IRAK HALKI DİRENİŞLE,
İŞGALCİLER İŞE
YARATTIKLARI CANAVARI
YAKALAMA SEVİNCİYLE(!) MEŞGUL

Sayfa 30

19 Aralık birçok ülkede protesto edildi

Londra

HANNOVER

19 Aralık 2000 zindanlar katliamı ve direnişi üzerinden üç yıl geçti; 28 şehit, yüzlerce yaralı ve bedenlerinden başka silahı olmayan, ölümü yaşam karşısında hiçleşiren, komünist ve devrimci tutsakların ölüm orucu direnişi, 107 şehit ve onlarca gazi. Mevsimler ard arda dizilirken, direnişin tüm görkemi dalga dalga yayıldı, dört bir yandan dört bir kıtaya. Dünya ve Türkiye devrim tarihi ilk kez böylesine bir direnişi yaşadı ve devrimler tarihinde; bir yaprak daha altın harflerle yerini almıştı.

19 Aralık ve ölüm orucu direnişi; aynı zamanda iki farklı dünyanın iki farklı tarihini de yazmıştı. Bir yanda; yarıya karanlı vampirler dünyasının kanlı tarihi, öte yanda; aydınlık geleceğin insanları olarak, halkın yiğit evlatlarının kahramanlık tarihi. Bir yan; binlerce polisi, askeri, özel timi eşliğinde her türlü silahlarıyla, gaz bombalarıyla, yangın bombalarıyla; insanlığın tüm erdemlerinden uzak barbarların temsilcileri ve yenilenler. Öte yandaysa; bilinçleriyle, inançlarıyla bedenlerini siper etmiş ve her bir yüreği silah bilmiş ezilen milyonların temsilcileri ve teslimiyete boyun eğmeyip zaferi kazananlar.

Belki bu çılgınlıklar henüz adresine ulaşmamıştı, belki bu çılgınlıklar henüz kar topu misali büyümemişti. Fakat biliyoruz ki; akacak nehir yatağını bulur, ve bundandır ki; su damlasına sığdırılan yaşamlar, elbette okyanusa akacak nehirlerin ak köpüğü kadar berrak ve bir o kadar yatağında hırçın olacaktır. Biliyoruz ki; bir hamlede değil onlarca hamle sonrası özgür geleceğimizi ellerimizle, tırnaklarımızla yaratacağız. Bundandır ki; boşuna sevinmesin Akbaba sürüleri, boşuna sevinmesin sınıf düşmanlarımız ve bunların yanında yılğınlığın teorisini yapan tükenmişler, masa başında boşuna ömürlerini tüketmesinler! Yıllar öncesi buz kırılmış ve yol açılmıştı, ve bunun yanında her bir direnişimiz, her bir düşenimiz aydınlık geleceğin ışıkları olarak yerlerini çoktan almışlardı. Kavga bayrağı hiçbir zaman yere düşmedi ve her daim daha yukarılara, zirvelere taşındı. Çünkü bizler, inancımızı, ideolojimizin bi-

limsellüğünden ve doğruluğundan alıyoruz.

19 Aralık zindanlar katliamı ve direnişinin üçüncü yıldönümü vesilesiyle, bizler Hannover'da bulunan **Partizan, D. Demokrasi** taraftarları ile birlikte "19 Aralık ve Ölüm Orucu Şehitleri"ni anma etkinliği çerçevesinde, ortak bir anma toplantısı gerçekleştirdik. Suskunluğun revaçta olduğu bir dönemde, "F Tipi" hapisanelerdeki Komünist ve devrimci tutsaklara sahip çıkmada, bir ses de Hannover'dan gelmesi, bu dönem açısından önemlidir. Yüzün üzerinde kitlenin katılımı ile gerçekleştirilen etkinliğimiz; saygı duruşu ve açılış konuşması sonrası, **Grup Yağmur Vakti** güzel bir müzik dinletisi sunarak etkinliğimize destek verdi. Ardından yurtsever sanatçı, şiir dostu bir arkadaşın sunduğu şiir dinletisi ile programa devam edildi. Türkiye'den **Açılım Hukuk Bürosu** Avukatlarından bir arkadaşın, süreci anlatan konuşması sonrası; 19 Aralık ve ölüm orucu direnişini yaşamış bir devrimcinin 12 yaşındaki kızı tarafından okunan şiir, etkinliğimize ayrı bir güzellik kattı. Tohum Kültür Merkezince hazırlanan "**Su Damlasına Sığdırılan Yaşam**" adlı belgesel gösterimi ile devam eden etkinlik, 19 Aralık ve ölüm orucu direnişisi iki siperdaşın o dönemi anlatan konuşmaları, henüz belgeselin etkisini üzerinden atamayan kitleyi, daha da etkiledi. Anma toplantımız **Grup Yol**'un birbirinden güzel Türkçe, Kürtçe ezgileri türkülerle bitirildi.

Olumlu geçen anma toplantısı elbette ki eksikliklerimizi görmeyen yanında, sürecin getirdiği sorumlulukları daha kararlı, daha bilinçli bir tarzda kavrayarak, hareket etmemizi bir kez daha hatırlattığı gibi; ilerici, demokrat, yurtsever kurum ve bireylere de sorumluluklarını hatırlatması gibi bir işleve de sahip olmuştur.

LONDRA

19 Aralık katliamı karşı devrimin sınıf düşmanı olarak gördüğü devrimci ve komünistlere yönelik kendi sınıf kinleriyle yaptıkları ve direkt işçi sınıfını ve onun ideolojik hattını hedef alan bir katliamdı. 19 Aralık katliamını anlamak ezen ve ezi-

lenlerin arasındaki mücadelenin tarihini anlamaktan geçiyor. 19 Aralık katliamı tesadüfi bir operasyon değildir. Bu katliam devrimle karşı devrim arasındaki sıradan bir mücadele değil; burjuva sınıf bilincini kuşanmış yönetenlerin, işçi sınıfı önderliğindeki ezilen halkları hedef alarak yaptıkları stratejik öneme sahip bir saldırıydı. 19 Aralık katliamıyla tüm topluma; direnişin ve karşı koyuşun böyle katliamlarla biteceği mesajı verildi. 19 Aralık öncesi dönemin hükümeti IMF'nin politikalarını hayata geçirmede, özelleştirmeleri hızlandırmada, istedikleri kanunları meclisten geçirmede, toplumsal dinamikleri susturup etkisizleştirmede ilk adımı hapisaneler saldırısı olarak görmüş ve bunu hayata geçirmiştir. Bu katliam sonucu devrimci komünistlerin elindeki önemli mevzilerden biri olan hapisaneler mücadelesi önemli bir darbe aldı. Fakat **19 Aralık ve sonrasında gelişen saldırılar bir kez daha kanıtladı ki devrimci komünist tutsakların sınıf düşmanları karşısındaki direngelliği er yada geç bu sınıflı topluma son verebilecek gücü taşımaktadır.** Bu katliamın sonuçları devrim açısından geri bir adım olarak nitelenmemelidir. Objektif olarak düşmanın kat ve kat üstün olduğu bir mevzide, sanki başka bir ülkeyi ilhaka gider gibi hazırlanan bu saldırıda, devrimci komünist tutsaklar ideolojik olarak teslim alınmamışlardır. Zaten devlet böyle bir teslim almayı başarabilse, L tipi, yüksek güvenlikli hapisaneleri, tek tip elbise gibi yeni uygulamaları dayatmaya ihtiyaç duymazdı.

Yeni katliamlara izin vermeyenin yollarından birisi de yapılanları unutmamaktır. Biz de bu bilinçle Londra'da **UPOTUDAK** (Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komitesi), **DESTUDAK** (Devrimci Siyasi Tutsaklarla Dayanışma Komitesi) ve **ÖTÖK** (Özgür Tutsaklarla Dayanışma Komitesi) olarak iki günlük bir etkinlik yaptık. Etkinliğin ilk gününde Kürt ve Türk nüfusunun yoğun olduğu alanda bir yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüş, yapılan basın açıklamasıyla birlikte bitirildi. İkinci günde ise, yine aynı üç yapının katılımıyla bir panel gerçekleştirildi. Panelde de konuşmacılar 19 Aralık katliamının geliştiği koşulları ve hedeflenenleri anlattılar. Konuşmalar soru cevap bölümüyle bitirildi.

PARİS

Son dönemlerde, gündeme gelen D ve L tipi mezarlık hücrelerine, Tek Tip Elbise (TTE) saldırısına ve ortaya çıkabilecek yeni saldırılara dikkat çekmek ve 19 Aralık katliamında şehit düşen devrimcileri anmak amacıyla, Paris'te **19 Aralık 2003** Cuma günü bir miting düzenlendi. **İşçi-köylü**, Atılım, **D. Demokrasi**, Alınteri ve **Ödak** okurları tarafından düzenlenen mitingde, 19 Aralık katliamında şehit düşenlerin şahsında, tüm devrim şehitleri için

yapılan saygı duruşu ile başlandı. Yapılan konuşmada, bu saldırı ile faşist devletin, toplum üzerinde tecriti amaçladığı, devrimci-komünist tutsakları inançlarından soyutlamayı amaçladığı; ancak tutsakların, bu saldırıyı geçmişten aldıkları direniş geleneğini daha da boyutlandırarak cevapladığı belirtildi. "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "**İçerde, dışarıda hücreleri parçala**", "Kahrolsun faşist Türk devleti", vb sloganların atıldığı mitingde yaklaşık 200 kişi katıldı. Mitingde, müzik ve şiir dinletilerinin yanısıra katliam görüntülerinin yer aldığı bir sinevizyon gösterildi, oldukça ilgi çeken miting, bundan sonrasında gelişebilecek saldırılara karşı, tüm emekçilerin hazırlıklı olmasına dikkat çekilerek bitirildi.

STUTT GART

19 Aralık Katliamı'nın üçüncü yıldönümü vesilesiyle Stuttgart'ta, **İşçi-köylü**, Atılım, **Devrimci Demokrasi** ve Alınteri okurları olarak 19 Aralık günü, şehir merkezinde, katliamı görsel anlamda sergileyen bir stand açtık, çıkartılan ortak bildiri ve **DETUDAK** bildirileri yoğun bir şekilde dağıtıldı...

20 Aralık Cumartesi günü **Stuttgart Tohum Kültür Derneği**'nde, bir panel gerçekleştirildi... Panelistlerimiz; **Açılım Hukuk Bürosu**'ndan **Av. Gül Altaylı**, **Devrimci Demokrasi** ve **Alınteri** okurlarından 19 Aralık katliamının iki canlı tanığı idi... 19 Aralık katliamında yaşananları, bu katliam esnasındaki duygu ve düşüncelerini anlatan gazilerimiz sözlerini bitirdikten sonra, **Açılım Hukuk Bürosu**'dan **Av. Gül Altaylı**, katliam sürecinde avukatlar cephesinde yaşananları ve bu katliamın hukuk cephesinden görünüşünü anlattıktan sonra ikinci gün etkinliğimizi noktalandık...

21 Aralık Pazar günü ise Tohum Kültür Derneğimizde bir Kültür Şöleni gerçekleştirdik... Şölende **Tohum Müzik Grubu** dinletti. Üç günlük faaliyetimizin en olumlu yanı; katliama karşı devrimci dostlarımızla birlikte bir duruş sergileyerek sessizliği yıkma noktasında olumlu bir adım atmış olmak ve bu faaliyet kanalıyla yeni kitlelere ulaşabilmek olmuştur...

(Stuttgart Tohum Kültür Derneği)

İSVİÇRE

İsviçre'nin Zürih kentinde 13 Aralık günü **TKP/ML, MKP, TİKB** tarafından kitlesel katılımı düzenlenen protesto yürüyüşü, Zürih Konsoloslugu önünde yapılan konuşmanın ardından devrim andı ile sona erdi. Etkinlikte ayrıca iki Ölüm Orucu direnişisi de birer konuşma yaptı. Yapılan konuşmada; "**Faşizmi döktüğü kanda boğacağız**" sloganıyla sona eren yürüyüşe bir grup İranlı mülteci de destek verdi.

İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları

Sema Gül
Euro Hesabı
Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Halk Bankası
Laleli Şubesi: 3474/63487
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Sınıfsal Bakış

YEREL SEÇİMLERE İLİŞKİN GENEL TAVRIMIZ ÜZERİNE

3 aydan az bir zaman kalmışken, yavaş yavaş ısınan yerel seçimler platformunda, sınıf bilinçli proletaryanın görüşlerini, **perspektif** düzeyinde bu yazımızda açacak, önümüzdeki sayılarımızda ise ayrıntılandırmaya çalışacağız. Isınmanın yavaş olmasının nedeni, dünya, bölge ve ülke gündemin hayli **yüklü** gelişmesinden ötürüdür. Her ne kadar AKP hükümeti 1 yılı az süre geçkin icraatı döneminde, **ciddi** ölçüde yıpratıcı bir aşamadan geçtiyse de, hakim sınıf klikleri içerisinden ve halk muhalefeti açısından etkili ve güçlü bir alternatif yaratılamadığı günümüz koşullarında, **esasen** kendini fazla rahatsız etmeyen bir konumda bulunmaktadır. Bunun hakim sınıflar cephesindeki asıl nedeni, ABD ve AB emperyalistleri açısından AKP'nin **öncelikli** tercih seçeneğini (hazırlanmış model) sürdürüyor olması iken, halk muhalefeti yönünden ise genel olarak **örgütsüz, önderliksiz** tablonun hakimiyetini devam ettirmesidir.

Yerel seçimler, kendine özgü bir seçim faaliyeti olsa da çoğu şartlarda siyasi iktidarların **güvenoylaması** özelliği taşırlar. Emperyalistlerin o süreçte devreye soktukları kimi politikalar ve uygulamaların yerel seçimler yoluyla alınacak **taze kan** sayesinde daha ısrarlı bir biçimde dayatılması, bu sayede mümkün olabilmektedir. Yine aksi yönde bir sonuç, bu politikalara karşı örülecek barikat ve direnişin **gücünün** gösterilmesi bakımından önemlidir. Yani seçim sonuçlarının, özelden başka genel manada da rol oynaması söz konusudur. Bu yüzden yerel seçimlerin hiçbir bakımdan hafife alınmasından söz edilemez.

28 Mart'ta yapılacağı kararlaştırılan 2004 yerel yönetim seçimleri; emperyalizmin özellikle son 5 yıl içinde olgunlaştırdığı ve (IMF, DB, OECD, AB anlaşma, kredi, şart ve raporları, 1999-2001-2002) AKP hükümeti eliyle projelendirerek **"reform"** paketi olarak piyasaya sürdüğü **"ida-**

ri yapılanma" hamlesi açısından ayrıca önem kazanmıştır. İçinde yasa tasarı ve taslaklarını barındıran bu kamu "reform" paketinin en önemli ayaklarını yerel yönetimdeki düzenlemeler oluşturmaktadır. Birbirini tamamlar nitelikteki düzenlemelerin özü, **"yerelleştirme"** adı altında **"özelleştirme"**dir. "Yerel"i güçlendirme örtüsüyle, yağma ve talan sınırsız ve dizginsiz hale getirilmekte, sendikasılaştırma ve örgütsüzleştirmeyle beraber, **azgın bir sömürü** ve keyfi bir çalışma ortamında, sosyal hakların kısıntı düzeydeki kazanılmış olanları da öğütülmekte, tam bir **taşeronlaştırma** furyası başlatılmaktadır. Özcesi, yerel yönetimler, halkı sağmada merkezi yönetimden sonra ikinci birer **istasyon** olarak planlanmaktadır. Ama doğrudan, ama komprador ya da emperyalist sermayeye aracı olarak.

İşte bu hazırlıklar, hakim sınıf partileri açısından yerel yönetimleri, geçmiş dönemlere göre çok daha **çekici** hale getirmiş bulunuyor. Eskiden de, hayli geniş olanakları açısından oldukça cazip kurumlar olmaları nedeniyle hep iştahları kabartan özellik taşıdıysa da bu durumun bu kez **çok daha** farklı olduğu sanırız yeterince açıktır. Nitekim yeni yasa taslakları; eğitimden sağlığa uzanan bir sektörel genişleme, özelleştirmede engin bir alan yaratma, vergi almada yetki kapasitesinin artırımına, ihale açılımındaki düzenlemelere kadar yerel yönetimleri eskisiyle kıyaslanamayacak bir duruma getirmektedir. Buradaki merkezi iktidar denetiminin (**idari vesayet**) hiç gevşetilmediğini, yani iplerin elden bırakılmadığını vurgulamaya gerek yok sanırız ama, hakim sınıf klikleri açısından bunun halk tarafından sanıldığı aksine pek de fazla ciddi bir problem oluşturmadığı da bilinmelidir.

Yerel yönetim seçimlerine, faşist Türk devleti böyle bir yapılanma hazırlığı içinde, belki de bunu belli ölçüde tamamlamış olarak girecektir.

Daha önemlisi, bölgedeki emperyalist işgalin **en önemli** payandasını oluşturan bir konumda girmeye hazırlanıyor. Ülkedeki bütün adımları, önümüzdeki süreçte gelişecek daha büyük/önemli **savaş-direniş-çatışma** olgularına hazırlıklı olmak adına atılmaktadır. Hem devlet olarak uygun bir yapılanma oluşturmak hem de ekonomik olarak ayakta durabilecek bir düzenek yaratmak istemektedir. Aynı zamanda AB ve ABD ile ilişkilerinde uygun bir konum elde etmeyi hedeflemektedir. Birçok şeyi bir arada kotarmak efendilerinin kendisinden istediklerini **harfiyen** yerine getirmesine bağlıdır. İşte attığı adımların önemli bölümü onun tercihinden çok kendisine dayatılanlardır. Olan bitenleri büyük oranda bu şekilde okumak gerekmektedir. Bunun böyle olduğunu anlamak için ilgili emperyalist kuruluşların raporlarını hatta yayın organlarının makalelerini incelemek dahi çoğu zaman yeterince açıklayıcı olabilmektedir.

Komünistler, tavır belirlerken bütün meselelere önce en genel kıstasları olan, sınıf mücadelesini **ilerletici** rol oynayıp oynamaması açısından bakarlar. Bunu yaparken objektif şartları değerlendirir; yani sınıfların gücünü ve mevzilenişini analiz ederler. Sonra, kendi güçlerini ve diğer yakın güçleri değerlendirmeye tabi tutarlar. Dolayısıyla, takınacakları tavrın pratikte ne anlam ifade edeceği, yani neye yarayacağı, hangi işlev göreceği belirlenmiş olur. Bunun **o an için** çok büyük roller oynaması söz konusu olmayabilir. Bu neticede **güç** sorunudur çünkü. Ancak, doğruyu ortaya koymak, tutarlı olmak, öngörülü olmak, kitlelerle kurulan ilişkilerde **güven** tesis etmekte son derece önemlidir.

Yerel seçimler, kitlelerin, düzeninin meşrulaştırılması, parlamentonun işlevli kabul edilmesi, seçim tezgahı/oyununa doğrudan alet edilmesi, gibi **kritik** hususlarda genel seçimlerden **ayrı** bir özellik gösterirler. Bu yüzden de sorun, yazımızın başında vurguladığımız anlamda hem genel hem de özel manada **ikili** bir boyut kazanmaktadır. Genel boyut, sınıf mücadelesinin o evredeki somut durumuyla, özellikle de emperyalizmin ve siyasi iktidarın yürürlükteki politikaları ile ilgilidir. **Bunu şu özgülde**

yanıtlayacak olursak, mevcut hakim sınıf partilerinin hiçbirisinin, hiçbir adayı istisnasız desteklenmemelidir. Burada, yani ilk aşamada adayın niteliğinden öte **partinin niteliği** anlamında bir sınıfsal duruş söz konusudur. **Şu andaki koşullar bize böyle bir saflaşmayı dayatmaktadır. İnce taktiklerden öte daha açıktan bir konumlanış gerekmektedir.**

Bu durum, ABD emperyalizmi önderliğinde dünya çapında geliştirilen **büyük çaplı** saldırı dalgasının, bölgemiz ve ülkemiz ayağında da hissedilir bir boyutta sürmesinden ileri gelmektedir. Bu kampanyaya, ülkemizdeki hakim sınıf partilerinin **tamamı**, açık veya örtülü bir biçimde destek vermektedirler. Kimi alanlardaki kimi adayları bakımından, bu konuda en fazla kafa karışıklığı yaratmaya aday partilerden **"sosyal demokrat"** etiketli CHP'nin **"muhalefet"**te iken erime süreci yaşamasının nedenleri, "muhalefet" yapamayı değil **yapmayıdır**. Zira AKP, "laiklik" meseleleri ile "suni" biçimde gündemleştirilen mevzular hariç, kimi beceriksizlikler ve kazalar dışında, büyük bir **heves** ve gayretle bal gibi son derece sadık bir emperyalist uşaklığı başarıyla sergilemektedir. SHP'nin ise son iki seçimdir reformist partilerle giriştiği flörtlerle, özellikle başında bulunan **katliamcı kadroların** kanlı geçmişinden kendini ayıklamaya çalışması mümkün değildir.

Özeldeki boyuta geldiğimizde ise gerek kendi **bağımsız adaylarımız** gerekse de koyduğumuz kıstaslara uygun özellikler taşıyan adayların desteklenmesi ve bu doğrultudaki ittifak anlayışımızı açmamız gerekiyor. Bunun için öncelikle **yerel yönetim politikamızı** genel başlıklar halinde derli toplu olarak bir kez daha hatırlatmak istiyoruz:

Yerel yönetim ya da son dönemlerdeki bir başka ifadesiyle **yerinden yönetim**, eski kullanılışıyla **belediyeler**; bir coğrafi alanda, merkezi iktidarın, denetimini koruyarak, bir takım kamu görev ve yetkilerini, yerle aktarması anlamına gelmektedir. Bunlar, çeşitli devletlere, yönetimlere göre farklılıklar göstermektedir. Kimilerinde sadece sıradan hizmetlerle sınırlı kalmakta, kimilerinde ise siyasi iktidara ya-

kın yetkilere kadar ulaşabilmektedir. Ama konu ne **federatif** yönetimlerle ne de **“yerel siyasi iktidar”** kavramı ile karıştırılmamalıdır.

Bizimki gibi faşist diktatörlüklerin hüküm sürdüğü ülkelerde demokratik, katılımcı, halkçı, üretici, vb. niteliklere sahip bir yerel yönetimin **uzun süre** yaşatılabilmesi pek olanaklı değildir. Bu konuda geçmiş yıllardaki **Fatsa** vb. kimi deneyimler çok yönlü öğreticidir. Bununla beraber, bu durum nasılsa böyle onun için yerel yönetimleri kazanmanın ya da yerel yönetim meclislerinde görev almanın hiçbir yararı olmaz anlayışı da **doğru değildir**. Aksine yerel yönetim seçimleri, yörenin somut sorunları/taalepleri üzerinden bir kampanyayı ve çalışmayı gerektireceğinden halkla doğrudan **“kitle ilişkisi”**ni geliştirecektir. Yerel yönetim meclisinde yer alındığında bu ilişkinin daha da ilerletilmesinin zemini **güçlendirilmiş** olacaktır. Seçimin kazanılmasının sonuçları ise çok daha farklıdır. Bu durumda elde edilecek deneyimlerin, iyi değerlendirildiği takdirdeki getirileri, **halk savaşının örgütlenme pratiği** açısından önemli değerler ifade edecektir. Yerel yönetimler, iyi işletildiği takdirde **demokrasinin en iyi biçimde uygulanabildiği** alanlardır. Halkın yönetime ve denetime katılma pratiği **ciddi kazanımlar** sunmaktadır. Buna uzun süreli halk savaşı mücadelesinde **çok büyük ihtiyacımız** olduğu açıktır.

Adaylarımız, o alandaki sınıf mücadelesi içerisinde **emeği ve bu nedenle saygınlığı** olan; **devrimci, demokrat, yurtsever** özellikler taşımalıdır. Bu özellikler aynı zamanda destekleyebileceğimiz adaylarda da arayacağımız **kıstaslar** olacaktır. Bunun daha açık ifadesi, adayın, **anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist** bir kimliğe sahip olmasıdır. Emperyalizmin dünya çapında geliştirdiği saldırılara, onun ülkemizdeki temsilcilerinin bugünkü AKP hükümeti eliyle geliştirdiği uygulamalara ve özellikle Kürt ulusuna yönelik ulusal zulüm ve imha politikasına karşı tavır geliştirilmesi açısından tutarlı bir tutum içerisinde olmalıdır.

Adaylarımız, yerel yönetimlerde, halkın **her safhada** söz ve karar sahibi kılındığı tipte bir **demokrasiyi**(halk kurulları/meclisleri), tam **katılımcılık** ilkesi çerçevesinde, tam bir **saydamlık** anlayışıyla savunacaklar; AKP hükümetinin “kamu reformu” kapsamında hazırladığı “yerel yönetimleri güçlendirme” oyununu teşhir edecekler; **denetim ve geri çağırma** ilkelerini işlerli kılan mekanizmaları kitlelerle paylaşacaklardır. Yerel yönetimlere geldiğimizde nasıl bir politika izleyeceğimizin yanı sıra, seçim kampanyamız, **düzenin çok yönlü teşhiri** ile birlikte sürdürülecektir.

Adaylarımızı saptarken bunun tek başımıza ya da bir **ittifak** neticesinde oluşturulduğu durumlar da söz konusu olabilmektedir. Özellikle de yerel seçimler gibi bir konuda **merkezi ittifak** gibi bir anlayışımızın olmadığını bir kez daha açmayı gerekli görmüyoruz. Bu koşullarda da gerek adaylarda arayacağımız gerek yerel yönetimlerde savunaca-

ğımız ilkelerimiz değişmemekle beraber, **ajitasyon propaganda** faaliyetimizden taviz vermeyeceğimiz bilinmelidir. Hiç şüphesiz ittifaka gireceğimiz güçlerin sınıfsal nitelikleri adaylarda aradığımız asgari koşullarla **uyumlu** olmak durumundadır.

Belirttiğimiz kıstaslarda olup, diğer bazı koşulların da uygun olması halinde **destekleyeceğimiz** öteki kişiler, devrimci çevrelerden bağımsız adaylar olabileceği gibi, kimi reformist partilerin adayları da olabilir. Bu durumda öncelikle yukarıda kendi adaylarımız açısından koyduğumuz **asgari kıstasları** taşımaları gerekmektedir. Destek verebilmemiz için o alanda **örgütlü faaliyetimizin** olması gerektiği unutulmamalıdır. Kampanya döneminde destek verdiğimiz adayın seçim faaliyetini **gölgelemek kaydıyla**, kendi özgür çalışmalarımızı yürütmemize ambargo koyulmaması, bizim için **ilkesel** bir koşuldur.

Burada **inisiyatif**, yapımızın en üst organına bırakılmış durumdadır. Onun değerlendirmesi doğrultusunda, örgütlü bulunan bütün alanlarda, dışımızdaki adaylar yukarıdaki anlayışımız çerçevesinde desteklenebilir. Buradaki **kıstas**, çok genel anlamda sınıf mücadelesine mevzi kazandırılmasıdır. Bunun reformizme mi, devrimci demokrat, yurtsever güçlere mi mevzi kazandırdığı ayrımını yapacak olan, alan örgütlülüğünden bilgilenmek suretiyle **parti önderliğidir**. Görüldüğü üzere, gerek kendi adaylarımızın saptanmasında, gerek ittifaklar oluşturulmasında, gerekse de destekleme politikamızda sorun **dar** bir çerçevede tutulmamış, **en geniş** güçlerin birlik ve çıkarları, halkın ve devrimin çıkarları **perspektifiyle** hedeflenmiştir. Yerel yönetim olgusunun özünde yer alan **ilkeler** hatırlandığında, bunun demokratik halk devrimi **ışığında** yoruma tabi tutulması, böylesi bir sonucu kaçınılmaz kılmaktadır.

Bu çerçeve kapsamında değineceğimiz bir başka husus da **muhtarlık** seçimlerine ilişkindir. Bilindiği gibi, gerek köy gerekse de mahalle muhtarlıkları, esasen daha çok kimi **idari** görevlerle donatılmışlardır. “Hizmet”leri bununla sınırlıdır. Böyle olmasına karşın, **içlerinden biri olarak seçilmiş olma** sıfatıyla buldukları bölgede halkla ilişkilerde küçümsenmeyecek bir **role** sahiptirler. Mahalle, semt ve köyün bir dizi sorun ve çelişkinin **paylaşım ve çözümünde**, yine çok yönlü ilişki ve dayanışmada muhtarlar yerine göre **fonksiyonel ve etkin** olabilmektedir. Bütün bu ve başka nedenlerle muhtarlar ve muhtarlık kurumu, özellikle köylerde ve küçük yerleşim birimlerinde, kentlerin ise gecekondular semtlerinde **ağırlığını** korumaktadır. Oysa muhtarlık seçimleri bu önemlerine paralel bir ilgiyi tarafımızdan da görememişlerdir. Bu konuya da aynı **duyarlılıkla** yaklaşmak zorunda olduğumuz açıktır.

Muhtarlık seçimlerinde; devletin resmi tarifesi dışında ekstra bir ücret alınmayacağından, işlemlerin kolaylaştırılacağına dair bir takım pratik yönetim anlayışlarıyla ilgili vaatlerden; sorunlara

sahip çıkılacağına ve dayanışma mesajlarına dair kimi propagandalardan öte bir kampanya tasarlanamasa da adaylarımız veya desteklenebilecek adaylar hiç şüphesiz, yerel yönetimler için belirttiğimiz **kıstaslara** uygun olmak durumundadır. Zira muhtarların sınıf mücadelesinde düşündüğümüz anlamda **rol** oynayabilmesinin yegane yolu bu vasıfları taşıyabilmesinden geçmektedir. Aksi takdirde, sadece “solcu” “CHP’li” vs. türden bir takım adayların desteklenmesi, ya da faşist bir başka adayın kazanmasındansa anlayışıyla diğerinin desteklenmesi pratik anlamda dahi çok fazla bir şey ifade etmeyecektir.

Halk saflarında değerlendirdiğimiz çeşitli güçlerin bir bölümünün bugüne kadar yapmış olduğu açıklamalardan edindiğimiz bilgiler, merkezi düzeyde bir ittifakın kurulmayacağı, bir **“çatı partisi”** oluşumunun gerçekleşmeyeceği yönündedir. Bölgesel düzeyde ise reformist parti ve gurupların (çoğu kez SHP’yi de katarak) kendi aralarında, bazı yerlerde ise kimi devrimci yapıları da dahil ederek şimdiden belirli platformlar oluşturduklarına dair açıklamalar yapılmaktadır. Yine belirli alanlarda gerek komünistlerin gerekse de kimi devrimci grupların bağımsız adaylarla hem çalışmalar yürüttükleri hem de ittifak görüşmeleri başlattıkları bilinmektedir.

Bu ilişkilerde, meseleler ne yazık ki genelde ilkesel, siyasal temelde değil, **grupsal çıkarsal** bazda ele alındığından sağlıklı sonuçlar üretilmesi, gerçek manada kalıcı güç birlikleri yaratılabilmesi mümkün olamamaktadır. Nitekim asıl sorunlar daha sonra başlamaktadır. 3 Kasım seçimleri öncesindeki görüşmeler bu konuda **traji-komik** deneylerle doludur.

Şunu özellikle vurgulamak gerekiyor

ki, gerçekleşecek olanın adı yerel seçim de olsa, bu nihayetinde sınıf mücadelesinin **özgün** bir yansıması olarak bilince çıkarılmalıdır. Ancak böyle kavranılması sayesinde, sorunun şu veya bu beldeyi kazanıp kazanmamak, şu veya bu kadar encümen üyesi sahibi olup olmamak, şu ya da bu kadar muhtarlığı elde edip etmemek olmadığı anlaşılır. Hiç kuşkusuz bir takım mevzileri kazanmak önemlidir ve bunları elde edebilmek için de bu seçimlere katılmaktadır ama bu seçimlerin en az bunun kadar hatta **daha önemli** bir diğer yanı da emperyalizme ve faşizme karşı halk kitlelerinin gerek tek tek alanlarda gerekse de genelde **karşı duruş ve karşı koyuşu** sergilemesini başarabilme meselesidir. Kitlelerin 3 Kasım’da bile ne kadar hazır bir durumda olduğu, sandığa gitmeyen ve oy kullanmayanların oranıyla sabittir. Aradan geçen zaman dilimi, bunun şartlarını **daha da olgunlaştırmış** bulunuyor. AKP, her bakımdan seleflerini fersah fersah katladı. Bunu değerlendirmede yerel seçimler bize **önemli bir fırsat** sunmaktadır. Taktik adına, küçük hesaplar uğruna, reformizmin **tam da bu dönemde** bilinçli olarak parlatılmasının cazibesine kapılarak tuzağa düşmemek gerekiyor.

Özetleyecek olursak; 2004 yerel seçimlerinde, Marksist-Leninist-Maoistlerin tavrı; faşist partilerin hiçbir beldedeki adayına oy verilmemesi; komünistlerin gösterecekleri veya destekleyecekleri adaylara oy verilmesi, bu nitelikte bir adayın bulunmadığı koşullarda ise hiçbir adaydan yana tercihte bulunulmaması şeklindedir.

Sağlık çalışanları eylem yaptı

Sağlık emekçileri yaşadıkları sorunların çözümü, insanca bir ücret için ülke çapında 24 Aralık'ta eylem yaptılar. Hastalarla sağlık emekçilerinin karşı karşıya getirmeye çalışan çabalara rağmen eylemler gerçekleştirildi.

İSTANBUL

Türk Tabipler Birliği'nin (TTB) çağrısıyla hizmet vermeyen doktorlar, "Bugün yine g(ö)revdeyiz. Sonuç alınca kadar mücadeleye edeceğiz" diyerek hükümete uyarıda bulundu. Taksim Devlet Hastanesi'nde sabahın erken saatlerinden itibaren toplanan doktorlar gelen hastalara eylemi anlatırken, polislerin hastane çevresinde yoğun güvenlik önlemi almaları dikkat çekti.

"2004 sağlık bütçesi yüzde 5'e çıkarılsın", "İş yerinde sağlık", "İyi ve onurlu hekimlik" dövizleri açıp, sık sık "Herkes eşit ücretsiz sağlık", "İnsanca yaşam istiyoruz" sloganları atan doktorlar adına bir açıklama yapan İstanbul Tabip Odası (İTO) Başkanı Gençay Gürsoy, 5 Kasım eyleminden sonra hükümetten yapıcı bir diyalog çağrısı gelmediğini, ikinci eylemi bunun için yaptıklarını söyledi.

OKMEYDANI

SSK Okmeydanı Hastanesi önünde topla-

nan hekimler de, Eğitim Hastanesi Poliklinikleri önüne kadar yürüdü. Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyelerinin de destek verdiği eylemde bir açıklama yapan Dr. Beyza Kutay, Türkiye sağlık ve hekimlik ortamıyla ilgili öneri ve taleplerini bir kez daha hükümete ilettiklerini belirtti. Açıklamaların ardından "Sağlıkta tasarruf olmaz", "Sistem çürüyor, emekçiler yürüyor", "Sözleşmeli değil kadrolu elaman" yazılı dövizler taşıyan sağlık emekçileri, "Eşitlik adalet istiyoruz", "İnsanca yaşam demokratik Türkiye" sloganları atarak, Çapa Tıp Fakültesi'nde yapılacak basın açıklamasına katılmak üzere yola çıktı.

ANKARA

Saat 12:30'da Numune Hastanesi önünde biraraya gelen sağlık emekçileri sorunlarının çözümünü isteyerek, hastaların müşteri haline getirilmesini protesto ettiler. Oldukça sönük geçen eylemde Ankara Tabip Odası ve SES adına bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada sağlık alanının neo-liberal, serbest piyasaya daha fazla açılacağına dikkat çekildi. 5 Kasım'da yapılan eylem ile hükümetin istedikleri mesajı almadığı belirtilen açıklamada; yet-

kililerin sağlık emekçilerini dikkate almaları gerektiği vurgulandı. AKP milletvekilinin de katıldığı eylemde açıklamadan öte milletvekili gündemi kapladı. "Söz yetki karar çalışanlara", "Kölelik yasası geri çekilsin" sloganlarını atan sağlık çalışanları eylemden sonra tekrar işbaşı yaptılar.

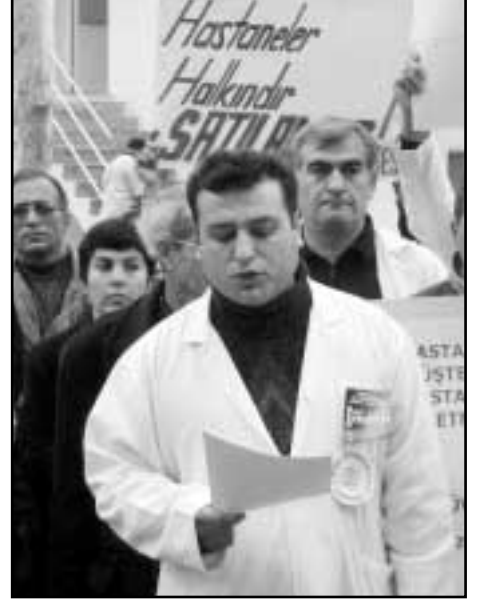
BURSA

Türk Tabipler Birliği (TTB) ile SES tarafından ülke genelinde yapılan iş bırakma eylemi Bursa'da da gerçekleştirildi.

Eylemde Yüksek İhtisas Hastanesi, SSK Şevket Yılmaz Hastanesi Poliklinik Servisi önünde basın açıklaması yapan TTB Bursa Şube Başkanı Dr. Ünal sözleşmeli ve kadrolu çalışan uygulamasına değinerek çalışma koşullarının ve nerelerde çalışılacağı belli olmadığını ve vatandaşlarla karşı karşıya gelmek istemediklerini, haklı talepleri olduğunu vurguladı.

SAMSUN

Sağlık emekçilerinin Samsun'daki eyleminde acil servisler dışında tüm hastane ve polikliniklerde sağlık hizmetleri durduruldu. Samsun-Sinop Tabip Odası Yönetim Kurulu üyeleri sabah saatlerinden itibaren hastaneleri

ziyaret ederek halkın sağlık hizmetlerinden yararlanmasını ve hekimlerin sorunsuz ve haklarının gasp edilmediği şartlarda çalışabilmeleri için iş bırakma eylemi yaptıklarını anlatıyorlar. Doktorların gün boyu iş bıraktıkları eylemde hastanelerde önemli bir sorun yaşanmadığı bildirildi. Muayenehanesi olan hekimler ise işyerlerini açmadılar. Devlet hastanesinde iş bırakma eylemi gece vardiyasında da devam etti.

Emekçinin Gündemi

Türk İş Genel Kurulu ve bir anket TÜRK-İŞ YİNE AYNI TÜRK-İŞ, KAZANAN YİNE STATÜKO....

19. Genel Kurulunu yapan Türk-İş'te değişen bir şey yok. Aynı anlayışla, aynı kişilerden oluşan bir yönetim, onca "eleştiriyeye", onca sözüm ona muhalif görüntüye rağmen işçi sınıfının başına yeniden bela edildi.

Aslında ortaya çıkan, daha doğrusu devam eden tablo, Türk-İş'in niteliğine, sendikal anlayış ve pratiğine uygun bir tabloydu. Ancak bilinmelidir ki, bir genel kurul öncesinde ve sonrasında yaygın tartışmalar, kulisler, alternatif oluşumlar, eleştirilerle dolu bir süreç yaşanır. Bu yaşanmakla kalmaz, bu canlılığın sonucu olarak genel kurula bu yansıtılarak, bu doğrultuda müdahale edilmeye çalışılır. Bu genel kurulda bunun tersi olmuştur. **Daha doğrusu söylemlerle yapılanlar farklı olmuştur.** Genel Kurulda onca eleştiriyeye, onca yakınmaya, onca adayaşma görüntüsüne rağmen ne mevcut 5'li de bir değişiklik olmuş (Tek Gıda-İş'in adayı dışında) ne de anlayışlarında bir değişiklik....

Konuyla doğrudan bağlantılı bir anketten bahsetmek istiyoruz. Aktardığımızda görülecektir ki Türk-İş Genel Kurulunda yaşananlarla, yapılan anketteki sonuçlar sonrasındaki tutumlar nasıl da benzerlikler taşıyor.

Bakınız, Türk-İş Başkanlar Kurulunun kararları doğrultusunda Türk-İş Araştırma Merkezince bir anket yapılmış. Anketin amacı "Türk-İş taban ve tavan yöneticilerinin özelleştirme uygulamaları ve özelleştirmeye karşı mücadelelerin biçim ve niteliği konusundaki eğilimlerini "ölçebilmek" olarak ifadelendirilmektedir(1)

Anketin denekleri ise Türk-İş'e bağlı sendika merkezleri ve şube yöneticileri niteliğindeki sendikacılarıdır.

Anketin diğer sorularını ve cevaplarını bir yana bırakırsak, şu aktaracağımız soruya verilen cevaplar ve sonrasında Türk-İş'te son Genel Kurulda yaşananlar ve sonuçlar gözönüne getirildiğinde, trajikomik bir durumun varlığı kendiliğinden görülebilmektedir.

Soru-1) Sendikanızın özelleştirme politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: "Yeterli" diyenlerin oranı merkezi düzeydeki sendikacılarda % 27.96 iken, şube düzeyindeki sendikacılarda % 8.12'dir. "Yetersiz, daha etkin şekilde özelleştirmeye karşı çıkılmalıdır" diyenlerin oranı, merkezi düzeydeki sendikacılarda % 60.22, şube düzeyindeki sendikacılarda % 59.06'dır. Yine "yetersiz" deyip de, bunu özelleştirmeyi kabul edip, işçi ve sendika haklarının korunması olarak yorumlayanların oranı ise % 11.83 ile % 22.82 olarak şekillenmektedir.

Soru-2) Konfederasyonunuzun özelleştirme konusundaki mücadele ve faaliyetlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Cevap: "Yeterli" diyenlerin oranı merkezi düzeydeki sendikacılarda % 3.09 iken, bu oran şube düzeyindeki sendikacılarda % 4.76 dır. "Yetersiz, daha etkin şekilde özelleştirmeye karşı çıkılmalı" diyenlerin oranı merkezi düzeydeki sendikacılarda % 79.38 iken, şube düzeyindeki sendikacılarda % 63.95'tir. Yine "yetersiz" deyip de bunu özelleştirmenin ka-

bul edilip, iş güvencesi ve sendikal hakların korunması için yorumlayanların oranı ise % 17.53 ve % 31.29 olarak şekillenmektedir. Yani "yetersiz" görenlerin toplam oranı % 70 ile % 90 arasında değişmektedir.

Tabloyu açalım: 1. soruda tek tek sendikalar değerlendirilirken, 2. soruda bu sendikaların bağlı oldukları konfederasyon, yani Türk-İş değerlendirilmektedir. Bu tabloya bakarak söylenmelidir ki, ne şube yöneticileri kendi merkezlerinin özelleştirme konusundaki mücadele ve faaliyetlerini olumlayıp, yeterli görüyor ve bu kapsamda onlara güveniyor, ne de merkezi konumdaki sendikacılar bağlı oldukları konfederasyonun bu mücadeledeki konumunu ve tutumunu onaylıyor ve yeterli görüyor. "Evet hiçbir bir üstünü yeterli görmediği gibi, bunların bu mücadeledeki konumlarını da sorgulayarak, özelleştirme saldırılarına, taşeronlaşmaya, esnek çalışmaya karşı mücadele etmediklerini vurgulamış ve teyit etmiş oluyorlar.

Bu tablo üzerinde birçok yorumda bulunulabilir. Ancak bunları bir yana bırakarak diyebiliriz ki, **birakalım işçilerin sendikalarına güvenmesini, sendikacılar bile birbirlerine güvenmiyorlar.** Bu anket her ne kadar sadece özelleştirme konusundaki tutum ve politikalara ilişkinse de, bu genel bir tutumu göstermesi anlamında da önemli bir denek taşıdır. Zira özelleştirme süreci, hak gaspları ve mevcut haklara yeni saldırıların, işten atılmaların, taşeronlaştırmanın, esnek çalışmanın, işsizliğin, açlığın, sefaletin, örgütsüzleştirilmenin, yetki düşürmelerin de sürecidir. Bu anlamda özelleştirmeye karşı mücadele etmeyenlerin, bu aktardığımız tabloya karşı mücadele etmeyeceklerini ve etmediklerini de vurgulamak zorundayız. Biz de öyle ele alıyoruz.

Şimdi soralım: Bu ankete göre şube yöneticileri sendika merkezlerini, sendika

merkezleri de konfederasyon yönetimlerini yeterli görmemelerine rağmen neden bunun gereklerini yerine getirmiyorlar? Evet neden? Son genel kurullar sürecinde ortaya çıkan tabloya baktığımızda ne sendika merkezlerinde, ne de Türk-İş Konfederasyonunun yönetiminde bir değişiklik olmamıştır. Yani bu demektir? "Eleştir", "suçla", "yerden yere vur", ama değiştirme, yerinde kalsın! Kimin çıkarına, elbette ki top yekun bu sendika bürokratlarının çıkarına. Peki "bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu" demezler mi?

Şimdi tekrar başa dönecek olursak, anket benzeri bir örnek son Türk-İş Genel Kurulunda yaşanmıştır. Türk-İş yönetimini savunan başbakan R. Tayyip Erdoğan ve bir-iki faşist yönetimli sendika dışında herkes bu yönetimin sendikal anlayış ve pratiğini eleştirmesine rağmen, bu yönetimi değiştirme yönünde hiçbir ciddi çalışma yapmadıkları gibi, yine aynı yönetimi işçi sınıfının başına bela ettiler.

Ve bir kez daha tespit etmekteyiz ki, **Türk-İş'te korunan, devam ettirilen yine statüko, yine işbirlikçi, bürokrat sendikacılık olurken; kaybeden ise yine işçi sınıfı ve emekçiler olmuştur.** İşte bu nesnel durum başta Devrimci Demokratik Sendikal Güçlere, bütün duyarlı muhalif sendikacılara ve işçi sınıfının omuzlarına, bu işbirlikçi, bürokrat güruhunun tepesinden alaşağı edilmesi tarihsel görevini yüklemiştir. Devrimci Demokratik Sendikal Birlik de bu bilinçle örgütlülüğünü sağlamlaştırarak, bütün muhalif sendikacıları, işçi önderlerini, işçi sınıfını aynı mücadele hattında birleştirme tarihsel sorumluluğuna sahip olarak bu mücadeleyi omuzlamalıdır.

(1): Bu anket "KİT'ler ve özelleştirme: İddialar ve gerçekler" başlığıyla kitaplaştırılmış olan bir araştırmadan alınmıştır.

Şeker pancarında vurgun emperyalist şirketlerin

Bir zamanlar "Avrupa'nın tahıl ambarı" diye nitelenen Türkiye'de tarım, emperyalist küreselleşme politikalarının kısılcığı altında yağmalanarak, parça parça can veriyor. Emperyalistler kendi ülkelerinde tarıma büyük yatırımlar yapar ve üreticilerini sübvansiyonlarla desteklerken, bizim gibi ülkelerde sübvansiyonları ya kaldırıyor ya da parça parça düşürüyorlar.

Şeker pancarı üretiminde genel durum;

Ülkemizde şeker üretiminin esas yararlandığı madde şeker pancarıdır. Şeker üretimi dışında, hayvancılıkta yem olarak, tarımda gübre olarak, sanayide ise alkol mayası ve biyo-kimya alanlarında kullanılmaktadır. Şeker pancarı tarlası aynı büyüklükte bir ormandan üç kat daha fazla oksijeni doğaya bırakmaktadır. Meyvesi, yaprağı, küspesi gibi yan ürünleriyle 1 dekarlık şeker pancarı ekimi 2 dekarlık arpa ekimi kadar çiftçiye gelir-kazanç sağlar. Şeker pancarı ülkedeki çeşitli alanların ihtiyacını karşılamaktadır. İşte böylesine değerli bir tarım ürünü olan şeker pancarının ekimi ve buna bağlı şeker sanayi -ülkemizde- öldürülmek isteniyor.

Oysa pancar üretimi ABD'de son 30 yılda 15 kat artış yaşadı. AB ve ABD, şeker pancarı üretimini kendi ülkelerinde destekliyor ve artırıyorlar, yarı-sömürge ülkelerde ise şeker pancarı üretimini sınırlamaktadırlar. Sözde "serbest ticaret" teraneleriyle de haksız rekabet koşulları yaratmaktadır. Şeker pancarı emperyalist ülkelerde % 95-98'lik oranda şeker üretiminin temel sektörüdür.

Ülkemizde son 5 yılda %10 nüfus artışına paralel olarak da şeker tüketiminde %10'luk artış olması gerekirken, 400 bin ton daha az tüketilerek %10-15'lik bir düşüş yaşanmıştır.

NİŞASTA BAZLI ŞEKER (NBS) ÜRETİMİ

Niştastayla da şeker üretiliyor. Patates, tapyoka, pirinç, mısır ve buğday gibi bitkiler niştastalı bitkilerdir. Bunlar arasında niştasta değeri en yüksek olan patatestir. Ama nedense patatesten NBS üretilmiyor.

Emperyalist ülkelerde NBS üretimine %1-2'lik kota uygulanıyor. Çünkü NBS'lerin sağlık açısından zararlı olduğu noktasında Avrupa kamuoyundan büyük bir tepki, karışıklık, muhalefet yapılmıştır. Bu nedenle NBS'lerin tüketimi oldukça sınırlanmıştır. Ülkemizde ise NBS üretimi kotası %10 iken, emperyalizmin de baskısıyla %15'e çıkarılmıştır.

NBS'ler ülkemizde sıvı olarak üretilmektedir. Ana maddesi mısırdır. Mısır şurubu da bu nedenden dolayı denilmektedir. Mevcut NBS üretimini %25'i sudur. Amaç ülkedeki (kotayı %15'e çıkarırken) NBS'lerin esas üreticisi olan emperyalist tekellerin ürünlerini pazarlamak ve keselerini doldurmaktır. Ayrıca NBS mısırdan üretilirken, kullandığı mısırı da ithal ediyor. Ülkemizde zaten var olan 1 milyon 500 bin ton ile 2 milyon ton arası mısır açığı daha da artmakta, dolayısıyla bu kez de ithalata yönelmektedir. Bu da **hem ülkeyi ithal mısıra bağımlılaştırmakta, hem değerli şeker pancarı üretimini zayıflatmaktadır.** Devlet şeker

Kamuya ait 30 şeker fabrikasının ve pancar şekeri ile ilişkili tüm tarım sanayi sektörlerinin iflası, nispeten ulusal ve tarımsal dinamikle -ki ülkemizde milli dinamikle gelişen birikim zayıftır- yok oluşunu, buna karşın en başta emperyalistlerin ve uşağı kompradorların semirmesini getirmektedir.

pancarı yerine mısır ekimini teşvik ediyor görüntüsü yaratmaya çalışmaktadır.

Türkiye'de 5 NBS fabrikası var. Bunların üçü yabancı tekellere ait. Cargill'e ait bir fabrika bunların en büyüğü. Cargill de dünyanın (ABD) en büyük emperyalist tekellerinden biri. Yine Cargill'e ve Ülker'e ait bir fabrika daha var. O da ikinci büyük fabrika durumunda. Diğer 2 NBS fabrikası ise yerli şirketlere ait. Biri Sunay biri de Tat adlı iki şirketin.

Sektörün aslan payı Cargill ve Ülker'in. Cola Turka da dahil olmak üzere Cargill-Ülker ortaklığı geniş kapsamlıdır. Cola Turka ve Ülker'in şekerli mamulleri de NBS kullanılmaktadır. Ülker, kola, meşrubat, şekerlemeler, çikolata, bisküvi ve çeşitli gıda sektörlerinde geniş yatırımlara sahip. Ayrıca Oyak ve Ülker yine gıda sektöründe ortaklıklara sahipler. Ülker'in Türkiye dağıtımıcılığı Tayyip Erdoğan ve oğlu Burak Erdoğan'a ait. Cola Turka dağıtımıcısı da Erdoğanlar. Şimdi bu ilişkileri de ortaya koyduktan sonra, aynı zamanda en büyük niştasta üreticisi olan Cargill ve Ülker'in çıkarları için çıkarılan bir kararı belirtelim. Niştasta ithalatına uygulanan gümrük vergisi %135'lik bir miktara yükseltilmiştir. Böylece de ithal niştasta yerine ülkede üretilen niştastaya yöneltiliyor tüketiciler. Ülkedeki niştasta üretimine yönelimin artışı da en çok Cargill ve Ülker'in çıkarıdır (-ki R. Tayyip Erdoğan'la ilişkileri de beraber düşünülünce kafalar da açıklamayı yapıyor.)

SENTETİK ŞEKER TÜKETİMİ ÜZERİNE

Şeker üretiminde ayrıca sentetik türler vardır. Bunlar ülkemizde üretilmemekte, fakat 400 bin ton şekere denk gelecek nitelikte sentetik şeker ülkemizde tüketilmektedir. Yani şeker kotasının % 10'undan biraz fazlasına denk gelen bir tüketim mevcuttur. Yapay olan bu şekerler kanserojen nitelikte olup öteki adı da kimyasal tatlandırıcıdır. Organik maddelerden üretilmemesi de ayrıca sağlığa bir zararı da bu yönlüdür. Hem

kompradorların semirmesini getirmektedir. Bu da aynı zamanda **ülkemizin tarımının ve genel anlamda ekonomisinin daha boyutlu şekilde talan edilmesi demektir.** Bir avuç işbirlikçi talancının, vurguncunun çıkarları için, Cargill gibi emperyalist tekellerin çıkarları için, tarımın tasfiyesinin bir ayağında da şeker pancarı, pancar şekeri ve mısır üreticilerinin tasfiyesi yaşanmaktadır.

Mevcut siyasal üst yapı yıkılmadıkça, sosyo-ekonomik yapıdan kaynaklı bağımlılık ilişkisi de aşamayacaktır. Esas çözüm Demokratik Halk Devrimi'nden geçmektedir. Ama devrim öncesi ve devrim için yapılabilecek şeyler de mevcuttur. Bu da özellikle politik iktidar hedefli mücadele ekseninde köylü ve çiftçi haklarının savunulması, kooperatifleşmeler, ithal malların boykotları, ulusal nitelikli bağımsızlıkçı ekonomik örgütlenmelerin oluşturulması, doğrudan üreticiden-tüketicieye uzanan ekonomi ile örgütlenmelerin yapılması ve siyasal mücadelelerin, eylemlerin güçlendirilmesidir. Bunun için, köylüleri/çiftçileri çeşitli örgütlenmelerde birleştirecek adımlar atmalıdır. Anti-emperyalist ve demokratik-ekonomik haklar için yapılacak örgütlenmeleri, uluslararası halkların mücadele birliğinin bileşeni haline getirerek gücümüzü daha da üst seviyeye taşımaktır.

Köklü siyasal taleplerimiz belki bununla gerçekleşemez ama "Gümrük Vergilerinin yükseltilmesi", "Üreticiye sübvansiyon (karşılıksız destek) sağlanması" ucuz tohum, gübre ve mazot talepleri güncelleştirilebilir. Farklı farklı alanlardaki tarım emekçilerinin, üreticilerinin sorunlarını da işleyen kavramlar hazırlayıp (örneğin; Fındık, pamuk, buğday, tütün vb. üreticilerinin) tarım emekçilerini bir çatı altında birlikte mücadele içinde harekete geçirmeyi sağlayabiliriz. Doğru politikalarıyla, çiftçi ve üretici köylülerle buluşmak ve anti-emperyalist, demokratik talepli mücadeleyi güçlendirmek için koşullar fazlasıyla elverişlidir. Tarımın tasfiyesi saldırısı, topyekün genel emperyalist saldırının bir parçasıdır. Pancar ve şeker üreticilerinin sorunu da tarım saldırısının bir parçasıdır. Genel saldırıya karşı, her alanda direnişi yükseltmek ve bunu bağımsız demokratik bir ülke hedefine bağlamak kazanmanın tek yoludur.

Türkiye Tarımı Felaket Noktasında

2003 yılında tarım alanında yaşanan gelişmeleri değerlendiren Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı **İbrahim Yetkin**, üreticinin üretmez duruma geldiğini söyledi. 21 Aralık 2003 tarihinde düzenlediği bir basın toplantısı ile bir yıllık süreci değerlendiren Yetkin; IMF politikaları ile ülke tarımının bitme noktasına geldiğini söyledi. Ülke nüfusunun % 60'ını köylülerin oluşturduğunu sözlerine ekleyen Yetkin, hükümetin bunu göremediğini belirtti. Köylülerin borçlarına da değinen Yetkin; üreticilerin kredi kullanamadıklarını, borçtan kurtulamadıklarını dile getirdi. Tarım alanlarının tahrip edilmesine de dikkat çeken Yetkin, konuşmasında tarım alanlarının yapılaşmaması gerektiğini ifade etti. 2004 yılı için taleplerinin; Doğrudan Gelir Desteği'nin ödenmesi, Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatifleri'ne olan borçların yeniden yapılandırılması olduğunu söyleyerek girdi fiyatlarının düşürülmesini istedi. (Ankara)

AKP hükümetinin tarımda bir yılı

rin çıkarları gözetilerek IMF politikaları doğrultusunda bir önceki hükümet tüm tarımsal destekleri kaldırmıştı. Onun yerine AB propagandası yapılarak DGD konuldu. AKP hükümeti DGD'leri de köylüye çok görmüş olacak ki 2003 yılı bütçesinde köylüye ayrılan 3 katrilyonluk ödenek hala dağıtılmadı.

* "...Fındığımızı satmayın, biz geleceğiz, eski hükümetin 1 milyon 615 bin lira olarak açıkladığı fiyatları 2 milyon liraya çıkaracağız"

Emperyalistlerin çıkarlarını gözetilen hükümet bundan ödün vermedi. Lafla peynir gemisinin yürümeyeceğini bir kez daha gösterdi. Seçimler öncesi Karadeniz gezilerinde üreticinin yanında olacağını vaat eden Başbakan

uygulamasını reddederek ürününü ortağı ve üyesi olduğu FİSKOBİRLİK'e bıraktı...

* "Tarım ve Köyişleri Bakanlığı yeni şartlar ve ihtiyaçlar dikkate alınarak yeniden yapılandırılacaktır."

Tarım Bakanlığı'na bağlı 14 adet üretim istasyonu ile Araştırma Enstitüsü'nü kapattılar. Tarım alanındaki Ar-Ge (Araştırma-Geliştirme) çalışmalarını durdurdular. Tarımsal alandaki bilimsel çalışmalarını rafa kaldırdılar. Tarımsal İşletmeler Genel Müdürlüğü'ne bağlı (TİGEM) çiftliklerin çoğunu patronlara peşkeş çektiler veya özelleştirdiler. Tüm bu yaptıklarına "Yeniden Yapılandırma" denildi.

...

Tüm bu örnekleri çoğaltmak mümkün;

Devletin taban fiyat belirlemediği, tüm desteklerin kaldırıldığı bir ortamda özellikle de Türkiye gibi desteklemelere muhtaç bir ülkede ancak tarımı bitiren bir politika olabilir.

Aslında tüm bunların gösterdiği tek bir gerçek var. O da **AKP hükümetinin farklı görünme çabalarına daha doğrusu göstermelik değişikliklerine rağmen her alanda aynı yıkım politikalarını devam ettirdiği ve ettireceğidir.** Bu açıdan bakıldığında egemenlerin tüm bu saldırılarını devam ettirmelerinin ve bunları yaparken hiç zorlanmamalarının tek nedeni **emekçilerin örgütsüz olmasıdır.** Bu genel tablo içinde en örgütsüz kesim ise köylülerdir. Ve bu yüzden devlet "Yeniden Yapılandırma" adı altında köylülere yıkımı dayatmaktadır. Ancak bu tabloyu değiştirmek yine köylünün kendi elindedir. Bunun yolu ise örgütlenmek ve emperyalizmin tüm saldırganlıklarına karşı durarak kendi geleceklerine sahip çıkmaktan geçiyor. (Samsun)

3 Kasım seçimlerinden önce AKP'nin yalan vaatlerinden biri de "Tarım sektörünü, bir önceki hükümetin tavizsiz uyguladığı IMF ve DB programlarının yarattığı tahribattan kurtarmak"tı(!) Seçimler sonrasında hükümeti kuran AKP; geçen süre zarfında ise değişmeyen "doğru"yu bir kez daha kanıtladı. Zaten hiçbir hükümetin verdiği sözler pratikleriyle uyuşmadı/uyuşmayacak da. AKP hükümetinin işbaşında olduğu 2003 yılında da tarımda uygulanan talan politikaları kimi zaman alanlarda köylünün dillendirdiği öfke iken, kimi zaman alnında biriken terin tefeci-tüccarın kamasına akması olarak gösterdi gerçekliğini...

**NELER DEDİLER,
NE YAPTILAR...**

* "Çiftçilerin ürünlerine uygulanan kotaları kaldıracacağız, herkes toprağında dilediği ürünü yetiştirecek"

AKP, tütünde ve şeker pancarında kotayı kaldırmadı. Tatlandırıcı sektörü lehine, şeker pancarı üreticisi aleyhine kotaları yükseltti. Böylece emperyalist şirketlerin elindeki şeker kamışı ithalatının önünü açtı. Sonuç; %50 yükseltilecek kota ile yüzbin şeker pancarı üreticisi aile daha işinden aşından oldu...

* "Devletin fiyatlara müdahalesi yerine fiyatların serbest piyasada oluşması esas alınarak, üretimin pi-

yasa koşullarındaki talebe göre yönlendirilmesi sağlanacaktır"

AKP hükümetinin Tarım Bakanı Sami Güçlü, 2003 yılı buğday alım fiyatlarını 310-325 bin lira olarak açıkladı. Köylüler fiyata tepki gösterdi. Güçlü köylülere tüm pişkinliği ile "gözünüzü toprak doyurur" dedi. Oysa 2002 yılında Türkiye'nin dış ülkelerden 1 milyon ton buğday ithal ettiği, kilosuna da 375 bin lira ödediği basında yer almıştı. Emperyalist şirketlerin üstelik hastalıklı (puseryumlu) buğdayına 2002 yılında 375 bin lira verilirken, kendi köylümüzün binbir çileyle yetiştirdiği ürüne 325 bin lira reva görülüyordu. Sonuç olarak AKP'nin uyguladığı destekleme alım fiyatı politikasının, üreticinin üretim yapmasını engellemek amacı güttüğünü köylü bir kez daha yaşayarak gördü.

* "...Mülkiyete dayalı olarak uygulanan Doğrudan Gelir Desteği (DGD) sistemindeki aksaklıklar giderilecek, dar gelirli çiftçileri hedefleyen bir yapı oluşturulacaktır"

Bilindiği gibi emperyalist şirketle-

R. Tayyip Erdoğan hasat zamanı tüm söylediklerini "unutarak" taban fiyatı açıklamayacaklarını, serbest piyasa uygulanacağını dile getirdi. Öfkeli üretici tepkisini 9 Ağustos 2003'te Ordu'da yapılan bölgesel mitingde dile getirirken, birçok köylü serbest piyasa

Köylüler ortak mücadele için toplandı

Geçtiğimiz hafta yapılan "Türkiye Tarım ve Hayvancılık Kurultayı"nda üreticiler hazırladıkları sonuç bildirgesinde sorunlarının çözümünü istediler. Akhisar, Burhaniye, Alaşehir, Babaeski, Ordu, Rize ve Zile'de ürün bazında kurultaylar gerçekleştiren üreticiler arasından seçilmiş delegeler, deneyimlerini paylaşarak ortak mücadele yollarını konuştular.

117 delegenin tamamının katılımıyla gerçekleştirilen kurultayda, köylü temsilcileri, örgütlenme modellerini de belirlediler.

Köylü delegeleri, "sözleşmeli üreticilik yapılan ürünlerde sendika kurmayı" kararlaştırdılar. Kurultayda, "üzüm, tütün ve şekerpancarı" ürünleri sendikalarının örgütlenmesinin 2004'te tamamlanması karara bağlandı.

"Çiftçilerin Sesi" gazetesinin organizasyonu ile gerçekleştirilen kurultayda onlarca çeşit alandan üreticiler, sorunlarını ve ortak çözümleri dile getirmeye çalıştılar. (Ankara)

Adı hakaret, infaz ve işkence ile anılan VALİ HÜSEYİN AVNİ COŞ'UN İCRAATLARI

Bingöl'de kamuoyunun tepkisini çeken uygulamaları ile dikkat çeken Vali **Hüseyin Avni Coş** yeni bir düzenleme ile Aksaray'a vali olarak atandı; ancak 700'ü aşkın hak ihlalinin yaşandığı, 8'i faili meçhul olmak üzere toplam 38 kişinin yaşamını yitirdiği Coş'un 11 aylık dönemi, Bingöl'de kolay kolay unutulmayacak. 2003'ün Ocak ayında Bingöl'e atanan Coş'un **ilk icraatı, Newroz kutlamalarını yasaklamak oldu.** Yasaklamalara rağmen Newroz'u alanlarda kutlamak isteyenler ise soluğu emniyete aldı. 21 Mart günü aralarında DEHAP Merkez yöneticileri ve gazetecilerin de bulunduğu 38 kişi gözaltına alındı, 15'i tutuklandı.

"**Ağzına kurşun doldururum**" Coş'un kamuoyunda şaşkınlık yaratan icraatlarından biri, **1 Mayıs İşçi Bayramı kutlamaları için izin isteyen sendikacılara karşı tavrı oldu.** KESK Sözcüsü **Özgür Bektaşoğlu**, Coş'un hışmına uğradı. İddiaya göre, çalıştığı yere giden Coş, Bektaşoğlu'nun boğazına sarılıp küfürler savurarak, "**Sen ne yapmaya çalışıyorsun**

pis total? Senin ağzına kurşun doldururum" şeklinde tehditler savurdu.

Depremzedeler ikinci depremi yaşadı

Vali Coş'u en çok gündeme taşıyan olaylar, 1 Mayıs Bingöl Depremi sırasında yaşandı. Depremın şokunu henüz üzerinden atamamış ve barınma ihtiyaçlarını gidermek için çadır talebinde bulunan depremzedelere, polisler tarafından müdahale edildi. Müdahale üzerine çıkan olaylarda çok sayıda kişi yaralandı, bir o kadarı gözaltına alındı. Vali Coş, **olaylardan depremzedeleri sorumlu tuttu.**

Yardımlara el konuldu

Deprem döneminde, yardım için çeşitli illerden gelen gönüllüler, "**halkı kim ve düşmanlığa tahrik edecekleri**" gerekçesiyle kente sokulmadı. Bölgenin birçok ilinden gönderilen yardımlara el konulurken, yardımlar depolarda çürütüldü. Depremde çocuklar için etkinlikler düzenlemek ve aşevlerinde çalışmak üzere Dicle Üniversitesi'nden gelen gönüllü öğrenciler ise toplu halde gözaltına alındı.

Kadınlar susturuldu

16 Haziran günü Türkiye'nin birçok kentinden gelerek Bingöl'de "**Barış Masası**" kurmak isteyen kadınlar da Vali Coş'un uygulamalarından nasibini aldı. Sıkı kontrol altında kent merkezine girmeyi başaran **125 kadının kurmak istedikleri Barış Masası'na izin verilmezken, yapılmak istenen basın açıklaması da polisin saldırısına maruz kaldı.** Kadınlar, yine Vali Coş'un talimatıyla sonraki gün apar topar il sınırları dışına çıkarıldı.

Operasyon, ölüm ve işkence!

Coş'un uygulamalarının rakamlara yansıyan boyutu dikkat çekici. Bingöl halkı, bu dönemde operasyonlar, faili meçhul cinayetler, ölümler, işkenceler ve seri gözaltılarla karşı karşıya kaldı. İnsan Hakları

Derneği Bingöl Şubesi'nin verilerine göre 2002 yılında 490 olan hak ihlali sayısı, Vali Coş'un göreve başlamasından sonraki 11 ay içerisinde 700'ü aşıyor. Bu dönemde 8'i faili meçhul cinayet olmak üzere 38 kişi yaşamını yitirirken, bölgenin kırsal kesiminde onlarca operasyon gerçekleştirildi. Yine bu süre içerisinde 300'ü aşkın kişi gözaltına alınırken, 148 kişi işkence ve kötü muameleyle maruz kaldı.

Ormanlar yakıldı, gerilla cesetlerine işkence

Vali Hüseyin Avni Coş döneminde Bingöl'de en çok göze çarpan uygulamalardan biri de yapılan seri operasyonlar ve orman yakımları oldu. Başta **Karlıova** Karacehennem mıntıkası ve **Genç** ilçesi kırsal kesimi olmak üzere birçok alanda askeri operasyonlar gerçekleştirildi. 15 Haziran'da Merkez kırsalında 22 Haziran'da ise **Karlıova** kırsalında çıkan çatışma sonucu yaşamını yitiren **gerillalar, toplu mezarlara gömüldü.** Yapılan askeri operasyonları kolaylaştırmak amacıyla Bingöl'ün Genç ilçesi kırsal kesiminde bulunan ormanlar, iddialara göre askerler tarafından ateşe verildi. Günlerce cayırlı cayırlı yanan ormanlar, söndürülemedi.

Vali Coş döneminde halkı en çok tedirgin eden olaylar ise 'kontra' eylemleri oldu. 6 Haziran günü Genç ilçesi Döşekkaya Köyü Muhtarı **Ali Keleş**, kendini gerilla olarak tanıtan bir grup tarafından kaçırılarak, öldürüldü. Ardından 10 Temmuz günü merkeze bağlı Pul mezrasında 5 köylü yine aynı şekilde öldürüldü. Bingöl'de son olarak 5 Kasım tarihinde Yayladere ve Yedisu ilçesine bağlı köylerde 7-8 kişilik bir kontra grubun dolaştığı ve köylüleri rahatsız ettiği öğrenildi.

İHD hedef haline geldi

Yaşanan hak ihlallerini gündeme getiren

ren İHD Bingöl Şube Başkanı **Rıdvan Kızgın** da uygulamalardan payını aldı. 8-9 Temmuz günlerinde Rıdvan Kızgın'ı cep telefonundan arayan ve kendini Jandarma Alay Komutanı olarak tanıtan kişi, Kızgın'dan hak ihlallerine ilişkin yaptığı açıklamaları tekzip etmesini ve alay komutanlığına giderek kendisiyle görüşmesini istedi. Jandarma Genel Komutanlığı yaptığı bir açıklamayla olayı yalanladı. Ayrıca Vali Coş da bir yazıyla Kızgın'a koruma verilmesi teklifinde bulundu. Kızgın teklifi reddetti ancak, "korumalar" fiili olarak verildi.

Belediye çalışanlarını panzerlerle durdurdu

Vali Coş, birçok kez belediye ile girdiği polemik ile de gündeme geldi. Coş, deprem sonrasında meydana gelen olaylar için "**Belediye Başkanı'nın yakınları olduğunu tespit ettiğimiz kişiler tarafından bu olaylar organize edilmiştir**" ifadesini kullandı. Coş, çöp sahasını kapatmayı gündeme getirdi, daha sonra ise belediyeye ait mezbahane ve halk ekmek fabrikasını kapatma girişiminde bulundu. Belediyeye ilişkin en büyük müdahale girişimi ise İtfaiye Müdürlüğü'nün bulunduğu binayı panzer ve çelik kuvvet destekli özel hareket timleriyle ablukaya alması oldu.

Coş son olarak, 8 Aralık günü boş araziye çadır kuran İtfaiye Müdürlüğü'nü panzer ve çelik kuvvet destekli polisler tarafından çıkardı.

Gerilla cenazeleri panzerlerle gezdirildi

Bu saldırılar gerilla cenazelerinde daha da üst boyutlara çıkarıldı. **Bingöl** kırsalında gerçekleştirilen operasyonlarda **şehit düşen gerillaların cesetleri panzerlere bağlanarak şehir merkezinde sürüklendi.** Bu vahşeti Kürt halkı ve duyarlı kamuoyu unutmadı. (H. Merkezi)

Kız Yurdundaki Boykot Kararına, Faşist Müdür Engeli

Dersim'de bulunun **Anadolu Lisesi Kız Yurdu**'nda verilen yemeklerin temiz olmaması ve bozuk olması, yurttan ilaçlama da yapılmadığı için yurttan zararlı böcekler oluşmuştur. Bu nedenle yurttan kalan kız öğrenciler, yurt idaresinden toplantı talebinde bulunmuş ve toplantıda bu durumdan duydukları rahatsızlıkları dile getirmişlerdir. Fakat daha sonraki süreçlerde bu eksikliklerin hiçbirini giderilmemiş ve daha önceki süreçlerde öğrencilere personelin yapması gereken işler yaptırılmıştır. Örneğin patates soydurulmuştur. Daha sonrasında ise daha da ileri giderek öğrencilere bozuk yemekler dağıtılmıştır. Bunun üzerine öğrenciler 02 Aralık 2003 tarihinde boykot kararı almışlardır. Öğrenciler hem kötü giden yurt gidişatını durdurmak hem de yurt idaresinin yaptıklarını protesto etmek için 1 günlük boykot ilan ettiler. Bunun üzerine aynı akşam kız yurdu müdürü **Mehmet Öz**, yurttan bir toplantı düzenleyerek kız öğrencilere hakaretler yağdırdı ve asılsız suçlamalarda bulundu. Ve daha da ileri giderek yemekleri öğrencilerin bozduğunu ve boykot kararının da dışardan bir güç tarafından desteklendiğini savundu. Ve öğrencileri bu kararlarından vazgeçirmek için "**sizi yönlendirenlerin canına okuyacağım**" diyerek tehdit etmiştir. Aynı akşam yurttan arama yapan mü-

dür ve diğer idareciler öğrencilerin dolaplarında öğlen yemeğinde okulda yemek için getirdikleri yiyecekleri sorgulamadan alıp öğrencilerin gözleri önünde ezmiş ve daha sonra da yakmışlardır. Ve her yerde olduğu gibi öğrencilerin içinde de idareyle işbirliği içinde olan kişiler çıkmış ve müdür herkesin yiyeceklerini alırken bunlara ise para verdiğine diğer öğrenciler tanık olmuşlardır. Bu işbirlikçilerin vermiş olduğu isimler doğrultusunda 7 öğrenci hakkında açılan soruşturma sonucunda ya atılmaları ya da uzaklaştırma almaları bekleniyor. Yurt idaresinin yaptıkları bununla da sınırlı kalmıyor. Yurt içinde her okulu ayrı ayrı katlara ayırarak öğrencilerin birbirleriyle görüşmelerine engel olmak istemektedir. Bunu fark edip tepki gösteren öğrenciler ise yurttan atılmakla tehdit etmektedir. Yurt idaresinin diğer bir icraatı ise gereksiz harcamalar yaparak öğrencilerin hayatlarını tehlikeye atmalarıdır. Örneğin yurtiçinde iki giriş kapısı olmasına rağmen kat girişine açısı çok küçük olan kapılar yapılmıştır. Deprem anında ne yapmayı düşündükleri ise bir soru işareti olarak kalıyor. (Üstelik tuhaftır ki **Bingöl Çeltiksuyu yatılı okulunun müteahhiti ile Anadolu Lisesi Kız Öğrenci Yurdu'nun müteahhiti aynı kişidir**) (Tunceli İşçi-köylü okuru öğrenciler)

DEVLETİN "TERÖR" KORKUSU VE GÖZALTI TERÖRÜ

Devletin özellikle İstanbul'da yapılan bombalı saldırıların ardından güvenlik önlemlerini artırdığı yerlerden biri olan Tarsus Amerikan Koleji yoğun bir abluka altında. Resmi ve sivil polislerce 24 saat korunan kolejin önünde adeta kuş uçurtulmuyor. Kolej yolunun halka açık bir yer olmasına rağmen önünden geçenler durdurularak üst araması ve kimlik kontrolüne tabi tutuluyor. Son olarak 21 Aralık Pazar günü kolejin önünden geçen **Özgür Halk Dergisi** Mersin dağıtımcısı iki polis tarafından üst araması ve kimlik kontrolü yapılarak üzerinde 70 adet **Özgür Halk Dergisi** ve bir şiir bulunduğu gerekçesi ile gözaltına alındı. Gözaltına alınan **Mehmet Korkmaz** ve **Ömer Şipal**'in evlerine yapılan bas-

kınlarda bir adet Takarrov marka tabanca ile şarjör ve **Kasırğa Taburu** adlı kitap bulunduğu iddia edilerek haklarında KONGRA-GEL üyesi oldukları gerekçesi ile dava açıldı. 23 Aralık'ta savcılığa çıkarılan sanıklar savcılıkça DGM'ye sevk edilerek Tarsus Kapalı Hapishanesi'ne gönderildiler. (Mersin)

PSAKD ESENLER ŞUBESİ KONGRESİNİ YAPTI

21 Aralık 2003 tarihinde **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği** Esenler Şubesi 5. Olağan Kongresini yaptı. Kongrede yapılan konuşmalarda ülkedeki anti demokratik uygulamalara ancak örgütlü bir şekilde karşı çıkılabileceği belirtildi. Tek bir listeyle girilen seçimde **Hüseyin Doğan** da yaptığı konuşmada Pir Sultan Abdal'ın çok sesli çizgisini kavrayarak ona göre davranmak gerektiğini vurguladı.

TAYAD'dan demir kafesli eylem

Tutuklu ve Hükümlü Aileleri Yardımlaşma Derneği (TAYAD) üyesi bir grup, F Tipi Hapishaneleri ve tecriti protesto etmek için, hazırlamış oldukları demir kafeslere birbirlerini zincirleyerek, E-5 Karayolu'nu trafiğe kapattı. Gruba müdahale eden polis 5 kişiyi gözaltına aldı.

TAYAD üyesi yaklaşık 100 kişilik bir grup, "**Tecrite ve sansüre son**" yazılı pankart açarak, Okmeydanı Örnektepe Mevkii'nde E-5 Karayolu'nu trafiğe kapattı. Grubun bir kısmı ise her birinin içinde birer tutuklu yakınının bulunduğu demir kafesleri yolu kapatacak şekilde yan yana dizerek, zincirlerle birbirine bağladı. Sık sık "**Yaşasın ölüm orucu direnişimiz**", "**Sonuna sonsuza sonuncusana kadar direniş**" ve "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**" sloganları atarak oturma eylemi yapan grup adına açıklama yapan TAYAD üyesi **Bülent Özdemir**, 19 Aralık Operasyonları'nın halen devam ettiğini belirtti.

Özdemir, "19 Aralık tüm vahşetiyle sürüyor. Diri diri yakanlar diri diri gömdükleri tabutluklarda çürüterek öldürüyorlar. 19 Aralık sabahı megafonlarda yankılanan 'Teslim ol' çağrısı F tiplerinin her koridorunda her gün yankılanmaktadır. Tecrit teslim olmayan

çocuklarımızı, yakınlarımızı öldürmeye devam ediyor. AKP iktidarı halk düşmanlığından vazgeçmeli. Tecriti kaldırmalı, ölümleri durdurmalıdır. Tecrite ve sansüre son verilmelidir" diye konuştu.

Demir kafesler içinde gözaltına alındılar:

Yolu 30 dakika boyunca trafiğe kapatan grubun bir bölümü, polisin müdahalesiyle dağıldı. Başlarına beyaz

tülent ve kırmızı kurdele takan kadınların içinde bulunduğu demir kafesleri kaldırmaya çalışan polis, uzun uğraşlar sonucu demir kafesleri söktü. Polis, kafeslerin içinde bulunan 5 TAYAD'lıyı dışarı çıkarmayı başaramayınca, çareyi kadınları kafeslerle birlikte gözaltına almakta buldu. Kafeslerin kamyonu yüklenip polis merkezine götürmesiyle eylem son bulurken, yol da tekrar trafiğe açıldı.

GÖZALTI TERÖRÜ SÜRÜYOR

6 Kasım eyleminden sonra hazırladıkları listelerle gözaltı terörü yaratan Ankara Emniyeti, gözaltılara ara vermeden devam ediyor. Ankara'da gelişen öğrenci muhalefeti bastırmak amacıyla çıkardıkları listeleri; İHD'ye veren Ankara Emniyet Müdürlüğü son olarak da YÖK'e İsyen Hareketi'nin Kurultayına katılan öğrencileri gözaltına aldı. Önce listeler çıkarılan ardından listede adı geçenleri gözaltına alan polis, öğrencilerde panik ve tedirginlik yaratmak istiyor. 13-14 Aralık tarihlerinde YÖK'e İsyen Hareketinin düzenlediği "**Demokratik Üniversite Konferansı**"nda Tertip Komitesi başkanı **Özge Kelekçi**, konferansta Özgür Gençlik adına konuşan **Göksan Çul** ve ESP aktivisti **Servet Polat** ile birlikte 7 kişi gözaltına alındı. 19 Aralık katliamı ile ilgili bombalı eylem yapma hazırlığında oldukları iddiası ile gözaltına alınan öğrencilerden; **Ahmet Yaman**, **Özge Kelekçi**, **İlden Dirini**, "**MLKP'ye üyelik ve örgüte yardım ve yataklık**" yapma iddiasıyla tutuklandılar. (Ankara)

Dersimliler köylerine dönemiyorlar

Devlet 1993-1994 yıllarında Dersim'de birçok köyü, mezrayı yakmış, bombalamış, köylüleri zorla göç ettirmişti. Aradan geçen süre zarfında birçok köylü köyüne geri dönmek istemiş ancak devletin, "**köylerinize geri dönemezsiniz**" cevabıyla ya da köylerinin bağlı bulunduğu karakolların keyfi tutumlarından dolayı köylerine geri dönemiyorlar. Bölgede OHAL'in kaldırılmasının ardından birçok köylü, Tunceli valiliğine veya ilçe kaymakamlığına başvurarak köylerine geri dönmek istemişlerdi. Köylülerin bazılarının bu talepleri kabul edilirken, köylülerin maddi manevi zararları devlet tarafından karşılanmamış, elektriği, suyu, yolu tahrip edilen köylerine, kendi koşullarını yaratarak gitmeleri dayatılmıştı. Devlet yetkilileri Tunceli'de tüm köylerin açık olduğunu, isteyen köyüne geri dönebileceğini söylese de bunun söylemden öteye gitmediği, köylerine geri dönmek isteyenlere yetkililerin her türlü zorluğu çıkarıldığı yaşanan bu son örnekte açıkça görülmektedir.

Ovacık ve **Hozat** ilçelerine bağlı 31 köyden 178 kişi, köylerine geri dönmek amacıyla 2002 Haziran ayında ilçe kaymakamlıklarına dilekçe verdi. Kaymakamlıklar köylülerin dilekçelerini kabul etmedi. Köylüler dilekçele-

rinin kabul edilmemesi üzerine kaymakamlıklar hakkında "**görevi ihmal**" ettikleri için dava açılmasını istediler. Ancak Tunceli Cumhuriyet Savcılığı köylülerin dilekçelerine 30 Ekim 2003 tarihinde takipsizlik kararı vererek reddetti. Takipsizlik kararı üzerine köylüler adına karara itiraz eden Av. **Hüseyin Aygün**, Erzincan Ağır Mahkemesi'ne başvurdu. Ancak Erzincan Ağır Ceza Mahkemesi'nde Tunceli'de verilen takipsizlik kararına yapılan itirazın usul ve yasaya uygun bulunmaması nedeniyle reddine karar verdi.

(Malatya)

Devrimci kurumlara polis baskınları artarak devam ediyor

Malatya polisinin devrimci kurumlara ve devrimci ve sosyalist basına baskınları artarak devam ediyor. Son iki ay içerisinde Malatya polisi Malatya savcılığının da izni ile üç kez kurumlara keyfi bir şekilde gelmiştir. En son 18 Aralık Perşembe günü Malatya Cumhuriyet Savcılığının hakim **Bekir Çelik**'ten "**19 Aralık 2003 tarihi Cezaevlerinde Hayata Dönüş Operasyonlarının yıldönümü olması nedeniyle 18-24 Aralık 2003 tarihleri arasında ilimizin muhtelif yerlerinde molotof kokteyli, taşlı sopalı korsan gösteriler düzenleneceği, gösteriler sırasında ise illegal örgütlere ait pankartların taşınacağı, söz konusu eylemlerin planlarının aşağıda belirtilen legal kuruluşların adreslerinde gerçekleştirildiği ve bu yönde toplantılar yapıldığı, bu eylemlerde kullanılacak malzemelerin bu adreslerde muhafaza edildiği yolunda bilgiler elde edildiği belirtildiğinden aşağıda ad ve adresleri yazılı yerleri gündüzleyin bir defaya mahsus arama kararı verilmesi talep edilerek**" Ekmek ve Adalet Dergisi, **Malatya Gençlik Derneği**, **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**, **Atılım Gazetesi**, **Emekçi Kadınlar Birliği** ve **Yeni Demokrasi Yolunda İşçi-köylü Gazetesi** "suç delillerinin

elde edilebilmesi" için Malatya polisleri tarafından basılmak istenmiştir. Perşembe günü birçok kurum kapalı olduğundan basılamamış, Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ise polisler tarafından basılmıştır.

Malatya polisi canı istediği zaman arama kararını savcılıktan çok rahat bir şekilde çıkartarak devrimci-demokrat kurumlara saldırıyor. Bu kurumları illegal göstererek insanları korkutmaya, yıldırma, yalıtarak yalnızlaştırmaya çalışıyor. Bunun yanında, yapılan eylemlilikleri, etkinlikleri kırmaya, sansürlemeye çalışmaktadır. Hapishanelerde uygulanan tecriti dışarıda da böyle uygulamaya çalışmaktadırlar. Bunun son örneği 19 Aralık katliamını protesto etmek için yapılan eylemlerin haberlerinin yerel basında yer almasını engelleme çabalarıdır. Ancak tüm bunlara karşı 19 Aralık eylemleri birlikte ve coşkuyla bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

(Malatya)

Adli Tıp'tan Korsakoff hastalarına hapisane yolu

İHD İstanbul Şubesi, daha önce "iyileşmesi mümkün değil" diye rapor verdiği Wernicke Korsakoff hastalarına "iyileşti" raporu veren

Adli Tıp Kurumu'nu bilimsel davranmamakla, siyasi erkin baskısıyla devletin istediği yönde rapor vermekle suçladı.

İHD Cezaevi Komisyonu üyelerinin 26 Aralık Cuma günü, Cerrahpaşa'da bulunan Adli Tıp Kurumu Başkanlığı önünde yaptığı basın açıklamasına TUYAB da destek verdi. Yapılan açıklamada, Ölüm Orucu eylemi sırasında, iyileşmesi mümkün olmayan **Wernicke Korsakoff** hastalığına yakalanan, bu yüzden tahliye olan tutsaklara "iyileşti" raporu veren **Adli Tıp Kurumu** protesto edildi. Grup adına açıklama yapan İHD Cezaevleri Komisyonu üyesi **Ümit Efe**, Adli Tıp Kurumu'nun 2001 yılından itibaren, Korsakoff hastalığına yakalanan birçok tutsağa "hastalığın geri dönüşünün mümkün olmadığı" yönünde rapor verdiğini, bu raporlar sonucunda 500'ü aşkın hükümlünün serbest bırakıldığını, 117'sinin ise cezasının tamamen kaldırıldığını hatırlattı. Ancak Adli Tıp Kurumu'nun son zamanlarda daha önce verdiği raporlarla çelişecek şekilde raporlar vermeye başladığını vurgulayan Efe, şöyle konuştu: "Ortada ne iyileşen Wernicke Korsakoff hastası var, ne de bu hastalık iyileşebilir niteliktedir. Bu hastalar gerçekten iyileşti ya da Türk doktorları tarafından iyileştirildi ise bu bilimsel mucize ya da başarı, neden tıp dünyasıyla paylaşılmadı. Yaşan-

nanlar ne yazık ki kurumun bilimsel ilkelerden uzaklaştığını, adli bilirkişilik görevini bilimsel gerçeklere dayanarak değil; siyasi, ideolojik, düşünsel yargular ve önyargularla yerine getirildiğine dair ciddi şüpheleri ortaya koymaktadır" dedi. Ardından konuşan **Ali Uyan oğlu Sait Oral Uyan**'ın 205 gün açlık grevinde kaldığını, Korsakoff hastalığı nedeniyle tahliye edildiğini ancak Adli Tıp'ın sürekli hastalık söz konusudur şeklinde verdiği rapora dayanarak oğlu için tutuklama kararı çıkarıldığını, bununda tamamen devletin baskısıyla verilen bir karar olduğunu belirtti. Kardeşi **Hamit Vahiç** adına konuşan **Huri Vahiç** ve 96 ÖO direnişçisi **Semiray Yılmaz** da aynı endişeleri taşıdıklarını ifade ettiler.

Adli Tıp'ta kimse yok

Açıklamanın ardından İHD Şube Başkanı **Kiraz Biçici** ile demek avukatı **Ahmet Fazıl Tamer**, taleplerini içeren mektubu Adli Tıp Kurumu'na vermek için bina içine girdi. Bir süre sonra dışarı çıkan Biçici ve Tamer, içeride muhatap bulamadıkları için mektubu teslim edemediklerini belirtti. Bunun üzerine Cerrahpaşa Postanesi'ne yürüyen İHD ve TUYAB'lılar, mektubu posta yoluyla gönderdiler. (İstanbul)

Hapishaneler ve İnsan Hakları Sempozyumu yapıldı

27 Aralık 2003 tarihinde İHD Ankara Şubesi ve İHD Genel Merkezinin birlikte düzenlediği doktorların, avukatların, gazetecilerin, çeşitli aile kurumları ve mağdurların katılımlarının sağlandığı bir sempozyum yapıldı. Sempozyumda ilk konuşmayı İHD Genel Başkanı **Hüsnü Öndül** yaptı. "Dünyada ve ülkemizde milyonlarca insan cezaevlerinde ise bu soruna dünya çapında yoğunlaşmamız kaçınılmazdır. Bizler insan hakları savunucuları olarak bilme hakkımızı kullanmaya ve bildiklerimizi kamuoyuna aktarmaya çalışıyoruz. Duvarların ardında yaşananları açığa çıkarmak için izleme kurulları oluşturuyoruz ama engellerle karşılaşmaktayız" dedi. İstanbul Tabib Odasından katılan **Şebnem Korur Fincancı** yoğunluklu olarak 399. madde ile ilgili yaşananlar üzerinde durdu. Ve "Devlet o günkü politik çıkarları doğrultusunda tahliye ettiği direnişçileri bugünkü politikası gereği yeniden tutukluyor" dedi.

İstanbul Barosu adına konuşan **Avukat Gülizar Tuncer** de esas olarak 399. madde üzerinde dururken "Geçmişte Wernicke Korsakoff teşhisiyle ceza kararı alan Adli Tıp aynı kişiler için bu defa ek testlerin yanında disiplin cezasının olup olmadığını, kaç gün açlık grevi yaptığını veya infaz dosyasının içeriğini istiyor. Adli Tıp 10 Nisan 2003'te açıklama yaptı. Wernicke Korsakoff'tan geri dönüş olmadığını, hatta 1 yıl içinde ölebileceklerini söylediler. Şimdi rapor vermeyin deniyor. Adli Tıp güvenilirliğini tümünden yitirmiştir" dedi.

ÇHD Genel Başkanı **Hüseyin Biçen** dernek olarak hazırladıkları rapordan çeşitli hükümleri aktararak hapishanelerle ilgiyi muhatap bulamadıklarını, örnekler vererek anlattı. **Avukat Zeki**

Rüzgar ise, 140 kişinin tek bir gün Açlık Grevi yapmadığı halde Wernicke Korsakoff tanısıyla tahliye edildiğini, bunların ise artık itirafçı olduğunu söyledi.

Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğretim görevlilerinden **Günal Kurşun** hapishanelerin tarihsel süreç içindeki anlam ve değişimlerinden söz etti. Hapishanelerin genelgelerle değil yasalarla yönetilmesi gerektiğine vurgu yaptı.

3. Oturumda söz gazetecilerindi:

Evrensel Gazetesinden **Fevzi Argun**, Sabah Gazetesinden **Ersan Atar**, Milliyet'ten **Gökçer Tahincioğlu**, Vatan gazetesinden **Kemal Göktaş**'ın katıldığı oturumda medya ve hapishaneler gerçeği irdelendi.

Basından katılımcılar, bu tür günlük basında çalışmanın çok zor olduğunu, ama geniş kamuoyuna ulaşmak için tek tek birey üzerinde de olsa buralarda gedik açmanın önemli olduğunu vurguladılar.

Panel konusunun mağdurlarından **İhsan Civelek** ve **Süleyman** tanık oldukları katliamı anlatarak "Tecriti boşa çıkartmadık ama teslim olmadık, bu bir kazanımdır" dediler.

TAYAD'lı aileler verdikleri tecrit karşıtı mücadeleden söz ederken, **TUAD**'lılar ise Öcalan şahsında Kürt halkına dayatılan tecritin zulme dönüştüğünü söylediler.

TUYAB adına konuşan **Seza Mis Horuz** ise; Hapishaneler ve aileler gerçeğine parmak basarak, "Anayasada suçun kişisel olduğunun söylenmesine rağmen, yakınlarının suçlu olduğuna inanmamakla birlikte onlarla birlikte bizleri de cezalandırıyorlar. Devlet intikamcı davranmakta, muhalif kişileri ezmenin, vazgeçirmenin bir yolu olarak ailelere baskı uygulamaktadır. Aileler maddi, fiziksel ve psikolojik terörle yüz yüze bırakılmaktadır" dedi.

Katılımcıların az olduğunun gözlemlendiği Sempozyum 18.30'da sona erdi. (Ankara)

19 ARALIK'TA TUTSAKLARIN AÇLIK GREVİ

F Tipi hapishanelerde tutsaklar 19 Aralık katliamını ve sorumluların hala yargılanmamasını protesto etmek amacıyla 19-22 Aralık tarihleri arasında açlık grevi yaptılar. Tutsaklar hapishane müdürlüğüne, Adalet Bakanlığı'na "19-22 Aralık katliamını ve katliamı yapan sorumluların yargılanmamasını, tecrit-izolasyon ve F tipi uygulamalarını protesto etmek için 19 Aralık sabahından itibaren açlık grevine başlıyorum" şeklinde dilekçe yazarak açlık grevine başladılar. (H. Merkezi)

YDG'DEN ESENLER KÜLTÜR MERKEZİNDE ETKİNLİK

28 Aralık Pazar günü Yeni Demokrat Gençlik, Esenler Kültür Merkezi'nde "Kağıttan kaplanlar halkın devrimci fırtınası ile yıkılacaktır" başlığı altında bir etkinlik gerçekleştirdi. Yeni başlayan kampanyalarını daha iyi tanıtabilmek amacı ile bir panele de yer verilen etkinlikte ayrıca **Tohum Kültür Merkezi** bünyesinde çalışmalarını sürdüren **Barbara Halk Sahnesi** de kısa bir oyun sergiledi ve emperyalist saldırganlık içeriği ile hazırlanmış bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Panel bölümünde ise İstanbul **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**'nden, **İşçi köylü Gazetesi**'nden ve **Yeni Demokrat Gençlik Dergisi**'nden birer konuşmacı katıldı. Konuşmacılar genel anlamda emperyalizmin tarihine ve anti-emperyalist mücadelenin önemine vurgu yaptılar. Etkinliğin sonunda **YDG Müzik Grubu Nisan Güneşi** bir müzik dinletisi sundu.

(İstanbul)

“Mezar Tipi” uygulamaya kondu!

Türkiye F Tipi hapisanelere geçiş sürecinde yaşanan katliamın acılarını yaşarken, ‘mezar tipi hapisane’ olarak adlandırılan ve yapımı bir süre önce biten 622 kişilik kapasiteye sahip olan Diyarbakır D Tipi Hapishanesine sevkiyatlar başladı. Devletin hapisanelere yönelik başlattığı saldırıların bir devamı olan bu sevklerin ilki Diyarbakır E Tipi Kapalı Hapishanesi’nden 7 araçla D Tipi Hapishaneye yapıldı. 84 hükümlü E tipinden D tipi hapisaneye götürüldü. D tipi hapisanelerle birlikte F tiplerine sevkler de sürüyor. **Bartın Özel Tip Hapishanesi’nde** kalan 100 PRD’li tutukludan 30’unun **Kandıra 2 No’lu F tipine** sevk edildiği öğrenildi. Ayrıca Ceyhan Hapishanesi’nden **Kürkçüler F Tipi Hapishanesi’ne** 93 kişinin sevk edildiği, **Tekirdağ F Tipi Hapishanesi’ne** de İstan-

bul’daki **Bayrampaşa ve Ümraniye Hapishanelerinden** 141 PRD’li tutsağın sevk edildiği belirtildi. 23 Aralık gecesi başlayan sevklerde tutsakların yanlarına para ya da eşyalarını almalarına izin verilmediği, F tipi’ne konulurken çırılçıplak soyularak aramadan geçirildikleri öğrenildi. PRD’li tutsakların uygulamaları protesto etmek amacıyla 3 günlük açlık grevi yaptığı bildirildi. Sevk uygulamalarının **Aydın, Nazilli ve Amasya hapisanelerinde** başlatıldığı öğrenildi. Aydın’dakilerin **İzmir Kırklar F tipine**, Nazilli’dekilerin ise **Muğla, Denizli ile Buca F tipi hapisanelere** sevk yapılacağı açıklandı. **Amasya Özel Tip’teki** 33 tutuklunun ise, **Ankara Sincan 2 No’lu F Tipi’ne** sevk edildiği belirtildi. “KONGRA-GEL çizgisindeki tutuklular” adına yapılan açıklamada, D tipi hapis-

Türkiye F Tipi hapisanelere geçiş sürecinde yaşanan katliamın acılarını yaşarken, ‘mezar tipi hapisane’ olarak adlandırılan ve yapımı bir süre önce biten 622 kişilik kapasiteye sahip olan Diyarbakır D Tipi Hapishanesine sevkiyatlar başladı.

hanelere yapılan sevkler, “kendilerine yönelik ciddi bir saldırı” olarak değerlendirildi. Açıklamada, **Diyarbakır ve Batman**’da D tipi hapisanelere yapılan sevkler dikkat çekilerek, demokratik kamuoyuna bu izolasyon politikasına sessiz kalmama çağrısında bulunuldu.

Yeni yapılan bu hapisanelerin ise yine **tecrit ve izolasyon amaçlı** olduğu, özelliklerinden belli olmaktadır. Şöyle ki; D Tipi Kapalı Hapishanesi’nde bulunan odalar 3-4 kişi kalacak şekilde yapılmış. Geniş güvenlik önlemleriyle donatılan bu hapisane Türkiye’de faaliyete geçen ilk D Tipi Hapishane olma özelliğini taşıyor. Her tarafı kameralarla 24 saat izlenebilecek şekilde yapılan hapisanede giriş çıkışlarda, elektronik sistem ve parmak izine duyarlı kapılar kullanılacak. Hapishanede disiplin ve denetleme amacıyla yapılan 78 müşahade odası da tek kişilik olarak yapılmış. 6-8 metrekare büyüklüğündeki odalar alçak tavanlı banyo, tuvalet ve mutfaktan oluşuyor. Ayrıca müşahade odalarının kapısı bulunmazken, odalar 24 saat gözetlenebilecek biçimde yapılmış.

D Tipi hapisanelerde 600-700 metrekare büyüklüğünde, 50’şer kişilik 2 spor sahası da bulunuyor. 50 kişi kapasiteli kütüphane bulunan hapisanede tutsaklar kütüphane dışındaki kitapları edinemeyecek.

D Tipi’nde herkes kendi odasında yemek yiyecek ve aydınlatma dışındaki elektrik masrafları da hükümlülere ait olacak. Görüşmeler ise, çift camlı, 36 kişilik kabinlerde yapılabilecek. 6 görüşme kabininde, telefon aracılığıyla görüşme yapılabilecek.

F tipi tecrit hücrelerinde yaşanan uygulamaların da gösterdiği gibi, D tipi hapisanelerde de insan yalnızlaştırılmaya, tecrit edilmeye, düşünemeyen insanlar olarak hayatlarını sürdürmeye zorlanmaktadır. D tipine sevk edilen tutsakların hepsinin PKK ya da KADEK davasından tutuklu bulunması, devletin Kürt Ulusal Hareketine ve Kürt halkına yönelik son dönem turmandığı saldırganlığının devamı niteliğindedir. Şu çok açıktır ki, barış çağrılarında cevap, D tipleri olmuştur. Devletin F tipi ve D tipi saldırılarının sadece hapisanelere yönelik olmadığı, “yaşamın hücreleştirilmesi” mantığının bir sonucu olduğu görülmelidir. Saldırı topyekün olduğu için direniş de topyekün olmak zorundadır. Devletin her türden saldırısı devrimci iradeye çarpacaktır, tutsaklar bunu ödedikleri bedellerle defalarca kanıtlamıştır. Saldırıların alt edilmesi için dışarıda da geniş katılımlı ortak mücadeleye süreci örgütlenmek zorundadır. Devrimci kararlılık bir kez daha devletin hevesini kursağında bırakacaktır.

(H. Merkezi)

“Ölü soyucu” zihniyet F tiplerinde kol geziyor

Halk arasında ölü soyucu tabiri soygunun, sömürünün, düşkünlüğün olduğu boyutu göstermek için kullanılır. Yani kendini hiçbir şekilde savunamayacak bir insanın dahi soyulması anlamına gelir.

Ülkemizde ve ülkemiz hapisanelerinde soygunun, sömürünün boyutu her geçen gün artmaktadır. Bunun temelinde üretimden kopuk yaşamın ve bunun uzantısı olan ahlaki çöküntünün had safhaya varmasının etkisi vardır.

Hapisanelerde kullanılan elektriğin parasını dahi tutsaktan çıkarmaya çalışan devlet tutsakları neredeyse ihtiyaçlarının tümünü kantinden almaya zorlayarak bu soygunu derinleştirme çalışmaktadır.

Hortumculara trilyonları bağışlayan devlet, iliklerine kadar çürümüş bürokrasiyi ve orduyu bünyesinde taşıyan devlet, bunlara para yetiştirmek için her gün halkın boğazını biraz daha sıkırmakta, kamu kuruluşlarına yapacağı ödemeleri her gün biraz daha azaltmaktadır.

Gelinen aşamada F tiplerinde yaşam daha da zorlaşmaktadır. Yemekler gittikçe azalmakta ve kalitesi gittikçe düşmektedir. Yiğnle sağlık sorunu yaşayan tutsaklar beslenememenin getirdiği farklı sorunlarla da boğuşmak zorunda kalmaktadır. Devlet bunu dayatarak tutsakları kantinden alışveriş yapmaya zorlamaktadır. Kantinlerde ise kalitesiz ürünler fahiş fiyatlarda satılmaktadır. Bunun yanında tutsakların birçoğunun ailesinin maddi durumunun kötü olması da yaşadığımız bir gerçektir. Aileler binbir zorlukla ve çoğu zaman kendi imkanlarından kısarak tutsaklara para getirebilmektedir. F tiplerin-

de zalimlikte sınır tanımayan devlet, tutsaklar arasında maddi dayanışmaya da tahammül edememektedir. Hesabında parası olanın, ailesi gelmeyen, maddi durumu kötü olan arkadaşına para vermesi engellenmektedir. Havalandırma duvarından aşılacak atılan ihtiyaçlar da çoğu zaman kırılıp dökülmekte yada kullanılmaz hale gelmektedir.

F tiplerinde idari denetim insanlığın bittiği yerde başlamaktadır

F tiplerinde üç yıldır aynı nevresim ve battaniyeler kullanılmaktadır. Nevresimlerin rengi artık uzun süre kullanılmaktan renkleri sararmış ve birazcık silkelendiğinde yırtılabilmektedir. Battaniyeler ise her gün dökülen tüyleri sonucu ince telis durumuna gelmiştir. Tutsakların yenilerinin verilmesi noktasındaki tüm taleplerine idare “ne yapalım devlet ödenek vermiyor, isterseniz yeni nevresim takımlarını kantinden alabilirsiniz” diye yanıt vermektedir.

Böylesi çirkinlikte dönen çarkların dişlileri arasına dönüşünü yavaşlatan sonuçta da çarkı parçalayan ve yerine insandan yana yeni bir çark oluşturma çabasına girmeden bu batakta kurtulmak mümkün değil.

Ortak ve toplumsal refleksler örgütlemek her zamankinden daha yakıcı olmuştur. Maddi ve manevi çöküntünün girdabında boğulmak istemiyorsak bu refleksi örgütlemenin, içinde yer almanın politikasını mutlak ama mutlak oluşturmak ve yaşama geçirmek zorundayız. Yarın çok geç olabilir.

(H. Merkezi)

AYDIN HAPİSHANESİ’NDE OLAYLAR BİTMİYOR

Aydın E Tipi Hapishanesi’nde olaylar bitmek bilmiyor. Kısa bir süre önce işkence iddiaları üzerine TBMM İnsan Hakları Komisyonu’ndan bir grup milletvekilinin ve İHD’nin incelemelerde bulunduğu hapisanede kalan çocuklar, gördükleri baskılara karşı yine isyan çıkardı. Hapishane çatısına çıkan 9 çocuk, kendilerini jiletledi ve “**Bize yardım edin**” diye uzun süre bağırdı. Olayın duyulmasının ardından Cumhuriyet Başsavcısı **Sabri Beytorun**’un hapisaneye geldiği, isyan eden çocukların savcıya 6 ay ka-

palı görüş ve 1 yıl da açık görüş yasağı aldıklarını aktardıkları öğrenildi. Olayın ardından açıklama yapan çocukların aileleri şu görüşlere yer verdiler. “Çocuklarımızın izin günlerinde bizlerle görüştürmelerine izin verilmemesi, psikolojilerinin bozulmasına sebep oldu. Buna bir an önce son verilmesini istiyoruz” denildi.

Ayrıca yine aynı hapisanede **M. Emin Baran** (30) adlı tutuklunun kendini asarak yaşamına son verdiği belirtildi. 8. Koğuşta tutuklu bulunan Diyarbakır doğumlu Baran’ın mahkemeye çıktıktan sonra koğuş tuvaletinde asılı halde bulunduğu öğrenildi. Gasp suçundan tutuklu bulunan Baran’ın ölüm nedeni “**intihar**” olarak değerlendirilirken, İHD Aydın Şube Saymanı **Mehmet Şener Sürü**, olayda ihmal olduğunu söyledi. Baran’ın daha önce de hapisanede 2 defa intihar girişiminde bulunduğunu söyleyen Sürü, hapisanede hiçbir önlem alınmadığını dile getirdi. (H. Merkezi)

19 Aralık katliamı 3. yıldönümünde birçok ilde sokaklarda protesto edildi

19 Aralık katliamının sorumluları yargılansın

19 Aralık 2003 tarihinde Eyüp Adliyesi'nde görülen duruşmada tutsaklar Bayrampaşa Hapishanesi'nde **"hapishane idaresine karşı toplu ayaklanma çıkarmak"** iddiasıyla yargılandılar. Duruşmaya hapishanede olan tutsaklar getirilmezken, tahliye olan **Fazıl Ahmet Tamer ve Sadık Yılmaz** katıldı. Tamer yaptığı konuşmada sorumluların yargılanması gerekirken, kendilerinin suçlandığının altını çizdi.

* Eyüp Adliyesi'nde ayrıca TUYAB ve TAYAD tarafından ortak bir basın açıklaması düzenlendi.

Mahkeme salonuna alınmayan kitle, mahkeme önünde önce devrimci marşlar eşliğinde halaylarla, zılgıtlarla polislin tavrını protesto ettiler. Daha sonra katledilen devrimci tutsakların resimleri ve **"19 Aralık"ı unutmamak, unutturmayacağız**, "F tipine hayır, tecrite son", **"Tutsaklar değil, katliamcılar yargılansın"** yazan TUYAB-TAYAD imzalı dövizleri açtılar. Yapılan açıklamada katliamların sorumlularının değil, tutsakların yargılanmasının devletin adalet anlayışını ortaya koyduğu vurgulandı.

"KATİL DEVLET HESAP VERECEK"

TUYAB, 19 Aralık katliamını protesto etmek için **21 Aralık 2003** tarihinde Taksim Mis Sokak'ta kitlesel basın açıklaması düzenledi. **"19 Aralık"ı unutmamak, unutturmayacağız** yazılı pankartın açıldığı eylemde TUYAB imzalı dövizler ve katliamda yaşamını yitirenlerin resimleriyle birlikte, **"Katil devlet hesap verecek"**,

"F tipi yaşama hayır", **"Tek Tip Elbise'ye, zorunlu çalıştırmaya, tecrite hayır"** yazılı Partizan imzalı dövizler de açıldı. Katılımın yüksek olduğu eylemde, TUYAB adına **Birsen Gülnay** basın açıklamasını okudu. Gülnay, devletin F tipleriyle yetinmediğine ve tabutlukların mezara konması anlamına gelen Yüksek Güvenlikli Hapishanelerin inşa edildiğine dikkat çekti. Çeşitli sloganların atıldığı eylem **Çav Bella** marşının hep birlikte söylenmesiyle son buldu.

PSAKD KADIKÖY ŞUBESİ'NDE 19 ARALIK VE 24 ARALIK ANMASI

20 Aralık Cumartesi günü PSAKD Kadıköy Şubesi **19-22 Aralık 2000** tarihinde yaşanan hapishaneler katliamı ve **24 Aralık 78** tarihinde **Maraş katliamında** yaşamını yitirenler anısına bir anma etkinliği düzenlendi.

19 Aralık'la ilgili dernek yönetiminden **Erdal Yıldırım** ve 24 Aralık'la ilgili Dernek Başkanı **Fethi Bölükçiray** birer konuşma yaptılar.

19 Aralık ve sonrası yaşanan sürecin içerde ve dışardaki tanıkları birer konuşma yaptılar. Etkinlik, sürece ilişkin TKM'nin hazırladığı **"Su Damlasına Sığdırılan Yaşam"** adlı belgeselin gösterimiyle sürdü. Dernek üyelerinden bir kişinin okuduğu şiirin ardından etkinlik müzik dinletisiyle sona erdi.

ANKARA

***18 Aralık günü** saat 17:00'de Yüksel Caddesi'nde toplanan gençler,

ellerindeki meşaleleri yakarak **Abdi İpekçi Meydanı**'na doğru yürüyüşe geçtiler. 19 Aralık katliam-direnişini anlatan dövizler taşıyan gençler Mithatpaşa Caddesi'ne çıkarak yolu trafiğe kapattılar. **"Yaşasın 19 Aralık direnişimiz"**, **"Devrimci irade teslim alınmaz"** sloganlarını atarak Abdi İpekçi Parkı'na ulaşan kitle TAYAD'lı aileler tarafından alkışlarla karşılandı. Birçok devrimci gençlik çevresi adına yapılan basın açıklamasına yaklaşık 150 kişi katıldı. Devrim Tiyatrolarının; F tipinde kalan bir tutsağı yansıtan tiyatrosunun ardından **"Devrim şehitleri ölümsüzdür"**, **"Şehit namının"** sloganları eşliğinde eylem sona erdi.

***19 Aralık günü** Ulucanlar Hapishanesi'nin önünde bir araya gelen devrimci-demokratlar burada bir basın açıklaması yaptılar.

"Yaşasın 19-22 Aralık direnişimiz, devrimci irade teslim alınmaz" pankartı açan eylemciler devletin yaptığı katliamı lanetlediler. Polisin hapishane önünde makinalı tüfeklerle set oluşturduğu eylemde, ÇHD de bir basın açıklaması yaptı. Tümbel Sen ve BES'in de destek verdiği eylem devrimci dayanışmanın güzel bir örneğini sergiledi. **Ankara Gençlik Derneği**, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, **ESP**, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, **TAYAD**, Kaldıraç, **Özgür Eğitim Platformu**, Kurtuluş Dergisi, **İşçi-köylü**, İdil Can Kültür Merkezi, **SDP** adına yapılan basın açıklamasında saldırının bütünlüklü bir stratejinin parçası olduğu belirtildi. Kitle açıklamadan sonra 5 dakikalık oturma eylemi yaptı. Ardından otobüslerle Karşıyaka Mezarlığı'na giderek burada bir anma gerçekleştirildi.

***20 Aralık Cumartesi** günü aydın ve sanatçıların katılımı ile Abdi İpekçi Parkı'nda TAYAD'lı ailelerin yanında bir basın açıklaması yapıldı. İHD Ankara Şube Başkanı **Ender Büyükcülha**'nın söz aldığı açıklamadan sonra, halaylarla kavgı marşları söylendi.

Çeşitli demokrat kesimlerin bir araya gelerek hazırladıkları 19 Aralık programı, 22 Aralık tarihinde **Ekin Sanat Merkezi**'nde yapılan bir etkinlikle sona erdi. Etkinlik **Mehmet Özer**'in kitleyi saygı duruşuna davet etmesi ile başladı. Etkinlikte aileler, Ölüm Orucu gazileri söz alırken, **Ahmet Telli** şiirleriyle kitleyi coşturdu. Müzik dinletisi, **Can Şenliği** oyuncularının tiyatro gösterimi, dia gösterimi ile devam eden etkinlik ailelerin, gazi-

lerin ve kitlenin beraber söyledikleri türküler, **"Yaşasın devrimci dayanışma"** sloganları ile ayakta alkışlarla sona erdi. 19 Aralık haftası doğrultusunda yapılan çalışmalar Ankara'da eylem birlikteliğinin güzel bir örneğini teşkil etti.

İZMİR

*19 Aralık tarihinde TAYAD'lı aileler Buca Hapishanesi önünde saat 12:30'da biraraya gelerek katliamı kınadı. **"Hücreler yıkılsın, Tecrite son"**, pankartını açan aileler adına yapılan açıklamada katliam kınandı. TAYAD'lılar hapishane bahçesine kırmızı karanfiller atarak eylemlerini bitirdiler.

*Aynı gün saat 13:00'de Buca Hapishanesi önünde bu kez **İHD İzmir Şubesi** eylem yaptı. Alkışlarla toplanan kitle adına saygı duruşunun ardından açıklamayı İHD MYK üyesi **Ahmet Dağlı** okudu. Hapishane bahçesine kırmızı karanfiller atan İHD'liler eylemlerini bitirdi. Eyleme İşçi-Köylü okurlarında destek verdi.

*20 Aralık tarihinde ise **İHD** bu kez Konak Sümerbank önünde resim sergisi eşliğinde eylem yaptı.

* İzmir'de 19 Aralık katliamını protesto etmek için bir araya gelen Partizan, ÖMP, ESP, EKB, DHP, İşçi Gazetesi ve İHD İzmir şubesi 28 Aralık Pazar günü ortak bir miting düzenledi. 500'ü aşkın bir kitlenin katıldığı miting için Bornova Stadyum önünde toplanıldı. Saat 12:00'de alkışlarla miting başladı. Polisin yürüyüşe izin vermeme tavrı görüşmelerin ardından kaldırımdan yürünmesi ile değişti. Eyleme "Direniş sürüyor, umut büyüyor" pankartı Nergiz Gülmez, Muharrem Horoz ve İbrahim Kaypakkaya afişlerinin yanında çeşitli dövizlerle katılan Partizan kitleleri sık sık "Partizan öfkesi zindanları yıkacak", "Faşizme isyan halka önder Partizan" vb. sloganlarını attı. Yürüyüşte en önde mitingi organize eden kurumların flamları dalgalanırken alana "İçerde dışarıda hücreleri parçala", "Devrimci tutsaklar onurumuzdur", "Zafer direnen emekçinin olacak" vb. sloganları ile girildi. Saygı duruşu ile başlayan mitingte ortak bir metin okundu. Ardından Gülnaz ana, tanıklardan Kazım Özer ve Taşkın Türkmen katliamda yaşadıklarını anlattılar. Şiir dinletisinin de yapıldığı miting hep birlikte söylenen Enternasyonal marşı ile bitirildi. Mitinge HÖC, SDP, Özgür Yaşam Kooperatifi, Komünist Gençlik, Mücadele Birliği ve Köz'de pankartları ile katıldı

ÇUKUROVA

* Mersin'de 19 Aralık protestoları Demirtaş semt pazarında yapılan yürüyüş ile başladı. 14 Aralık Pazar günü **İşçi-köylü**, Devrimci Demokrasi, **Alnteri** gazetesi ve ESP, **HÖC** tarafından oluşturulan **İşgal Ve Tecrit Karşısı Bileşen**'in yaptığı eylem, saat 16:00'da "**19 Aralık katliamını unutmamak**" pankartının açılmasıyla başladı. Çeşitli sloganların atıldığı eylemde halkın eylemi sahiplenmesi olumluydu. Yine tecrit karşıtı bileşenin "**19 Aralık cezaevleri katliamını unutmayalım**" başlığıyla çıkardığı yaklaşık 5000 bildiri Tarsus ve Mersin'in çeşitli semtlerinde dağıtıldı.

* 19 Aralık Cuma günü Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyesi bir grup AKP İl binası önünde basın açıklaması düzenlemek istedi. "**Tecrite ve sansüre son**" pankartının açıldığı eylemde basın metni okunurken polis kitleye saldırdı ve 12 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltında fiziki işkeçeye maruz kalan 12 kişi aynı gün çıkarıldıkları savcılık tarafından serbest bırakıldı.

* 20 Aralık Cumartesi günü Mersin DEHAP Merkez İlçe binasında **İşçi-köylü**, **Alnteri**, **Devrimci Demokrasi** ve ESP'nin ortak düzenlediği bir anma gerçekleştirildi. 19 Aralık şehitleri şahsında tüm devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşunun ardından tertip komitesi adına yapılan açılış konuşmasında 19 Aralık katliamının tüm topluma dayatılan tecritin ilk adımı olduğuna değinildi ve tecrit karşıtı mücadelenin önemine vurgu yapıldı. Ardından 96 Ölüm Orucu gazisi ve 19 Aralık sürecini hapisimde karşılayan Eyüphan Başar ve Hülya Harman birer konuşma yaptı.

* 21 Aralık Pazar günü ise Adana'da bir miting düzenlendi. Mimar Sinan Açık Hava Gösteri Merkezi önünden başlaması gereken mitinge valilik tarafından izin verilmedi. Buna rağmen Belediye önünde toplanan yaklaşık 400 kişi Uğur Mumcu Meydanı'na kadar yürüdü. Çeşitli sloganların atıldığı miting yapılan konuşmaların ardından son buldu. Partizan kitleleri de mitinge "**Birlik Mücadele Zafere**" pankartı ile katıldı.

SAMSUN

19 Aralık günü Haklar ve Özgürlükler Cephesi İstiklal Caddesi Süleymaniye Geçidi'nde eylem yaptı. Haklar ve Özgürlükler Derneği adına konuşan **Erim Altan** "adına kurtarma dedikleri operasyon tarihe kanlı bir katliam olarak geçti. Basın açıklaması okunduktan sonra eylem alkışlarla ve sloganlar atılarak sona erdi.

BURSA

* 19 Aralık katliamıyla ilgili etkinlikler düzenleyen İHD Bursa Şubesi'nin 18 Aralık'ta Tek Gıda-İş Sendi-

kası'nda yapmak istediği film gösterimi ve söyleşi polisin sendika yönetimine uyguladığı baskı ve tehditler sonucu SDP'de yapıldı. Saat 19:00'da başlayan etkinlikte İHD Şube Sekreteri **Gülcün Taşkiran**'ın açılış konuşmasının ardından saygı duruşu yapıldı. Katliamla ilgili sinevizyon gösterimi yapıldı ve şiirler okundu. Ardından yapılan söyleşiye 19 Aralık katliamı sürecini yaşayan **Çiğdem Diren Kırkoç** ve **Hayriye Gündüz** katıldı. Çiğdem Diren Kırkoç "Devlet sinsice vermek istediği bu mesajla dışardakilerin beyinlerine de hücreleri yerleştiriyor" dedi. Hayriye Gündüz ise 19 Aralık gecesinden itibaren yaşananları dile getirdi. Katılımcıların da katliamla ilgili fikirleri alınıp tartışıldı.

* 19 Aralık günü İHD Bursa Şubesi, Bursa Hapishanesi önünde "**19 Aralık katliamı sorumluları yargı-lansın**" pankartını açarak basın açıklaması yaptı. **ESP**, **SDP**, **Partizan**, **Ekmek** ve **Adalet**, **Halkevleri** gibi kurumlar etkinliğe destek verdi.

Açıklamayı okuyan İHD Şube Başkanı **Ayşe Batumlu** 19 Aralık katliamını yaratan koşullara değinerek "19 Aralık işte bu koşulların ürünü bir tarihtir. dedi. Kitle sloganlar atarak marşlar eşliğinde yürüdü.

MALATYA

* 19 Aralık Cuma günü "**Tecrite ve Sansüre Son**" pankartı, "**19 Aralık**

katliamını unutmamak, unutturmayacağız", "**Yaşasın 19 Aralık direnişimiz**" vb dövizleriyle saat 11.00'de Malatya E Tipi Hapishanesi'nin önünde toplandı. Tüm devrim ve komünizm şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından 19 Aralık katliamı ve sonrasında ÖO direnişinde şehit düşen 107 direnç çiçeğini temsilen götürülen karanfiller hapishane kapısına bırakılmak istendi. Topluca hapishane önüne gidilmesine izin verilmeyince, bir ana hapishane kapısına giderek karanfilleri hapishanenin içine attı.

* 20 Aralık Cumartesi günü ise saat 13.30'da **Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**'nde İdil Kültür Merkezi'nin hazırladığı, 19 Aralık katliamını anlatan kısa metrajlı film gösteriminin ardından ÖO gazisi **İbrahim Bozay** ile ÖO'nun 512. gününde 102. şehit Feride Harman'ın anası **Hatice ananın** konuşmacı olarak katıldığı bir söyleşi yapıldı.

*21 Aralık Pazar günü saat 13.30'da hücreyi andıran bir demir kafesle AKP Malatya il binası önüne gidildi. "**Tecrite ve Sansüre Son**" pankartı açıldı. Basın metni ağaca zincirle bağlanan demir kafesin içinde okundu. Polisin hiç beklemediği bu durum karşısında oldukça şaşırıldığı görüldü. Kafesin ne olduğunu anlamaya çalışırken bir taraftan da "**yolu kapatıyorsunuz, oturmanıza izin**

vermem, 3 dakikanız var kalkmazsanız sizi alırım" tehditlerine rağmen kitlenin kararlı tutumu karşısında polis geri adım atmak zorunda kaldı. Basın metninin okunmasının ardından 5 dakika oturma eylemi yapıldı.

KATLIAMCILAR TEŞHİR EDİLDİ

* 22 Aralık Pazartesi günü akşam saat 17.30'da Paşaköşkü Camii önünde polisin engelleme çabasına rağmen meşalelerle yolu trafiğe kapatarak Emeksiz kavşağına doğru bir yürüyüş yapıldı. Yürürken onlarca kişi basın metnini hep bir ağızdan haykırarak okudu. Sesleri duyan çevredeki binalardan insanlar balkona, pencereye çıkarak eylemcileri ilgiyle izleyip, dinliyorlardı. Basın metninin ardından "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**", "**İçerde dışarda hücreleri parçala**", "**Yaşasın 19 Aralık direnişimiz**" sloganlarıyla yürümeye devam edildi. Bu eylem tarzı Malatya'da uzun süre sonra olması açısından da çok önemliydi.

* 18 Aralık 2003 tarihinde ise **Malatya Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği** ile **ESP**, 19 Aralık katliamının sorumlularının yargılanması için Adliye'ye giderek suç duyurusunda bulunarak basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasına **İşçi Köylü** gazetesi okurları da destek verdiler.

Kıbrıs'ta gerçekleştirilen seçimleri değerlendirmek üzere Kıbrıs Sosyalist Partisi Eski Başkanı Mehmet Süleymanoğlu ile yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

-Kıbrıs'ta seçimler sonrası siyasal durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Biz bu durumu barış ve demokrasi isteyen halkımızın ve onların çeşitli siyasi temsilcilerinin, TC ve KKTC'nin aşırı sağcı burjuva yönetimine karşı kazandığı kesin bir zafer durumu olarak görmekteyiz.

-Halkın beklentisi neydi? Seçim sonuçları halkın beklentilerine yanıt olabilecek mi?

-Halkımızın beklentisi, burjuva-emperyalist düzen değişime uğratılmasa da, elde edilecek sonuçlar Kıbrıslı Rum ve Türk halkımız için yeni ve zor değişikliklere gebe olsa da, Kıbrıs'ta savaş haline son vermek, Kıbrıs'ta barışı elde etmek ve bunlara karşı direnen bujuva sağ kanadı tüm seçim hilelerine rağmen yenilgiye uğratmaktır.

Seçim sonuçları esasta bu sonucu vermiştir. Halkımız hemen hemen tek bir vücut olarak barış ve demokrasi saflarında yer almıştır. Ve sağ kanadı yenilgiye uğratmıştır.

Tüm bunlara rağmen parlamento aritmetiğinde bir tıkanma oluşmuştur. Sağ kanat, seçmen kütüğüyle bağıntılı oluşturduğu sahtelikle yani ihtiyaç kadar yeni vatandaşlıklar oluşturarak, kendi seçim yasalarını kendisi çiğneyerek ve dahası TC kökenli vatandaşları tehditle ve rüşvetle kendilerine oy verdirerek bu sonucu elde edebilmiştir. Ama tüm bunlar, sağ kanadın altının oyuk olduğunu, Kuzey Kıbrıs'ta hiçbir kitle temeline sahip olmadığını belirgin kılmaktadır. Ve bu basit olgu hem halkımız hem barışsever partilerimiz, hem de statüko tarafından bilinmektedir. TC hükümeti ve "derin devleti" de bunu bilmektedir.

Tam ve kesin bir yenilgiye uğra-

Seçimlerin ardından tartışmaların halen devam ettiği Kıbrıs'ta yaşanan sorunların esas kaynağının ABD ve İngiltere olduğu dile getiriliyor

Kıbrıs'ın sorunlarında elebaşı ABD VE İNGİLTERE'DİR!

dıklarını bilen bu kesimler şu anda tam bir ricat halindedirler. Denктаş'ın avukatı ve yoldaşı **Fuat Veziroğlu**'nun TC başbakanı Erdoğan'a karşı yazdığı ve bu yenilginin suçunu onun sırtına yıkmaya çabaladığı mektup bunun açık bir belirtisidir.

Tabii ki bu mektup başka bir şeye daha işaret etmektedir. Disiplinsiz bir ricat halindeki gerici orduların her haltı yemeye hazır oldukları ve de her haltı yedikleri, Stalingrad yenilgisi sonrası geri çekilen Nazi barbarlarının yaptıklarından dolayı iyi bilinir. İşte benzeri durumda olan KKTC sağcılarının bu temsilcisinin bu mektubu aynı zamanda Türkiye'deki aşırı gerici güçleri, Kıbrıs'ın sağcılarını yerle bir eden Kıbrıs halkına karşı saldırı örgütlemeye teşvik eden bir mektuptur da.

Gel gelelim, en demokratik hakları bile ayaklar altına alındığında, yine de demokratik yöntemlerle hak aramak ve demokrasinin kurallarını tüm çarpıtmalara karşı korumakta ve uygulamakta ısrarlı olan Kıbrıs halkı ve onların siyasi temsilcileri gericilerin tüm muhtemel provokasyonlarını da püskürtecek ve barış için sürdürdüğü demokratik mücadelesini zafere ulaştıracaktır.

Kısacası, statükocular diye bilinen TC ve KKTC'nin sağ burjuva güçlerini tüm hilelere rağmen kesin bir yenilgiye uğratmış olan halkımız, bu zafere dayanarak barışı da elde edecektir. Seçimlerden istediğini elde etmiştir ve tüm istediklerini de elde edecektir.

Emperyalist canavarların dayattığı şartlarda barışçıl olarak yaşama imkanını elde etmek için bile kararlı, örgütlü, halkın tüm güçlerini birleştirici ve sürekli bir mücadele verilmelidir. Kıbrıs'ta bu mücadelemiz bitmemiştir. Büyük bir ileri atılım yapılmıştır.

-Kıbrıs sorununun çözümü için ön plana çıkartılan Annan Planı gerçekten de halkın beklentilerine yanıt olabilecek mi? Yani Kıbrıs'taki sorun çözüme kavuşabilecek mi?

-Annan Planı burjuva-emperyalist bir plandır. Ta 1960'da ülkemize empoze edilmiş olan üç garantör ülke (Türkiye, Yunanistan ve İngiltere) sömürge siyasetini, yurdumuz silahsızlandırılırken bu ülkelerin ülkemizde

silahlı güç bulundurmalarını ve de İngilizlerin ülkemizde tüm Ortadoğu halklarına karşı kullandıkları üslure sahip olmasını onaylamaktadır. Ülkemizin etnik ve coğrafik temelde ikiye bölünmesini onaylamaktadır. Ülkemizin yargı sisteminde dahi son söz hakkını yabancılara vermektedir. **Bu anlaşma Kıbrıs Sorunu'nu çözme anlaşması değildir. Ülkemizde burjuva-emperyalist düzeni yeni şekillerde sürdürme anlaşmasıdır. Kıbrıs sorununu çözmeyecektir. Tüm emperyalistler yurdumuzdan sökülüp atılmadıkça bu sorun çözülmüş olmayacaktır.**

Biz 1960 anlaşmalarını, ülkemize empoze eden Birleşmiş Milletler'in, son 30 yıldır takındığı tavırlarda ülkemize karşı işlenen emperyalist zorbalıklara ses çıkarmayan bir BM'nin gözetiminde ülkemizin sorunlarının çözülemeyeceğini defalarca ortaya koyduk. **BM uygulamakta olduğu siyasetlerle kendi altını kendi eliyle oymaktadır. Bu durum artık, Irak'ta olduğu gibi ezilen ulusların BM'ye karşı savaşmak zorunda oldukları bir sonuca yol açmıştır.** Ülkemizdeki emperyalist uygulamalara karşı çıkmak yerine onları korumakta devam ederse, ülkemizde de BM'ye karşı savaş açmak er veya geç zorunluluk haline gelecektir.

Fakat şu anda, kendisinden çok güçlü emperyalist güçler ve de emperyalist bir siyaseti uygulamakta kararlı bir BM ile karşı karşıya olan halkımız, bu emperyalist şartlarda bugünkünden daha iyisini elde etmenin kavgasını vermektedir. Emperyalizmi yok etmenin değil.

Bu dar, burjuva-emperyalist çerçevede bakıldığında Annan Planı halkımıza belirli imkanlar sunmaktadır. Onun elde edilmesi halkımızın mücadelesi açısından ileri bir adım anlamına gelecektir. Mesela Kuzey Kıbrıs'ta hem Kıbrıs'ın tüm barışsever güçlerini tam bir katliamla tehdit eden hem de Türkiye'deki yoldaşlarımızı tehditten öte katleden aşırı gerici güçler zayıflatılacaktır. Partimiz, Kıbrıs Sosyalist Partisi ve tüm barışsever partilerimiz ve küçük nüfusuyla halkımız bu yönde büyük bir başarı elde etmiştir. Bu yönde daha da kesin sonuçlar elde edinceye kadar da bu mücadele sürdü-

rülecektir.

Tabii ki bu mücadele, içinde ülkemizden emperyalizmi kovmanın şartlarını da hazırlamaktadır.

Bu şartlardan **birincisi**, emperyalizme karşıtlığı ve de ülkemizi bilgisayarlaştırmak üzerinden komünizme ulaştırmadaki kararlılığı gayet iyi bilinen, Stalin'in öğrencilerinden oluşan Kıbrıs Sosyalist Partisi (KSP)'nin kurulmuş olması, onun halkımızı örgütlemeye başlamış olmasıdır. Bu şartlardan bir **diğeri de** Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki emperyalist burjuva yönetimlerin alt edilmesi amaçlı mücadelenin başlamış olmasıdır. Kıbrıs bu iki eğilimin birlikteliği üzerinden emperyalist tahakküme bir son verebilir ve de verecektir.

-Bunun dışında Denктаş'ın Kıbrıs sorununun çözümü için ABD'ye müdahale etmesi yönünde çağrısı oldu. ABD emperyalizminin Kıbrıs halkına bir çözüm sunabileceğini düşünmek mümkün mü? Özellikle dünya genelinde saldırganlığının ve buna bağlı olarak sömürsünün en azgın şekilde sürdürdüğü düşünüldüğünde ABD Adaya ne getirebilir ki?

-ABD ve İngiltere ülkemizdeki bölünmeler, katliamlar ve zorbalıkların esas kaynağıdır. İçinde bulunulan süreçte, BM çatısı altında çözüm, Annan Planı altında çözüm her ne kadar bu güçlerin çıkarlarını zedelemeyi görünse de, ülkelerde istikrarın bu güçler açısından zararlı olacağı, barış şartlarında Kıbrıs halkının dikkatlerini bu güçlere yönelteceğini ve onların emperyalist yöneticilerinden nefret ettiğini gayet iyi bilen bu barbarların, Annan Planı çerçevesinde dahi bir anlaşmaya taraf olduklarını düşünmüyoruz. Bu iki emperyalist ülke, dünyanın en gerici, en barbar, en emperyalist zorbalarıdır. Kıbrıs'taki tüm sorunların ele başı bunlardır.

Kıbrıs'ta bunlara taviz üstüne taviz veren esas güçler burjuva sağcı güçlerdir. Stotüko güçleridir. Barış sever sol güçlerin en sağ kanadı dahi bunların ne rezil emperyalist odaklar olduğunu gayet iyi bilir.

Tabii ki, içinde bulunduğumuz şartlarda onların barış sever çabalarına hiçbir itirazımız yoktur. Buyursunlar barış şartını oluştursunlar. Ya oluşturmazlarsa?

ABD ve İngiltere ülkemizdeki bölünmeler, katliamlar ve zorbalıkların esas kaynağıdır. İçinde bulunulan süreçte, BM çatısı altında çözüm, Annan Planı altında çözüm her ne kadar bu güçlerin çıkarlarını zedelemeye görünse de, ülkelerde istikrarın bu güçler açısından zararlı olacağı, barış şartlarında Kıbrıs halkının dikkatlerini bu güçlere yönelteceğini ve onların emperyalist yöneticilerinden nefret ettiğini gayet iyi bilen bu barbarların, Annan Planı çerçevesinde dahi bir anlaşmaya taraf olduklarını düşünmüyoruz. Bu iki emperyalist ülke, dünyanın en gerici, en barbar, en emperyalist zorbalarıdır. Kıbrıs'taki tüm sorunların ele başı bunlardır.

Kıbrıs'ta bunlara taviz üstüne taviz veren esas güçler burjuva sağcı güçlerdir. Stotüko güçleridir. Barış sever sol güçlerin en sağ kanadı dahi bunların ne rezil emperyalist odaklar olduğunu gayet iyi bilir.

-Türkiye ve Yunanistan'ın Adaya yönelik müdahalelerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

-Türkiye ve Yunanistan'ın Kıbrıs'la bağıntılı kendi emperyalist emelleri vardır. Gel gelelim bu emeller sıkı sıkıya ABD-İngiliz çıkarlarına, NATO çıkarlarına bağlanmıştır. Bu iki ülkenin Kıbrıs'taki faaliyetlerinin esas sonucu, ülkemizde NATO etkinliğini korumak olmuştur. ABD-İngiltere şer ittifakı tarafından ülkemiz yaşantısında devreye sokulmalarının esas nedeni de budur.

Bunlardan Yunanistan'ın Güney'deki etkisi 1974 darbesi sonrasında rölatif olarak zayıflamıştır. En azından Güney Kıbrıs'ta iç siyasetin

şekillenmesinde pek aktif ve de etkili olamamaktadırlar. Türkiye'nin Kuzey'deki durumu ise tam tersidir. Türkiye gerek taşıdığı kolonlarla, gerek oluşturduğu yapıyla Kuzey Kıbrıs'ta, "ülke içi" siyasette de etkin ve karar verici bir konumdadır. 14 Aralık seçimlerinin bir anlamı da bu etkinin kırılmasıdır. Bu etki pratik siyasi yapılandırılmada daha hala ortadan kaldırılamadıysa bile, Kıbrıslı Türkler açısından bitmiştir. Bu etkinin temsilcisi Denktaş ve şürekası bitmiştir. Bizler açısından 14 Aralık seçimlerinin en önemli yönlerinden biri de budur.

-Bir bütün olarak Kıbrıs halkı egemenler tarafından dayatılan politikalarla karşı nasıl bir birliktelik sağlamalı?

-Bu birlikteliğin ülkemizden emperyalizmi kovmayı, emperyalist zinciri Kıbrıs'ta kırmayı hedefleyen bir birliktelik olması gereklidir.

KSG ve KSP bu yöndeki çabalarını ve çağrılarını durmaksızın sürdürmektedir. Gel gelelim halkımız saflarında aktif olan barışsever ve demokratik, ve de yurtsever güçler, ülkenin karşı karşıya bulunduğu aşırı zor durumu göstererek bu tür bir birlikteliğe yanaşmamaktadır. Halkımız saflarında da, bizce esas olarak bu partilerimizin siyaseti nedeniyle, emperyalizme

karşı top yekün bir mücadele eğilimi görülmemektedir. Etnik düşmanlıklar bu yönde etkin bir rol oynamaktadır.

Bu şartlarda KSG ve KSP doğru emperyalizme karşı mücadele yanında, halkımızı daha tutarlı anti-emperyalist konumlara çekmek, onlara kendi güçlerini ve Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki müttefiklerinin güçlerini gösterecek dolaylı mücadele yollarını devreye sokmuştur.

Bu burjuva-emperyalist reform türü çalışmalarda şu anda karşılaştığımız en önemli sorun, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'deki müttefiklerimizin güçlerini ortaya koymadaki zafırlarıdır.

-Son olarak Türkiye'deki devrimci kamuoyundan beklentileriniz ve talepleriniz nelerdir? Bir çağrınız var mı?

-Biz, Türkiye'deki tüm yoldaşlarımıza, Mart ayındaki yerel seçim sürecini iyi kullanma, bu süreçte tam bir birliktelik oluşturma ve yerel seçimler üzerinden Türkiye'nin sağ, gerici güçlerine güçlü bir darbe vurma çağrısını yapıyoruz.

Birleşiniz, ve yerel seçimler üzerinden tüm aşırı sağcıların yüreklerine korku, Kıbrıs halkının yüreğine umut ve sevgi yayınız.

Bu esas dileğimiz ve talebimiz yanında, sizlere seçimler döneminde KSP'nin yaptığı duyuruları yenilemek isteriz.

Bunlardan biri, TC egemenlerinin kayıtsız şartsız Kıbrıs halkının kendi kaderini tayin hakkına saygı göstermesi ve Kıbrıs'ta işgal durumuna, statükoya son vermesi, askerlerini Adadan çekmesi doğrultusunda her türlü baskının yapılması ve her platformda kampanya yürütülmesi. İşgalci bir ülkenin devrimcilerinin işgal altındaki ülke halkına karşı bu yönde önemli bir sorumluluğu vardır.

Bir diğeri de sizlerin İngiliz emperyalistlerinin Adamızdaki üslerine karşı kampanya yürütmenizdir. Biz sizden, tüm yoldaşlardan bunu seçim döneminde talep ettik. Seçim dönemi, tüm dikkatlerin Kıbrıs'a yöneltildiği bu dönemde İngiliz üslerine karşı Türkiye, Yunanistan ve İngiltere

re'de yöneltilecek bir kampanyanın önemine dikkat çektik. Böyle bir kampanyanın ülkemizde yürütülmesi konusundaki zorluklar da malumunuz olmalıdır.

Lütfen tüm Türkiye yoldaşlarla ve mümkünse Yunanistan ve İngiltere'deki yoldaşlarla birlikte böyle bir kampanya başlatınız. Tam zamanıdır.

2003 yılında yoğunlaşan emperyalist saldırganlık bir kez daha gösterdi DÜNYA HALKLARINI TESLİM ALMAYA GÜCÜNÜZ YETMEZ

Nepalli Maoist gerillalar

Iraklı direnişçiler “İşgal bitene kadar savaşaacağız” diyorlar.

Sınıf mücadelesinde yoğun çatışmaların yaşandığı bir yılı daha geride bıraktık. Sınıf mücadelesi tarihinde egemen sınıflar, saltanatlarını ancak baskı, sömürü ve zorbalıkla koruyabilirler. Egemen sınıflar çıkarları için, yalan üzerinden politikalar geliştirir, katliamlar gerçekleştirir, haksız savaşlar çıkartırlar. Bu gerçekler 2003 yılında da en belirgin şekilde kendini gösterdi. Özellikle ABD ve İngiliz emperyalistleri sömürüye dayalı düzenlerinin ömrünü uzatmak için işbirlikçilerini ve uşaklarını da yanlarına alarak, vahşet yaratan bombalarıyla, binlerce insanın kanını akıtarak, Irak'ı işgal ettiler. Yeni geliştirdikleri silahları Irak halkının üzerinde denediler, misket bombalarıyla binlerce çocuğun bedenini parçaladılar, sivil halkı “terörist” ilan ederek sokak ortasında kurşunladılar. ABD Başkanı Bush “Irak’a sokak sokak özgürlük getiriyoruz” dedi. Ancak Irak sokaklarına parça parça çocuk cesetleri, kan içinde yaralılar dışında başka hiçbir şey götürmediler. Tüm bunları sömürü düzenlerini korumak için yaptılar. Ama onların korkusu bitmiyor. **Bugün Irak halkının direnişi işgalcilerin korkularını daha da büyütüyor.** Dünyanın birçok coğrafyasında emperyalist kapitalist sistemin yarattığı yoksulluğa, işsizliğe karşı kitlelerin kendiliğinden gelişen eylemleri emperyalistleri rahatsız ediyor.

IRAK SALDIRISI ÇARESİZLİĞİN ADIDIR

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin uzun bir süredir hazırlığını yaptığı

Irak saldırısı 20 Mart 2003 tarihinde sabaha karşı başladı. Saldırı öncesinde Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğu ve “kitle imha silahlarından arındırılması”, “bölge ülkelerine yönelik tehlikenin etkisizleştirilmesi”, “Irak'ın BM ile işbirliği yapmadığı”, “BM kararlarına uymadığı” vb. yoğun bir yalan ve aldatmaca kampanyası yürüttüler. Ne var ki Irak'ta onlarca kez arama yapan BM Silah Denetçileri Irak'ta kitle imha silahlarının olmadığını belirten raporlar hazırladılar. Ancak ABD ve İngiliz emperyalistleri bu demagojilerinde ısrar etti. İşgal sonrası Irak'ta kitle imha silahı olmadığı ortaya çıkınca, kitle imha silahlarını işgal için bahane olduğunu açıkladılar. Önce Rumsfeld “Belki Saddam kitle imha silahlarını savaştan önce imha etmiştir” dedi, bu tutmayınca Wolfowitz “Kitle imha silahları sorunu kongre ve kamuoyunda savaşın meşruiyetini artırmak için öne çıkan bürokratik bir gerekçeydi” diyerek öteden beri yüzlerine taktıkları yalancı maskeyi çıkartıp attı.

ABD emperyalizmini Irak'a çeken nedenin Irak halkını Saddam rejiminden kurtarıp özgürlük götürmek olmadığı bugün dünya halkları tarafından daha net görülmektedir. Onları Irak'a çeken hem Ortadoğu'da bir manevra ve hareket alanı sağlamak hem de Irak petrolü üzerinde denetim kurmaktır. Nitekim, işgal orduları Bağdat'a girerken korumaya çalıştıkları ve korudukları yerlerin başında Irak'ın İçişleri ve Petrol bakanlıkları vardı. Başta Irak'ın tarihi ve kültürel zenginlikleri

olmak üzere, birçok şey yağmalanırken, bu yerler özel korumaya alındı. **ABD emperyalizmi için petrolün önemi, yalnız krizde olan ekonomi için değil, aynı zamanda rakip emperyalistler üzerinde belli yönleriyle denetim kurmak, onların hareket alanını daraltmak için de geçerlidir.** Ortadoğu petrolünün önemi ve dünya ekonomisinde oynadığı rol tartışılmaz. Başta kimi AB üyesi emperyalist devletler olmak üzere Rusya, Çin, Japonya gibi emperyalistlerin bölgeye yönelik denetim ve petrole dönük çabalarını bu yaklaşımla ele almak gerekir. Irak işgalinin aynı zamanda ABD emperyalizminin rakip emperyalistlerle arasındaki farkı büyütmeyle yönelik bir adım olması Fransa, Almanya gibi emperyalistlerin Irak işgalinde ABD ile ters düşmesine neden oldu. Hiç şüphesiz bu terslik Fransa, Almanya gibi emperyalistlerin barışsever olmalarından kaynaklı değil, bölgesel çıkarları gereği idi.

TC EMPERYALİZMİN CEPHE ÜLKESİDİR

Irak işgaline bağlı olarak bölgede siyasal nüfuzunu daha da pekiştirmek isteyen emperyalist güçler, özellikle ABD emperyalizmi, bölgeye yeni bir şekil vermekten bahsederken, bu yöndeki emperyalist emellerini dile getirmektedir. Ama bölgede siyasi istikrar oluşturmada bir hayli zorlandığı ve zorlanacağı görülen bir gerçektir. **ABD emperyalizminin Irak özgünlüğündeki saldırganlığı dünyada ve Ortadoğu'da kitleler nezdinde teşhirini beraberinde getirdi.** Öyle ki,

ABD kuklası Arap rejimleri kitlelerin korkusuyla emperyalist efendilerine eskiye kıyasla destek vermekte çekingen davranabilmektedir. Kısacası ABD emperyalizmi bölgedeki çelişkilere çözüm olmadı, aksine daha da derinleştirdi. Irak işgalinin gündeme gelmesi ABD ile Türkiye arasında yeni sıkıntıları da ortaya çıkardı. İşgal öncesinde ABD, Kuzey cephesininin açılışıyla TC'ye yüklediği misyonla Irak'a kuzeyden daha güçlü bir saldırı planlıyordu. Nitekim bunun üzerine başlatılan pazarlıklar tamamlanmadan, ABD Türkiye'nin birçok üslerini, limanlarını, havaalanlarını adeta işgal edercesine, her türden ağır silahlarıyla, askeri teçhizatlarıyla, asker ve personeliyle adeta yığınak yaptı. Lakin Türkiye ile ABD arasında “pazarlıkların” uzaması yeni sorun ve sıkıntıları su yüzüne çıkardı. Özellikle önceleri bu kendini mali “pazarlıkta” hissettirdi. Ekonomik açıdan iyice dibe batmış Türk hakim sınıfları temsilcisi AKP hükümeti, böyle bir “fırsatı” değerlendirmek için, emperyalist efendilerinden önceleri hayli yüksek meblağlar koparmak istedi. Lakin efendi uşak ilişkisine uygun olarak istenilen meblağlar reddedildi ve istenilen meblağların çok altında kredi verileceği açıklandı. TC ABD emperyalizmine 50 yıllık bağımlılığı gereği bunu kabul etti. Ancak Irak'a asker göndermeyle ilgili 1 Mart tezkeresi 3 oy farkla reddedildi. Bu durum Türkiye ve ABD arasında yeni sıkıntıların yaşanmasına neden oldu. Hiç şüphesiz 1 Mart tezkeresinin reddedilmesinde Irak'a yönelik saldırganlığa karşı ül-

kede ve dünyada gelişen kitle eylemlerinin etkisi vardır.

Bu gelişme ABD emperyalizminin Irak'a yönelik saldırısında birçok planının değişmesini de beraberinde getirdi. Savaşın bittiğinin ilan edildiği 1 Mayıs'tan sonra ABD emperyalizminin TC'nin kulaklarının yol kazası nedeniyle çekmesini beraberinde getirdi. Irak pastasının kırıntılarını bile TC'ye koklatmayan ABD emperyalizmi, Irak Kürdistanı'nda TC'nin etki alanını daralttı. Irak Kürdistanı'nın Süleymaniye kentinde 11 Türk Kontrgerilla mensubunun ABD askerleri tarafından tekme tokat, başlarına çuval geçirilerek gözaltına alınması Irak Kürdistanı'ndaki TC'nin geleneksel politikasının da sona geldiğini göstermesi bakımından önemlidir. Lakin TC, Irak Kürdistanı'nın mevcut durumunu sindirememektedir. Ne pahasına olursa olsun Kürtlerin varlığının hiçbir parçada, hiçbir yerde tanınmaması ve inkar edilmesi üzerine kurulu olan Türk hakim sınıflarının devleti, Kürtlerin gündeme geldiği her konudan rahatsızlık duyuyor. Nitekim Irak Kürdistanı'nda gündeme gelen her

yeni bir gelişme den, kendi devlet

sinirleri içindeki Türkiye Kürdistanı pazarlarını kaybetme endişesi de gündeme gelmektedir. TC bu endişesini ve itirazını ABD'ye devamlı yaptı. Hatta, Irak saldırısının öncesine kadar, ABD Irak Kürdistanı'nın kontrolünü kerhen de olsa TC'ye yaptırmıştır. Irak'a fiili saldırının başlamasıyla birlikte, ABD'nin Irak Kürtlerine yüklediği yeni misyonlar, TC'nin ABD'nin kendisine biçtiği stratejik görevleri Kürtlere de biçmesi kaygılarını artırdı. Bölgede ABD'nin en etkin ve en güvenilir stratejik uşağı olmayı arzularken, varlığını hiçbir zaman tanımadığı ve inkar ettiği, Irak Kürtlerine emperyalist efendilerince böylesi bir rolün uygun görülmesi, TC ile ABD arasındaki yeni sıkıntıları doğurmuştur. Ne var ki TC'nin bu sıkıntılarda efendisi karşısında havlu atmaktan da başka seçeneği yoktur. Öyle de olmuştur. Bu-

günlerde TC rahatsızlıklarını eskisi gibi dillendirmemektedir. ABD emperyalizminin isteği doğrultusunda Ekim ayında asker göndermeyle ilgili tezkere meclisten geçti. Ancak ABD emperyalizmi TC'nin Irak'a asker göndermesini şu aşamada istememektedir. Bu ABD'nin TC'nin militarist gücünü kullanmayacağı anlamına gelmez. Öyle ki İstanbul'da ilk önce Sinagoglara, daha sonra da İngiliz Konsolosluğu ve HSBC Bankası Genel Merkezine düzenlenen bombalı saldırıların ardından Bush'un yaptığı ilk açıklama "Türkiye artık bir cephe ülkesidir" oldu. Bu ABD emperyalizminin ilerleyen dönemde TC'yi daha aktif kullanacağını da göstergesidir. Bu noktada şunu da belirtmek gerekiyor. Belki TC Irak'a asker göndermemiş olabilir ama bunun dışında tüm imkanlarını ABD'nin hizmetine sunmuştur. Yani TC zaten ABD emperyalizminin çıkarları için Ortadoğu'da sürdürülen haksız savaşın içindedir. Ve

savaşan bir cephe ülkesidir.

İstanbul'da gerçekleştirilen bu saldırıların sorumlusu kim olursa olsun, ortaya şöyle bir sonuç çıkmaktadır; TC'nin emperyalist efendileriyle ters düştüğü birçok geleneksel politikadan vazgeçirilerek, emperyalizme hizmet için yeniden kalıba dökülmesi söz konusudur. Bu yeniden yapılandırma ABD emperyalizminin hizmetinde, "küresel teröre karşı savaş" yalanı altında gerçekleştiriliyor. Bundan sonra TC'ye, bölge halklarına yönelik saldırılarda "haklılık ve meşruluk" sağlanmak istenmektedir. Yani bu saldırılarla TC'nin hareket kabiliyeti artırılarak hem Irak'a, hem de diğer bölge ülkelerine yönelik emperyalistlerin müda-

halelerinin koşulu da iyice artırılmış olacak.

Tıpkı 11 Eylül saldırılarının ardından, ABD emperyalizminin bu saldırıları, "terörizmle mücadele" adı altında kendi hegemonyasını korumaya yönelik askeri saldırganlığını arttırmaya meşruluk sağlaması gibi. Yani TC'nin de bir 11 Eylül'ü var artık. **Gerek emperyalizm ve gerekse de onun ülkemizdeki uşakları terörizmin bizzat yaratıcıları ve uygulayıcıları.** Egemen sınıflar kendi saltanatlarını sürdürürebilmek için bugüne kadar İslam dini de dahil olmak üzere her türlü yolu kullandılar ve kullanmaya da devam ediyorlar. **Bugün gerek emperyalizm ve gerekse de bizim gibi yarı sömürge ülkelerde "terörizm" safsatası, asıl olarak ezilenlerin mücadelesine yönelik saldırılara meşruluk kazandırmak için kullanılmaya çalışılmaktadır.** Irak ve Filistin'deki haklı direnişlerin emperyalistler tarafından "terörizm" olarak adlandırıl-

günümüze baktığımızda Irak halkı direnişin işgalciler Irak'tan defoluncaya kadar süreceğini gösteriyor. Son olarak Saddam Hüseyin'in yakalanması hiçbir şeyi değiştirmeyecektir. Öyle ki **direnişin aldığı boyut Saddam Hüseyin'i çoktan aşmıştır.** Irak cephesinde direniş nedeniyle ABD emperyalizmi zor günler yaşamaktadır. Irak bugün artık ABD emperyalizmi için yeni bir tıkanıklığın adıdır. Filistin cephesinde de aynı şey geçerlidir. Filistin'deki direniş hem dünya halklarına umut olması hem de emperyalizmin bu bölgedeki ileri karakolu durumdaki İsrail'e zor günler yaşatması bakımından önemlidir. **ABD emperyalizminin Ortadoğu'da uygulamaya çalıştığı politikalar dikkate alındığında, İsrail devletinin yaşatılması, muazzam derecede önemlidir.** Bu nedenle İsrail'in yaptığı katliamlar, özellikle ABD emperyalizminin hakiyeti altındaki devletler tarafından görmezden gelinmeye çalışılmaktadır. **"Terörizmle mücadele"** adı altında dünyanın çeşitli bölgelerine saldırılar düzenleyen emperyalistler, İsrail devletinin terörünü gizlemeye çalışmaktadır. Aksine Filistin halkının direnişine "te-

rörizm" yaftası vurularak, direnişi bastırmaya ve Filistinlilere en azgın saldırıları meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Ne var ki emperyalistlerin yürüttüğü "terörizm" kampanyası hiçbir sonuç getirmemektedir. Dünya halkları İsrail devletinin en büyük terörist devletlerden biri olduğunu çok iyi bilmektedirler. Dünya halklarının Filistin'de yaşanan katliamlara sessiz kalmaması, aynı zamanda kendi devletlerinin katliamları açıkça desteklemesini engellemektedir. İsrail'in Filistin'i büyük bir hapishaneye dönüştüren "utanç duvarlarına" ABD emperyalizmi ve birkaç devlet dışında tüm devletlerin karşı olduklarını açıklaması, hiç şüphesiz direnişin ve dünya halklarının desteğinden kaynaklanmaktadır. Filistin halkı emperyalizmin her türlü saldırılarına yıllardır direndiği gibi, bugün dünya halklarını desteğiyle direnişini daha da büyütmektedir.

IRAK VE FİLİSTİN'DEKİ DİRENİŞ DÜNYA HALKLARINA UMUT OLUYOR

Irak halkı, "tarihin geri kalan kısmı bizim tarafımızdan yazılacak" diyen Bush'a, tarihin kitleler tarafından yazıldığını gösterdi. Evet, Irak halkı kanları üzerinden devam ettirmeye çalışılan sömürü düzenine karşı direnişi büyütüyor. İşgalin bittiğinin ilan edildiği 1 Mayıs 2003 tarihinden

sinirleri içindeki Türkiye Kürdistanı pazarlarını kaybetme endişesi de

gündeme gelmektedir. TC bu endişesini ve itirazını ABD'ye devamlı yaptı. Hatta, Irak saldırısının öncesine kadar, ABD Irak Kürdistanı'nın kontrolünü kerhen de olsa TC'ye yaptırmıştır. Irak'a fiili saldırının başlamasıyla birlikte, ABD'nin Irak Kürtlerine yüklediği yeni misyonlar, TC'nin ABD'nin kendisine biçtiği stratejik görevleri Kürtlere de biçmesi kaygılarını artırdı. Bölgede ABD'nin en etkin ve en güvenilir stratejik uşağı olmayı arzularken, varlığını hiçbir zaman tanımadığı ve inkar ettiği, Irak Kürtlerine emperyalist efendilerince böylesi bir rolün uygun görülmesi, TC ile ABD arasındaki yeni sıkıntıları doğurmuştur. Ne var ki TC'nin bu sıkıntılarda efendisi karşısında havlu atmaktan da başka seçeneği yoktur. Öyle de olmuştur. Bu-

rörizm"

yaftası vurularak, direnişi bastırmaya ve Filistinlilere en azgın saldırıları meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Ne var ki emperyalistlerin yürüttüğü "terörizm" kampanyası hiçbir sonuç getirmemektedir. Dünya halkları İsrail devletinin en büyük terörist devletlerden biri olduğunu çok iyi bilmektedirler. Dünya halklarının Filistin'de yaşanan katliamlara sessiz kalmaması, aynı zamanda kendi devletlerinin katliamları açıkça desteklemesini engellemektedir. İsrail'in Filistin'i büyük bir hapishaneye dönüştüren "utanç duvarlarına" ABD emperyalizmi ve birkaç devlet dışında tüm devletlerin karşı olduklarını açıklaması, hiç şüphesiz direnişin ve dünya halklarının desteğinden kaynaklanmaktadır. Filistin halkı emperyalizmin her türlü saldırılarına yıllardır direndiği gibi, bugün dünya halklarını desteğiyle direnişini daha da büyütmektedir.

ÜLKEMİZDE AKP HÜKÜMETİNİN SALDIRILARLA DOLU BİR YILI

3 Kasım 2002 seçimleriyle iktidara gelen AKP hükümeti uyguladığı ekonomik programla, diğer hükümetlerden hiçbir farkının olmadığını çok kısa sürede ortaya koydu. Birçok yalan ve demagojik söylemle oy avcılığı yapan ve hükümeti kuran AKP, söylediklerinin tam tersi bir şekilde oylarını aldığı halk kesimlerine, onların haklarına karşı bir saldırıya girişti. Peşpeşe yapılan zamlar, geçici vergilerin kalıcı hale getirilmesi ve artırılması, özelleştirmenin tüm hızıyla devam etmesi, iş yasasını sermaye güçlerinin istem ve beklentileri doğrultusunda yeniden düzenlenmesi, Kamu Yönetimi Reformu'yla dizginsiz sömürü dayatması, tarımda hiçbir desteklemeye gidilmemesi, aksine tarımın imhasına yönelik saldırıların daha da yoğunlaşması gibi birçok saldırıyla, uygulanan ekonomik programın daha öncekiler gibi IMF ve DB'nin istemleri doğrultusunda emperyalistlerin ve onların ülkemizdeki temsilcilerinin çıkarları için çalıştıklarını hiç şüpheye yer bırakmadan gösterdiler.

Hiç şüphesiz sermaye güçlerinin AKP eliyle işçi sınıfına yönelik saldırılarının başında eski 1475 yeni 4857 sayılı iş yasası gelmektedir. Yeni İş Yasası, esnek çalışma biçimleriyle emperyalizmin ve çeşitli sermaye kesimlerinin dönemsiz ihtiyaçlarına uygun olarak şekillendirmektedir. Dolayısıyla emekçilere yönelik ideolojik saldırı yasasıdır. Ülkemizde AKP hükümeti döneminde yasallaşan bu Yeni İş Yasası özellikle 1990 sonrası dünyanın birçok ülkesinde uygulamaya geçirilmiştir. **Çalışma yaşamındaki emekçiler lehine kazanılmış birçok hak reform adı altında yeni iş yasalarıyla birer birer gaspedilmektedir.** Hiç şüphesiz bu yasalarla emperyalizm artık gelinen tıkanma noktasında sorunsuz ve haklarından yoksun olarak çalıştırılmak isteniyor. Stok yerine "siparişe göre üretim" yapmak ve bunu yapmak için de yeni yeni dayatmalara sahip olmak istiyor. Düzenli bir çalışma hayatı yerine, düzensiz, hareketli sosyal güvencesiz ve sosyal hakların turpalandığı bir çalışma yaşamını öngörüyor. AKP hükümeti tarafından yasalaştırılan Yeni İş Yasası'nın birçok işletmelerde zaten yasadan önce fiili uygulandığı gerekçesiyle sarı sendikalar bu yasaya karşı seslerini yükseltmediler. İstanbul Sendikalar Birliği bu yasaya karşı fiili eylemler gerçekleştirdi. Yasanın neler getirip neler götürdüğü kamuoyuna yeterince anlatılmadı. Hiç şüphesiz bunda en büyük etken sarı sendikaların patronla ortak hareket etmesiydi. Devletin halka yönelik geniş çaplı saldırısının bir

diğer ayağı ise Kamu Yönetimi Reformu oldu. Eğitimden sağlığa kadar birçok alanın emperyalist şirketlere devredilmesi anlamına gelen **Kamu Yönetimi Reformu**, binlerce kamu emekçisinin haklarının da gaspedilmesini beraberinde getirecektir. AKP hükümeti bu yasayı "kamuda devrim" sloganlarıyla yansıttı. Bu yasal değişiklikler, devlet ya da yerel yönetimler tarafından daha ucuz, daha temiz, daha etkin sağlık, eğitim, ulaşım, sosyal hizmet, enerji gibi hizmetlerin verilmesini yasaklamaktadır. Yeni yasa her türlü hizmeti emperyalist tekel-

Filistin

lere devretmektedir. Örneğin; şehirlerin su ihtiyacını karşılayan barajlar, belediyenin su işletmeciliği, çöp toplama işleri, metro vb. yerel yönetimlere aktarılan hizmetler birer birer emperyalist şirketlerin kâr aracı haline gelecektir. Böylece bu durum bir yandan bölgesel eşitsizlikleri artırırken bir yandan da bu hizmetlerde yaşanacak fiyat artışları yüzünden halk birçok ihtiyacını gideremez hale gelecektir.

Daha önceki yıllarda olduğu gibi 2003 yılında da özelleştirme çalışmaları tüm hızıyla sürdürülmektedir. Birçok köylü artık üretimden vazgeçmiş durumdadır. Diğer yandan üretici köylüye tarımın imhasında sesini çıkarmaması için tam bir aldatmacayla verilen Doğrudan Gelir Desteği ödemeleri dahi doğru düzgün yapılmamaktadır. Devlet artık bu parayı da vermemek istemektedir. Tüm desteklemelerin bitirildiği ülkemizde, DGD'lerin de ödenmemesi devletin artık köylüden tamamen vazgeçtiğinin göstergesidir. Tüm bu gelişmeler yaşanırken AKP hükümeti ekonominin iyi yolda olduğu safsatasını sürdürdü. Ancak bu, yalan ve demagojiden başka birşey değildir. 2003 yılında binlerce işçi işinden olmuştur, özelleştirmeler tüm hızıyla sürmektedir. Yoksulluk daha da artmıştır. 2003 yılında asgari ücret %10 değer kaybetmiştir. AKP istediği kadar ekonomi iyi yolda desin, halk hergün daha fazla açlıkla karşılaşmaktadır.

F TİPİ HAPİSHANELER

Devlet politikasının en iyi şekilde uygulanmasının önündeki en büyük engellerden biri olarak gördüğü devrimci ve komünist tutsaklara yönelik tecrit uygulaması daha da gelişerek devam etmektedir. Devlet, tutsakları hücrelerde izole ederek, tüm toplumu da susturmayı planlıyordu. Ne varki ne toplum açlığa, yoksulluğa, katliamlara karşı sustu ne de tutsakları düşüncelerinden yalıtılabildi. Bu nedenle devlet F tipleriyle de yetinmeyerek Yüksek Güvenlikli Hapishaneleri de

yerek toplumu susturmaya, muhalefeti bastırmaya çalışmaktadır. Ne var ki egemenler büyük bir yanılgı içindedir. Egemen sınıfların her türlü katliam, işkencesinden geçilse de, halklar hiçbir zaman teslim alınamayacak. Bugün Filistin halkına yönelik yıllardır devam eden her türlü baskı ve zulme karşı Filistin halkı direnişten vazgeçmemiştir. **Baskı ve zulüm olduğu müddetçe direnenler hep olacaktır.** Bugün devletin inşa ettiği Yüksek Güvenlikli Hapishanelerde ve tecrit uygulamasıyla ne toplumu teslim alabilecekler ne de devrimci komünist iradeyi bırakabileceklerdir.

Tarih bunu defalarca ispatlamıştır. Tutsaklar tecrite karşı çeşitli araçlarla direnişlerini bugün de sürdürmektedir. Bu araçlarından biri olan Ölüm Orucuna devam DHKP-C'den iki tutsak bu yıl içinde şehit düştü.

8 Haziran 2003-Umudu Tohumca Büyütelim Pikniği

uygulamaya soktu. Diyarbakır'da insaşı tamamlanan yüksek güvenlikli hapishaneye 19 Aralık 2003 tarihinde ilk sevkler yapıldı. Diğer yandan tek tip elbiseden, zorunlu çalıştırmayla ucuz emek gücünden yararlanmaya çalışan devlet, bir yandan tutsakları yok etmeye çalışırken diğer yandan onları iliklerine kadar sömürmeyi planlıyor. Şüphesiz devletin hapishanelere yönelik bu yoğun saldırısı, dışarının teslim alınmasına yöneliktir. Devlet devrimci ve komünist tutsaklara yönelik baskılarını daha da artırarak "senin de sonun böyle olur" di-

DEVLET DEMOKRASİCİLİK OYUNUNU OYNAYAMIYOR

2003 yılında da devlet demokrasi-cilik oyununu oynayarak, halka demokrasi için biraz daha sabretme çağrısını yaptı. Ardı ardına çıkan AB uyum yasalarıyla "demokrasi" önündeki engellerin kaldırıldığını söyleyen devlet, diğer yandan işkenceye, infazlara, demokratik haklara yönelik saldırganlığını daha da artırdı. Gerçekten de 2003 yılında "demokrasi geliyor" safsatasıyla onlarca yasa çıkartan devlet pratikte bunları uygulamadı.

Faşist diktatörlükle bu yasaların sadece halkın gözünde çok kez teşhir olmuş olanların da kısmi değişiklikler yaparak bir manipülasyon kampanyası olduğunu çok kısa sürede gösterdi. Demokratik ve ekonomik haklar için alanlara çıkan kamu emekçileri yine devletin gaz bombası ve copuyla karşılaştılar. En küçük direnişler bile devletin azgın saldırısına maruz kaldı. Diğer yandan parasız, bilimsel, ana dilde eğitim mücadelesi veren öğrenciler her zaman devletin azgın saldırılarından en çok nasibini alanlar oldu. Öğrenci gençliğin demokratik eylemlerine kolluk kuvvetleri azgınca saldırırken üniversite rektörleri de kapsamlı bir soruşturma terörüyle öğrencileri mücadelelerinden vazgeçirmeye çalışmaktadır. Özellikle son haftalarda İstanbul Üniversitesi'nde bu uygulamalar ayyuka çıkmış durumdadır.

Diğer yandan kurulduğu ilk günden beri varlığını hep inkar ettiği Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar saldırısı 2003 yılında daha da yoğunlaşarak devam etti. Türkiye Kürdistanı'nın dört bir yanından işkence, köy boşaltma, yargısız infazlar haberleri gelmeye devam etmektedir. Devletin Kürt ulusuna yönelik bu pervasız saldırısı karşısında ulusal hareket teslimiyetçi ve tasfiyecilikte bir adım daha ileri giderek yaptığı kongreyle KADEK'ten KONGRA-GEL'e uzanan bir yol izledi. Yaptığı her kongreyle devrimci öğelerden biraz daha uzaklaşan ulusal hareket, bugün örgütlülüğün feshedilmesine kadar geldi ve önümüzdeki dönem devletle uzlaşma noktasında atılacak daha ileri adımlarla bu tarihsel süreç işletilecek. Ulusal Hareket KADEK döneminde gerçekleştirdiği kampanyalarla "çözümün masada" pazarlıkla bulunması ve bunun için gerillanın büyük bir bölümünün silahsızlandırılması yönünde attığı geri adımlara TC'nin yanıtı "**teröristliğini koruyorsun**" oldu. Tasfiyeciliğini daha da ileriye taşıyan ulusal hareket Irak'ta binlerce insanın katili ABD emperyalizminden medet umar hale geldi. Hatta ABD emperyalizmine TC'nin iyi bir müttefik olmadığını vurgulayarak kendilerinin iyi bir müttefik olabileceklerini ima ettiler. Yani "bize biraz açılım sunun, sizin uşağınız olalım" ulusal hareket bugün ABD emperyalizmine bu teklifte bulunmaktadır. Ne var ki bunca geri adım, ulusal hareketin tikanıklığını açmak bir yana daha da büyümektedir. TC ulusal hareket her geri adım attığında gerillaya yönelik operasyonlarını daha da yoğunlaştırarak imha politikasına tüm hızıyla devam ediyor. 2003 yılında çıkartılan "Topluma Kazandırma Yasası" yani "Pişmanlık Yasası" da ulusal hareketin imhasına yönelik kapsamlı bir saldırdır. Devlet bu sayıyla özelde ulusal hareketi, genelde

devrimci hareketi tasfiye etmeye çalışsa da, devlet istediği sonucu elde edememiştir. Ulusal hareket cephesinde, devletin bu saldırısı geri püskürtülse de, bu saldırıya karşı izlediği politikanın özü yine tasfiyeye yöneliktir. Bugün Kürt ulusuna ne ulusal hareketin önderliğinin ne de emperyalist güçlerin verebilecek bir şeyi yoktur. Yıllardır baskı ve zulüm altında yaşayan Kürt ulusu bu tasfiyecilik çemberini kıracaktır.

EMPERYALİZM HALKLARIN FIRTINASIYLA YIKILACAKTIR

Bugün emperyalizmin dünya halklarına yönelik yoğun bir saldırganlığıyla karşı karşıyayız. Afganistan ve Irak fiili olarak işgal altında tutulmaktadır. Dünyanın her yerinde açlık ve yoksulluk çığ gibi büyümektedir. Tüm bu saldırganlığa karşı kitlelerin kendiliğinden gelişen öfkesi her geçen gün daha da artmaktadır. ABD emperyalizminin Irak'ı işgalini protesto eden milyonlarca insan alanlara çıkarak Irak halkını desteklediler. Açlık ve yoksulluk içinde yaşayan milyonlarca insan dünyanın dört bir yanında yaptıkları eylemlerle artık açlık ve yoksulluk içinde yaşamak istemediklerini haykırıyorlar. Kendiliğinden gelişecek kitle hareketleri sistemi rahatsız etse de asla alternatif olamaz. **Bugün alternatif olmak; kitlelerin öfkesini ve tepkisini bağrından kopartarak, örgütlü bir güç haline dönüştürmektedir.** Çünkü kitlelerin gücü örgütlülüğünden gelmektedir. Örgütsüz kitleler güçsüzdür, yönetilmeye, aldatılmaya, oyalanmaya mahkumdur. Bu nedenle dünya gündeminde gelişen "küreselleşme" karşıtı hareket özünde örgütsüzlüğü simgelemektedir. Sayı olarak ne kadar kalabalık olsalar da sisteme alternatif olmamaktadır. Değişmesini istedikleri düzen değişmemektedir. Ancak devrimci bir önderlik etrafında şekillenen örgütlülükler her yerde o ülkenin egemen sınıflarına ciddi ölçüde rahatsızlık vermektedir. Bugün Nepal'de, Hindistan'da, Filipinler'de, Kolombiya'da vb. ülkelerde devrimci komünist örgütler egemen sınıflara alternatif olduklarını göstermektedir. Ülkemizde Proletarya Partisi, 7. Konferansı ile gerilla savaşındaki ısrarının altını çizerek, mücadelesini daha da geliştirici adımlar atmıştır. **Bu aynı zamanda egemen sınıflara alternatif olmanın da adıdır.** Emperyalizmin özellikle tasfiyeci saldırıları karşısında birçok örgütün silahlara veda ederek, emperyalizmden medet umduğu bir dönemde Karadeniz dağlarında savaşarak verilen şehitler mücadeledeki ısrarın simgeleri olması bakımından önemlidir. Yıl boyunca Karadeniz bölgesinde kapsamlı operasyonlar düzenleyen devlet, geril-

lanın manevraları ve taktikleriyle istediği sonucu elde edemedi. Ne varki, Proletarya Partisi devlet güçleriyle girdiği bu çetin muharebelerde üç şehit verdi. 15 Mayıs'ta Tokat'ın Almus ilçesinde gerillaların devlet güçleriyle girdiği çatışmada **Emel Kılıç** şehit düşmüştür. 21 Mayıs tarihinde Giresun'un Bulancak ilçesi Bektaş Yaylası'nda çıkan çatışmada ise **Murat Arıca** ve **Bülent Ertürk** şehitler kervanına katılmıştır. Sayısız muharebelerin yaşandığı Karadeniz'de devrimci güçlerden MKP ve DHKP-C de şehitler vermiştir. MKP önderliğinde savaşan HKO gerillalarıyla devlet güçleriyle çıkan bir çatışmada MKP iki MK üyesini şehit verdi. Devletin gerillaya yönelik bu kapsamlı saldırılarının özü ülkenin emperyalistler ve onların uşakları için dikensiz gül bahçesine dönüştürmenin çabasıdır. Ancak bunu başaramadılar ve başaramayacaklarını tarih defalarca ispatlamıştır. Sömürünün ve zulmün olduğu yerde direnenler hep olacaktır.

Proletarya Partisi'nin bugün örgütlenmek olgusuna sık sık vurgu yapmasının önemini bu noktada aramak gerekir. 7. Konferansın şiarı "**kitle faaliyetinde yoğunlaş, parti inşasında derinleş**"tir. Bu perspektifinin özü de merkezi göreve uygun olarak ihtiyaca yanıt olabilecek nitelikli örgütlülüklerin yaratılması için, kitle faaliyetinde yoğunlaşarak, buradan yeni güçler çıkartıp, bunlara dönük

1 Mayıs, 18 Mayıs ve pikniği kapsayan kampanya kitle faaliyetine büyük açılımlar sunmuştur. Kampanya süresi boyunca yürütülen yoğun kitle çalışmasıyla, hem kitleleri, sorunlarını daha iyi tanıma imkanı bulundu hem de onlardan öğrenilecek çok şeyin olduğu görüldü. 7. Konferansın perspektfi kitle çalışmasıyla pratikte yaşam buldurulmaya çalışılmıştır. Hiç şüphesiz faaliyette birçok sorunla karşılaşılsa da, doğru müdahalelerle bu sorunların çözülebileceğini yine faaliyet öğretmiştir. Bu faaliyetin sonucunda merkezi olarak ele alınan 1 Mayıs'ta İstanbul'da toplanılmış ve hep birlikte kavga türküleri söylenmiştir. Keza kampanyanın son etkinliğinde binlerce insan umudun sofrasında bir araya getirilmiştir. Bu kampanya dönemi kitleye gitmedeki eksiklikleri belli ölçülerde gidermesi, kitlelere öğretmen olmadan önce öğrencisi olmayı öğretmesi açısından da önemlidir. Keza Proletarya Partisi bu gelişmeye 2. MK toplantısında dikkat çekmiş, bu gelişmenin daha da büyütülmesi, kitle faaliyetinin geliştirilmesinin önemini vurgulamıştır. Bu doğrultuda Proletarya Partisi 2. MK toplantısından çıkan "**Partiyi örgütle cesaretle ilerle**" sloganının emperyalizmin siyasi askeri ve ideolojik saldırılarına karşı halkın kurtuluş mücadelesinde bıkmış usanmadan, yılmıyacağına düşmeden dönüştürüleceğine olan inançla ilerlemenin çağrısıdır.

1 Mayıs 2003-İstanbul

ideolojik ve siyasal eğitimde yoğunlaşmaktadır. Proletarya Partisi 7. Konferansı ile birlikte örgütsel zaafalarını gidermede önemli bir hamle yapmıştır. 7. Konferans sonrası "**kitle faaliyetinde yoğunlaş, parti inşasında derinleş**" perspektifiyle yoğunlaşan faaliyet doğru yolda ilerledikçe, örgütlülüğün gelişmesi önündeki engellerin de birer birer kalktığı görülmektedir. 7. Konferansın "**kitle faaliyetinde yoğunlaş, parti inşasında derinleş**" perspektifiyle ele alınan ve 24 Nisan,

Ülkemizde Proletarya Partisi, 7. Konferansı ile gerilla savaşındaki ısrarının altını çizerek, mücadelesini daha da geliştirici adımlar atmıştır. **Bu aynı zamanda egemen sınıflara alternatif olmanın da adıdır.** Emperyalizmin özellikle tasfiyeci saldırıları karşısında birçok örgütün silahlara veda ederek, emperyalizmden medet umduğu bir dönemde Karadeniz dağlarında savaşarak verilen şehitler mücadeledeki ısrarın simgeleri olması bakımından önemlidir.

Haklılık ve meşruluk üzerine yükselen DEVRİMCİ ISRAR VE YÜRÜŞÜMÜZÜ BÜYÜTELİM

Tarihsel haklılığına inananlar kitlelerin kahredici gücüne güvenenler, sayısal azlığına, daralmış kitle gücüne bakmadan, sınıf savaşımının bu kesitinde tarihin ve partinin kendilerine yükledikleri görevleri yaratıcı bir tarzda yerine getirmek için tereddütsüzce çabalarını yürütürler. Bu tereddütsüzlük kendine duyulan özgüvendir.

Sınıf savaşımının öznesi olan devrimci militanların ruh halleri, moral düzeyleri en zor koşullarda dahi çıkış yolu bulabilme iyimserliğine, sabrına ve direngenceliğine sahip olmak zorundadır. Ve bu zorunluluğu yaşam tarzı haline getiren olgu da, **devrim ve sosyalizm davasına karşı duyulan inançtır. Kazanılan ideolojik netliktir.** Eğer ideolojik duruşta tereddütler ve kaygılar varsa, günlük pratik faaliyette yani kitle çalışmasında, kolektif uyumda, disiplinde devrimci yaratıcılıkta problemlerin olmaması düşünülemez, çünkü sorun bir niyet sorunu değildir. Sorun **duruş ile yürüyüşün uyum ya da uyumsuzluğundadır. Diğer bir ifadeyle duruştaki ideolojik netliğin pratik yürüyüşte sergilediği kararlıca tutumdur. Ya da ideolojik netsizliğin, pratikte sergilediği kararsızca tutumdur.**

Haklılık-meşruluk gücünü toptan-tüfekten, büyük otoriteden almıyor. Haklılık ve meşruluk gücünü tarihsel haklılığından ve tarihin yaratıcısı olan kitlelere duyulan büyük güvenden alıyor. Tarihsel haklılığına inananlar kitlelerin kahredici gücüne güvenenler, sayısal azlığına, daralmış kitle gücüne bakmadan, sınıf savaşımının bu kesitinde tarihin ve partinin kendilerine yükledikleri görevleri yaratıcı bir tarzda yerine getirmek için tereddütsüzce çabalarını yürütürler. Bu tereddütsüzlük kendine duyulan özgüvendir. Özgüven yitimine uğrayanlar bırakalım sürecin karmaşık sorunlarını çözmeyi; kendileri sorunlu hale gelir. Burada önemle görülmesi gereken, **özgüven yitimi yaşayan her militanın özünde kitlelere olan güvenini, haklılık ve meşruluğuna olan inancını yitirdiği gerçeğidir.** İdeolojik siyasal anlamda yaşanan bu çözülme ve yozlaşma siyasal iktidar mücadelesinde kolektifin bir parçası olarak ortaya koyulan iradenin yeniden geri çekilerek, sistemle barışık yaşamının iradesizliğidir. Bu iradesizliğin gerekçeleri, kendini farklı gösterme çabaları nasıl olursa olsun bu sonucu hazırlayan burjuva düşünüş tarzıdır. Bencil-bireyci yaşama duyulan özlemdir. Kolektifin bir parçası olamama, güçsüzlüğün ve iradesizliğin ta kendisidir.

Burada önemle görülmesi gereken gücü belirleyen sayısal nicelik değil, ideolojik ve siyasal nitelik olduğudur. Örneğin polis sorgusunda ideallerine sadık kalan bir militan, fiziki olarak tek başınadır. Ama yalnız değildir; ideolojik, siyasal anlamda bir tarafı temsil etmektedir. Ve yine orada sürdürdüğü savaşımı da gücünü fiziki sağlamlığından, temsil ettiği gücünü ideolojisine duyduğu inançtan alıyor. Onu yenilmez kılan da budur. Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür.

İNCELEMEDE ÇOK YÖNLÜ,

ÇALIŞMADA KOLEKTİF OLMALIYIZ

Bugün açısından soruna baktığımızda dezavantajlarımızı avantaja, olumsuzluklarımızı olumluluğa çevirmenin biricik yolu devrimci ısrardan ve iddiadan geçiyor. Bu iddianın gerçekleşmesi plansız bir çalışmanın yön verdiği kör bir pratikle değil, bilakis gücünü bilimsel bir çözümlemeden alan devrimci bir pratikle ancak mümkün olabilir.

Bunun için çalışmalarımızda hedeflerin somutlanması ve somutlanan bu hedefler üzerinde kolektif bir iradeyle yoğunlaşılması olmazsa olmazdır. **Kolektif çaba pratik içinde ortaya çıkan farklı fikir ve düşüncelerin giderilmesine, daha güçlü hizmet eder.** Var olan siyasal geriliğin aşılması, taktik politika üretmedeki yetmezliklerin giderilmesi de ancak böylesi bir çabayla mümkün olabilir. Kolektif faaliyete yönelmeyen, bireysel çabalar üzerinde yürütülen çalışmalar bu süreçte ne daha çok ihtiyaç duyduğumuz kadroların açığa çıkarılmasına ne de sözünü ettiğimiz tecrübe ve dina-

deki diğer devrimci parti ve örgütlerin yayınlarını, kardeş örgütlerin yayınlarımızda çıkan belgelerini, dahası bazı aydın yazarların-ekonomistlerin ülke, böl-

Yalnız devrimci ve komünist cephede değil, aynı zamanda karşı devrimci cephedeki gelişmeleri de dikkatlice izlemeliyiz. Burjuva haberlerini, militarist güçlerin ve sermaye çevrelerinin çıkardığı dergi ve kitapları takip etmeliyiz. Böylece emperyalist kapitalist sistem ve işbirlikçileri hakkında daha somut bilgiler edinmiş oluruz. Bu somutluk propaganda ve ajitasyon araçlarının daha zengin ve ikna edici bir tarzda kullanılmasını sağlar. Yine yazarken daha somut veriler sunma ve soyut söylemlerden önemli oranda uzaklaşma şansı elde ederiz. Elbetteki Marksist-Leninist-Maoist temel bakış açımızda zayıflıklar olursa, yorumlama ve değerlendirme sorununda ciddi sıkıntılar yaşayacağımız açıktır.

Daha önceki çeşitli yazılarımızda temel bakış açısının gerekliliği ve zorunluluğu konusunda gereken dikkati çekmiştik.

Özellikle sürecimizin zorluğu ve bize yüklediği sorumlulukları dikkate aldığımızda Proletarya Partisi'nin her militanının varolanla yetinme veya önüne büyük görevler ve hedefler koymama lüksüne sahip olmadığı açıktır. Hedeflerde somutluk ve netlik ve aynı zamanda çalışmalarımızda sürekli hedeflerimizi yükseltme temel prensibine sahip olmalıyız. Unutmamak gerekir ki özgüven, yaratıcılık, tecrübe ancak bu somut pratikler üzerinde her birimizin çalışmasında maddi bir güç ve yaşam tarzı haline gelir.

ENTERNASYONAL DAYANIŞMAYA VE DEVRİMCİ DOSTLUKLARA ÖNEM VERMELİYİZ

Gerek enternasyonal alanda ve gerekse devrimci eylem birlikleri noktasında görev ve sorumluluklarımızı yerine getirme konusundaki yetmezliklerimize ve eksiklerimize daha önceleri de dikkat çekmiştik. Bunları giderme yönünde ortaya konulan çabalar henüz oldukça yetersiz.

mizmin bütünleştirilmesine hizmet eder.

Tüm bu çabaların yanısıra hem geçmiş pratiğimizde hem de diğer devrimci güçlerin pratiklerinde; uluslararası Marksist-Leninist-Maoist pratiklerin özellikle son süreçlerdeki pratiklerden öğrenmeliyiz. Bunun için araştırma ve varolan belgeleri incelememiz gerekli ve zorunludur. Diğer bir anlatımla ülkemiz-

ge ve dünyadaki gelişmelere ilişkin değerlendirmelerini sürekli incelemeliyiz. Aksi takdirde "başka pratiklerden öğrenmeliyiz" söylemimizin bir hükmü kalmaz. Elbetteki öğrenme, olumlu ve olumsuz tecrübeleri içeriyor. Diğer bir anlatımla neleri yapıp ve neleri yapmamız gerektiği konusunda kendimize, sürecimize zenginlik katacağız.

Bu tablo elbette ki sınıf savaşımı içindeki düzeyimizden bağımsız değildir. Ve sınıf savaşımı içinde ileriye doğru yapacağımız her devrimci çıkış, her olumlu hamle bu alandaki gelişmemizi de olumlu yönde etkiler. Aynı zamanda gerek devrimci eylem birlikleri ve gerekse enternasyonal alanda geliştireceğimiz devrimci pratikler, yaratacağımız devrimci ve enternasyonal dayanışma kültürü mücadelenin her alanında bulunan güçlerimizi de olumlu yönde etkileyecektir. Dahası siyasal değerlendirmelerde dar ve ulusal bakış açısına düşme tehlikesini de önleyecektir.

Devrimci eylem birlikleri noktasında teorik olarak bir bakış açısına sahibiz. **Tüm sorun teorik düzlemdeki doğrularımızı pratiğe uygulamadaki ısrarımız ve taktik esneklikteki ustalığımızda düğümleniyor.** Öncelikle kavranılması gereken, sınıf savaşımının zorluklarla dolu olduğu ve her alanda yürütülen çabanın yoğun bir emek ve ısrar gerektirdiği gerçeğidir.

Evet devrimci dayanışma kültürünün zayıfladığı doğrudur. Ama doğru olan ve doğru olduğu kadar bugün gerekli ve zorunlu olan karşı devrimin saldırılarına karşı devrimci bir eylem birliği temelinde barikatların örülmesi ve örgütlenmesidir. Ve bu çabayı-çalışmayı da günlük devrimci görevlerimizin bir parçası olarak ele almalıyız. Bu Proletarya Partisi'nin her militanının taşıması gereken bir sorumluluktur. Hiçbir militan kavga dostluklarını yaratma görevini unutmamalıdır. Gözden kaçırılmaması gereken diğer bir olguysa; bu yönlü atacağımız her olumlu adımın sınıf savaşımına ve dolayısıyla Proletarya Partisi'nin gelişmesine de katkı sunacağı gerçeğidir.

Yine dünyanın birçok bölgesinde emperyalist kapitalist sistem ve onun işbirlikçilerine karşı yükselen her devrimci çıkışı, gelişen her haklı ve meşru mücadeleyi devrimci bir sorumluluk ve enternasyonal bir bilinçle sahiplenmeliyiz.

Bugün somut olarak başını ABD'nin çektiği işgal güçleri ve işbirlikçilerinin

yalnız Ortadoğu'da değil, dünyanın birçok bölgesinde ezilen halklara, devrimci ve ilerici ulusal güçlere karşı askeri, siyasi ve ekonomik saldırılarını daha bir yoğunlaştırdıkları bir süreçten geçiyoruz. Bu çok yönlü ve kapsamlı saldırıya karşı en geniş birliktelikleri oluşturmanın, dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun gelişen anti-emperyalist ve işgal karşıtı mücadeleleri destekleyip sahiplenmenin yapmamız gereken doğal bir görev olduğunu unutmamalıyız.

"Bu kavga en sonuncu kavgamızdır artık. Enternasyonal kurtuluş insanlık" Enternasyonal marşın bu sözleri ezilen halkların kurtuluşu için savaşan her proleter militanın uyması gereken bir talimat niteliğindedir. Bu talimatın uygulanması enternasyonal bir düşünüş ve yaşam tarzını zorunlu kılar. Bu düşünüş tarzına sahip olmayan bir militan başta uluslararası planda gelişen Marksist-Leninist-Maoist hareketler olmak üzere diğer devrimci ve ilerici güçlerin mücadelesine karşı gereken duyarlılığı gösteremez.

Bu düşünüş tarzına sahip olmayan bir militan, yanbaşıda işgal altında köleliğe mahkum edilip yok edilmeye çalışılan bir halkın acılarına ve kavgasına ortak olur mu? Tüm bu sorulara kolayca evet demek mümkün değildir. Ama tüm bunları mümkün kılmak için, uluslararası planda emperyalist-kapitalist sistemi hedef alan, teşhir eden tüm haklı ve meşru mücadeleleri sahiplenmemiz, bu konudaki duyarlılığımızı daha da artırmamız gerekir. Yine uluslararası planda bu eksende gelişen ve katılma koşullarını yarattığımız her türlü protesto etkinliklerine, toplantılara planlı ve etkin bir şekilde katılmamız gerekir. Bu vesileyle tanıma ve tanıtmaya diyalektikliğine uygun olarak varolan dostlukları daha da derinleştirme ve yeni yeni dostlar kazanmak için de çaba yürütmeliyiz. Tüm bu pratikler enternasyonal bilincimizin daha da gelişmesine ve anti-Marksist-Leninist-Maoist anlayışlara karşı mücadele etmede daha da derinleşmemize hizmet eder. Çünkü her bir pratik tanıma, araştırma ve sorgulama sürecine olumlu katkılar sunar.

PUSULA

TOPLUMSAL GELİŞMENİN İTİCİ GÜCÜ OLARAK SINIF SAVAŞIMININ ÖNEMİ

Sınıf savaşımı, toplumsal gelişmedeki itici güçtür. **Devrimci şiddet eskinin yıkımı yeninin inşasıdır.** Bu yasa evrensel bir yasadır, bu yasayı reddetmek açıktır ki sınıf düşmanlarına hizmeti beraberinde getirir. Sınıf savaşımının tarihi boyunca adına "legal Marksistler", "Yasalılar" denilen revizyonistler ve sağ oportünistler, toplumsal gelişmenin şiddet olmadan değişeceğini savundular. Yani sınıf savaşımına ihtiyaç olmadığını savundular.

Proletaryanın devrimi olmadan kapitalizmin kendi kendine sönmeye gideceği, kapitalizmin öyle durup dururken çürüyüp yok olacağını geçmişten günümüze dek savunanlar, revizyonistler ve reformistler olmuştur. Günümüzde aynı benzer anlayışı savunanlar yine reformist-tasfiyecilerdir. Proletaryanın usta önderi, devrimin kurmayı Lenin yoldaş, yüzyıl önce proletaryanın devrimi olmadan kapitalizmi devrimenin olanaksızlığını öğretti. Onun öğretisi günümüze ışık tutmaya devam etmektedir. Onun öğretileri geçmişten günümüze dek uzanan devrimci Marksistler ile reformist-tasfiyecilerin niteliğinin bütün ayrım noktalarını ortaya koymaktadır.

Devrimci şiddet, yani devrimci zor olmadan eskinin, burjuva-feodal gericiğin yıkılması mümkün değildir. Proletarya ve müttefiklerinin kurtuluşu sınıf savaşımıyla elde edilir. Bu evrensel yasadır ve bilimsel öğretilerden küçük bir uzaklaşma, kurtuluş umudunu karanlığa gömer, geleceği belirsizliğe teslim eder, burjuvaziye hizmetten kaçınmaz.

Toplumsal değişimin ve gelişimin sınıf savaşımı olmadan, kendiliğinden değişeceği düşüncesi tarih boyunca savunulagelmıştır. Ancak bu savunu başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleleri, ezilenleri kurtuluşa götürmediği gerçekliği yaşanan toplumsal pratikler sonucu ortaya çıkmıştır. Günümüzde bu anlayışın henüz ortadan kaybolmadığı, halen bu düşünce izlerinin etkisinin devam

ettiği görülmektedir.

Özellikle yasalılığı, parlamentarizmi, düzen içi mücadeleyi esas alıp, kurtuluş umudunu yasal bir takım değişimlere "çözüm gücünü" emperyalist efendilerin icazetine bırakanlar, sadece işçi sınıfı adına ortaya çıkanlar olmamıştır. Ezilen ulusun burjuva temsilcileri olan "PKK-KADEK-KONGRA-GEL" de bu "yasal" cılık, "çözümü dışarıda" arama anlayışından etkilenmiş, süreç içinde bu anlayışı benimseyerek, geleceği karanlık olan yolda belirsiz ve umutsuz bir tarzda yol almaktadır. Sosyal devrim yerine sosyal reformu savunanlar, küçük bir takım sosyal-kültürel hak kırıntılarıyla yetinenler, "egemen ulusla (siz bunu egemen sınıf anlayın)" barış içinde yaşamayı programlarına koyanlar, kapitalist sistemin yamalı bir parçası olmaktan kurtulamamıştır. KONGRA-GEL de kapitalist-emperyalist sistemin yamalı bir parçası olmaktan kurtulamayacaktır.

Sınıf savaşımı tarihi, toplumların gelişim ve dönüşüm tarihi, açıkça göstermiştir ki bağımsızlık ve özgürlük kendiliğinden kazanılmamış, demokrasi "dışarıdan" gelmemiştir. Bu bilimsel öğreti, Kürt ulusal hareketi için de geçerlidir. Kürt ulusal mücadele tarihinin her bir sayfası kan ve acıyla yazılmıştır. Kürt ulusal mücadele tarihi öğretici ve çarpıcı derslerle doludur. Yaşanan yakın geçmiş pratiğinden bile ders çıkarmamak, çıkarmak istememek basiretsiz ulusal burjuva reformistlerin sınıfsal niteliğini ortaya koyar.

Günümüz koşullarında toplumsal değişimin köklü ve kalıcı çözüm yolu, demokratik ve özgür değişimin yolu devrimci şiddettir. Bu evrensel yasa başta işçi sınıfı olmak üzere bütün ezilen bağımlı uluslar ve mazlum emekçilerin kurtuluşu için de geçerli bir yasadır.

Devrimci şiddetin evrensel geçerliliği kadar bu yasanın nasıl uygulanacağı sorunu da yaşamsal önem taşımaktadır. Sınıf sava-

şımı hangi araçlarla nasıl yürütülecektir? Bu sorunun yanıtı işçi sınıfının kurtuluş bilimi olan Marksist-Leninist-Maoist teoride, halk savaşı stratejisinde saklıdır.

Günümüz koşullarında yaşanan ekonomik-sosyal-politik askeri gelişmeler ve olgular "Emperyalizm ve proleter devrimler çağı" özelliklerini taşımaktadır. Bu özellikler, kapitalist-emperyalist sistemin gelişim yasalarda, hareket tarzlarında, uyguladığı ekonomik-politik askeri politikanın sonuçlarında görülmektedir.

Günümüzün toplumsal-siyasal dünyası, halen çağımızın belirgin karakteristik özelliklerini taşıyorsa, bu çağın kurtuluş yolunun karakteristik özelliklerini de beraberinde taşıyor demektir. Nedir bu kurtuluş yolu? Düzen içi kısmi iyileştirmeler, reformlar, yasal bir takım değişiklikler midir? Reformlarla elde edilen kısmi değişimlerin anayasal boyutta güvence altına alınması, emperyalist noter tarafından tasdik edilmesi midir? Elbeteki hayır! Hangi yasal değişiklikler, kısmi düzeltilmeler, cılız reform adımları başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen sınıf ve ulusların ekonomik-demokratik-siyasal-kültürel sorunlarına yanıt olmuştur? Elbeteki hiçbir!

Emperyalizm denilen ahtapot kendi kolları arasına alarak ezip yok ettiği kurbanına kurtuluş şansı tanıy mı? "Uygarlık" ve bilimin hangi gelişim düzeyi, bilim ve teknolojinin hangi gücü, emperyalizm denilen canavarın kollarının arasına aldığı kurbanın kurtulmasını sağlamıştır, ona yaşam şansı tanımıştır?

"Hür dünya-Amerika", "Uygarlığın beşiği-Avrupa", hangi ezilen bağımlı ulusa, hangi sömürgeye bağımsızlık ve özgürlük tanımıştır? Kendi topraklarında yaşayan topluluklara, ezip sömürdükleri sınıf ve tabakalara hangi insan hak ve özgürlüklerini onların mücadelesi olmadan onlara tanımıştır? Kadınlara, göçmenlere, siyah ırka hangi hak ve özgürlükler kendiliğinden tanınmıştır?

Kurtuluş umudunu, düzen içi reform arayışında, bir takım yasal değişimlerde, parlamento ahırının karanlık kulislerinde, "Dış güçlerde" arayanlar asla muratlarına ermemiştir, asla "hayallerinde" yaşadıkları iddialarına kavuşamamış ve besledikleri umutları büyütememiştir.

Bugün bir kez daha sömürülen ve ezi-

lenlerin, kurtuluş yolu olan Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimine yaşamsal ihtiyacı vardır. Bugün bir kez daha devrimci teoriye ekmek ve su gibi ihtiyaç vardır.

Bu teori insanlık tarihinin bilimsel tarzda incelenmesidir. Toplumsal gelişmelerin nereye gideceğinin kılavuzudur. Kazanmanın yoludur. Varılacak hedefin, gidilecek yolun açık bir şekilde görülmesidir. Bugün Devrimci Teoriyle eksiksiz donanmak daha fazla yaşamsal ihtiyaçtır.

Çağımızın emperyalist ve proleter özellikleri sınıf savaşımının nasıl yürütüleceğinin de yolunu göstermektedir. Devrimci teorinin eylem kılavuzluğu, nasıl savaşmak zorunda olduğunu da göstermektedir. Bu zorunluluk halk savaşından başkası olamaz. Aklını yitirmeyen, emperyalizmin "Yeni Dünya Düzeni"nin saldırılarını karşısında yolunu şaşırmayan, ideolojik olarak bozulmayan, vicdanını amerikan dolarına satmayan her namuslu toplumsal kurtuluşçu için Ortadoğu'da yaşananlar devrimci teorinin bilimselliğini ve haklılığını bir kez daha kulakları parçalarcasına ispatlamaktadır.

Burjuva-feodal boyunduruktan kurtulmak, bağımsızlık ve özgürlük elde etmek devrimci şiddetin örgütlenmesinden başka yolla mümkün değildir. Zayıf ve güçsüz olan komprador burjuva ve feodal güçlerin emekçi halkı ezmekten başka çıkar yolları yoktur. Kemalist diktatörlük, tarihi boyunca azınlıkların ve Kürt ulusunun bütün temel hak ve özgürlüklerini gasp etmiş, onları amansız bir milli zulüm altında ezmiştir. Dillerini kültürlerini yasaklamış, her alanda Türk şovenizmini kışkırtmış, zorla Türkleştirme politikasını vazgeçilmez bir politika olarak uygulamıştır. Ülkemizde ulusal baskı politikasının savunucuları ve uygulayıcıları komprador burjuva ve toprak ağaları sınıfıdır. Bu sınıflar ortadan kalkmadan, ulusal baskı politikası ortadan kalkmayacağı gibi Kürt ulusu demokratik hak ve özgürlüklerini de elde edemeyecektir.

Devrimci teorinin yol göstericiliğinde devrimci savaşı örgütlemek, savaşımçıların en bilinçli bölümünü proletaryanın davası için örgütlemek, proletaryanın partisi etrafında kitleleri savaşım için örgütlemek gereklidir. Bunlar yapılmadan bağımsızlık, özgürlük, kurtuluş elde edilemez. Bu böyle bilene!

Sosyal hakların kısıtlanmasına karşı eylemler sürüyor!

Almanya'da çeşitli reform programlarıyla, kazanılmış sosyal hakların gaspı gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Ki birçok sosyal hakkın kısıtlanması Rürup, Hartz vb uygulamalarla gerçekleştirildi. **Agenda 2010 Reform** adı altında sosyal hakların kısıtlanması daha kapsamlı olup, emperyalizmin astarı durumundaki ekonomik krizini emekçi halklara yüklemenin programıdır. Buna karşı Berlin'de toplumun çeşitli kesimlerinden tepkiler yükselmekte. Bu tepkilerin bir kısmı kısaca şöyle sıralanabilir;

01 Aralık 03 tarihinde "Berline Bündnis" organizasyonu sosyal yıkım ve yağmalama politikalarına karşı yürüyüş gerçekleştirildi. Alexanderplatz'dan başlayan yürüyüşe binin üzerinde insan katıldı. **ATİF** ve **ILPS** de pankart, flama, döviz ve kızıl bayraklarla katıldılar. Merkezi megafondan **ATİF** adına yapılan konuşmada gelişmeler ve bundaki amacın ne olduğuna dair şöyle deniyordu. "Emek ücretlerinin sürekli düşürülmesi, işsizlik yardımı parasının kesilmesi veya sosyal yardım düzeyine çekilmek

istenmesi, sağlık sigortalarına yapılan ve sürekli artırılan ek ödemeler ve de en önemlisi emeklilik, öğrenim, sağlık, işten çıkarma vb. haklara yapılan saldırılar ve emeğin esnekleştirilmesi amaçlı yapılan yeni uygulamalar Almanya'da yaşayan milyonlarca emekçinin alışageldiği yaşam standartlarından vazgeçmesini ve giderek fakirleşmesini kaçınılmaz kılmaktadır. Bu saldırıların temel gerekçesi şudur; Dünyanın ihracatta bir numarası durumunda olan **Almanya, küresel çapta hammadde, ticaret ve mali alanlarda kıyasıya yürütülen vahşi orman rekabeti esnasında 'formunda' olabilmek için 'fazlalıklarını' üzerinden atmaktadır.** Yani patronlar kazanılmış sosyal hakları gereksiz fazlalıklar olarak değerlendiriyor artık. Böylece, Alman Mali Sermayesi rekabette daha atak ve daha saldırganca davranabilecektir. Dolayısıyla da transnasyonal tekellerin kârlarının maksimize edildiği pazar denilen kapışma arenasında birbirleri ile dalaşmalarına devam edebilecekler. Ve bunlar açlık, sefalet ve ölümün Avrupa kıtasın-

da da eskiden olduğu gibi kol gezmesi pahasına yapılacaktır." Bu eylemde TKP/ML de pankart ve flamalarıyla yer aldı.

Ayrıca üniversite öğrencileri de grevde olup, çeşitli boyutlarda eylemler dizisi gerçekleştirdiler/gerçekleştiriyorlar. Öğrenciler bu süreçte Berlin belediye binasını, iktidar büyük ortağı SPD-Parti binasını, (Offene kanal) Televizyon kanalı stüdyosunu işgal ettiler ve yayına kendileri devam ettiler.

Yine **13 Aralık 03** tarihinde üniversite öğrencilerinin Avrupa çapında gerçekleştirdikleri eylemler zincirinin bir tanesi de Berlin'de gerçekleşti. Kırk binin üzerinde katılımın sağlandığı eyleme **ATİF** ve **ILPS** de yürüyüşe kalabalık kitlerle seferber ederek katıldılar. **ATİF** ve **ILPS** pankartları açılıp, bayrakları dalgalandırıldı. Ayrıca eylemde TKP/ML yazılı kızıl bayraklar aktivistlerin elinde coşkuyla taşındı.

(Berlin)

ABD insan hakları ihlallerinde de lider

Tüm dünyaya "insan hakları dersi" vermeye soyunan ve bunu da ezilen halklara saldırının bir gerekçesi olarak kullanan ABD'nin gerçek yüzü, bir kez daha Guantanamo'daki tutuklulara yönelik işkenceleri ile gözler önüne serildi.

11 Eylül sonrası, yoğun bir tutuklama kampanyası başlatan haydut devlet ABD, Afganistan'a saldırı sürecinde tutukladıklarının dışında binlerce insanı "şüpheli" vasfıyla gözaltına aldı ve tutukladı. Bir toplama kampı niteliğinde olan ve tutukluları serbest kaldıklarında yaşadıklarını anlatamayacak duruma getiren yerin adı; **Guantanamo Üssü**. Bu üs'te hala yüzlerce insan tutuklu bulunuyor.

Küba parlamentosu, yaptığı açıklama ile Guantanamo üssünün "toplama kampı" olduğunu ifade etti. Guantanamo'nun, ABD deniz kuvvetleri tarafından yasadışı olarak işgal altında tutulduğunun ifade edildiği açıklamada, "burada, yüzlerce yabancı tutuklu tanımlanamaz eziyetlere maruz kalıyor" denildi. Küba Ulusal Meclisi'nden yapılan açıklamada, "serbest bırakılan bazı tutukluların, bu

toplama kampında dehşeti yaşadıklarını anlattıkları" belirtildi.

Ayrıca, üs'te tutulan 90'a yakın tutuklunun savunmasını üstlenen **Avukat Necip el-Naumini** Stocholm'de gerçekleştirilen bir konferansta ABD'nin tutuklama çılgınlığı ve üs'teki keyfi uygulamaları anlattı. Naumini, Guantanamo'da bulunanları üç gruba ayırıyor. Birinci grupta, Taliban ve El-Kaide üyeleri yer alıyor. ABD'ye karşı savaştıklarını ve savaşıma devam edeceklerini söyleyen bu birinci gruptakilerin sayısı oldukça az. İkinci grubun "yanlış zamanda, yanlış yerde bulunan ve yanlış dini inanca sahip olan" öğrencilerin oluşturduğunu söyleyen Naumini, üçüncü grupta ise hiçbir şeyden haberi olmayan ve siyasetle ilgileri bulunmayan kişiler bulunduğunu ifade ediyor.

ABD, farklı ülkelerden 600'ü aşkın kişiyi yaklaşık 2 yıldır Guantanamo'da esir tutuyor. ABD, Küba devriminden önce bu ülkeyle imzaladığı bir anlaşmayla Guantanamo'yu kiralamıştı. Castro yönetimi ise ABD'nin burada yasadışı bir işgalci olduğunu öne sürüyor.

İsrail 'güvenlik duvarı' karşıtlarını vurdu

İsrail'in Batı Şeria'da inşa ettiği "güvenlik duvarı"na protesto için düzenlenen gösterilerde kan aktı. İsrail askerleri, 27 Aralık günü Kalkilya kentinde aralarında İsraili ve yabancıların da bulunduğu barış eylemcilerinin üzerine ateş açtı. Olayda bir İsraili ve bir ABD'li eylemci yaralandı. Öte yandan İsrail askerleri, Batı Şeria'nın Nablus kentinde çıkan çatışmada Filistinli bir genci öldürdü.

Batı Şeria'nın Kalkilya kentinde, aralarında İsraili ve yabancıların da bulunduğu bir grup barış yanlısı, İsrail'in bölgede inşa ettiği "güvenlik duvarı"na protesto için gösteri düzenledi. Eylemciler Kfar Mascha yahudi yerleşim birimini çevreleyen dikenli telleri yıkmaya çalıştı. İsrail askerleri, göstericileri uzaklaştırmak için önce uyarı ateşi açtı. Ar-

dından da gelen talimat üzerine, İsrail askerlerinin eylemcilerin üzerine açtığı ateşte, bir İsraili ile bir ABD'li eylemci yaralandı. İsrail, Batı Şeria ile arasına inşa ettiği duvarın "teröristlerin topraklarına sızmalarını engelleme" amacını taşıdığını öne sürüyor. Filistin halkı ise güvenlik duvarı projesinin İsrail'in Filistinlileri tecrit politikasının bir parçası olduğunu savunuyor.

NABLUS'TA BİR FİLİSTİNLİ ÖLDÜRÜLDÜ

Öte yandan, Batı Şeria'nın Nablus kentinde çıkan çatışmada İsrail askerleri Filistinli bir genci öldürdü. Kurtarma görevlileri ve sağlık çalışanları, İsrail askerlerine taş attığı için sırtından vurularak öldürülen gencin 20 yaşındaki Recai Rayan olduğunu, çatışmada 7 Filistinlinin de yaralandığını belirttiler.

IRAK İŞÇİ KONSEYLERİ VE BİRLİKLERİ KONFERANSI

Irak İşçi Konseyleri ve Birlikleri'ni Oluşturma Hazırlık Komitesi'nin (IİKBOHK) yedi aylık aralıksız çalışma ve çabasından sonra **8 Aralık 2003**'te işçi konseyleri ve birliklerinin ilk konferansı Bağdat'ta gerçekleşti. Bu konferans IİKBOHK'nin Irak çapında birçok işçiyi konseyler ve birliklerde örgütlenme ve yerel düzeyde işçileri bölgesel konsey ve birliklerde bir araya toplamak için aralıksız çabasının ürünüydü.

Gündem maddelerine ilişkin yedi saatlik tartışmalardan sonra işçilerin taleplerinin ana hatları belirginleştirildi: İşçilerin ivedi taleplerinin bir listesi, Irak Emek Bildirgesi'nin yeni bir taslağı ve tüzüğünün ana hatları, ayrıca yürütme konseyinin seçimleri gerçekleştirildi. Katılımcılar daha sonra bir bildireyi onaylayarak IİKBOHK'nin feshini ve Irak İşçi Konseyleri ve Birlikleri'nin (IİKB) kuruluşunu ilan ettiler.

İran halkı depremle sarsıldı

İran'ın Bam kentinde 26 Aralık günü meydana gelen deprem, tahmini olarak 25 binin üzerinde insanın yaşamını yitirmesine neden oldu. Gelişmiş ülkelerde çok daha şiddetli depremlerde can kaybı çok az olurken, İran'da 6.3 şiddetindeki depremde 100 bin nüfuslu kentin üçte ikisinin ölü ya da yaralı olması dikkat çekicidir.

Depremde yaralanan İranlılar için kentin havaalanı sahra hastanesi haline getirilirken, depremedeler için 15 bin çadır kuruldu. Ayrıca diğer kentlere havayoluyla 10 bin yaralının sevk edildiği bildirildi.

İran halkının yaşa-

dığı trajedi sürerken, tıpkı Marmara depremi sonrasında olduğu gibi tartışmalar da başladı. İran medyası, hükümeti onbinlerce insanın depremlerde ölmesine rağmen tedbir almamakla suçladı. "Bu defa sıra Bam'da... Yıllardır yapılan uyarılar bir işe yaramadı. 36 yılda 100 bin kişi depreme kurban gitti" yorumunun

yanında bir başka gazetede ise birçok kez deprem konusunda kesin ve önleyici önlemlerin acilen alınması uyarılarının yetkililerce kulak ardı edildiği belirtildi. Haberde ayrıca depremde yine hayati öneme sahip hastane, polis ve itfaiye binaları ile kurtarma çalışmaları için tahsis edilmiş binaların ve okulların çökmesine dikkat çekildi.

EN AZ GÜVENİLEN POLİTİKACI BLAIR

İngiltere'de bir internet sitesi tarafından yapılan araştırma, Başbakan Tony Blair'in ülkenin en az güvenilen politikacısı olduğunu ortaya koydu.

Anketi yapan CyberBriain.com adlı internet sitesi, Muhafazakar Parti liderliğinden geçen aylarda yapılan güvensizlik oylaması sonucu ayrılmak zorunda kalan Ian Duncan Smith ve kabinedeki görevlerinden istifa eden eski Uluslararası Kalkınma Bakanı Clare Short ve eski Parlamento Başkanı Robin Cook'un bile Blair'den daha ön sıralarda yer aldıklarına dikkat çekti.

13 bin kişi arasında yapılan ankette 4 bin kişinin, en az güvenilir politikacı olarak Blair'e oy verdiğini açıklayan CyberBriain.com adlı site, seçimin 30 kişilik listeden yapıldığına işaret etti.

BULGARİSTAN'DAN ABD ÜSLERİNE İZİN

Bulgaristan parlamentosu ABD emperyalizmine uşaklığını kanıtlarcasına bir karar aldı. ABD'den bir talep gelmeksizin ülkede askeri üslerin kurulmasına izin veren bir karar aldı.

19 Aralık günü 200 milletvekilinin desteğiyle onaylanan deklarasyona, muhalefetteki Bulgaristan "Sosyalist Partisi"nden sadece 3 milletvekili karşı çıktı. Deklarasyonda, ABD yönetiminin Almanya'daki askeri üslerini Doğu ve Güneydoğu Avrupa ülkelerine taşıma girişiminin desteklendiği belirtildi.

Deklarasyona ret oyu kullanan BSP milletvekillerinden Andrei Pantev ise alınan kararı "Utanç verici" olarak nitelendirdi. Pantev, Bulgaristan tarihinde ilk kez yabancı askerlerin ülkede konuşlandırılmasına izin verildiğini hatırlatarak, "Bu bağımsızlıktan bahseden bir devlet için büyük bir utanç kaynağı olmalıdır" dedi. Deklarasyonda ayrıca, devlet kurumlarının Bulgaristan'ın NATO'ya üyelik çalışmalarına destek verildi ve uluslararası terörizmle mücadele ile kitle imha silahlarının kullanılmasının engellenmesinin, Bulgaristan'ın başlıca öncelikleri arasında olduğu vurgulandı(!)

Dünyadan Notlar

"İTİRAFÇI VE PİŞMAN" KADDAFİ'Yİ KİM ÖRNEK ALIR?

11 Eylül sonrası Ortadoğu katliamı, acı ve gözyaşlarıyla bir kez daha yoğunlaşarak ve şekillendirilmeye çalışılırken, 1970'li yılların "hızlı anti-emperyalisti", "Yeşil Kitap gibi bir şaheserin sahibi", "üçüncü teorinin yaratıcısı" Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi'nin sesini pek duymadık.

"Bağışlayıcı ve yüce Allah'ın adına, ey Libya halkı. Senin hür iradeni uygulamak, yüce emellerini gerçekleştirmek, çaba ve inisiyatif gerektiren, devrim ve mücadele arzusunu tutuşturan arınma ve değişim çağrılarına tam bir yanıt vermek için, silahlı kuvvetlerin çürüyen ve çökmekte olan gerici rejime son vermiştir..."

İşte bu sözlerle 1 Eylül 1969'da kan-sız bir darbeyle iktidara yerleştikten sonra ABD ve İngiltere ile ipleri koparan, bu ülkelere karşı tüm örgüt ve grupları destekleyen Kaddafi, 2003 yılının son günlerinde, kitle imha silahı geliştirme programlarını tasfiye edeceklerini, silahları yok edeceklerini ABD ve İngiltere ile iyi ilişkiler geliştireceğini açıkladı. Yani Kaddafi, 30 yıl sonra "yanlış yaptığını anladı" ve basit bir itirafçı edasıyla, özellikle ABD'nin "şer ekseni" olarak nitelendiği İran, Suriye ve Kuzey Kore gibi ülkelere yönelik "Libya'nın adımlarını takip etmeli, Libya'dan örnek almalı. Böylece halklarının başına gelebilecek trajedileri önleyebilirler" nasihatlarıyla çağrılar yaptı ve bugüne kadar yardımda bulunduğu binlerce ismi de Amerikan ve İngiliz gizli servislerine teslim etti. Bu "basit itirafçı" tavrından öte bir şey değildir ve Onun bir devlet başka-

nı olması da bu gerçeği değiştirmez. Ama, Kaddafi'nin geçmişteki sözde anti-emperyalizminin gerçek içeriğini, "tüm Arapları birleştirme misyonunu" kuşanarak kaleme aldığı "Yeşil Kitabı"na bir yana bırakalım; bu basit çağrıya ilk olarak kimlerin kulak verdiği ayrıca ilgiye ve dikkate değer bir durumu ifade etmekte.

"LIBYA VE YANSIMALARI"NI DOĞRU OKUMAK

Bir süredir girdiği yönelimi malum olan Özgür Gündem gazetesinin 24 Aralık tarihli sayısında "bakış" adlı köşede "Libya ve yansımaları" başlıklı yazıda Kaddafi'nin son süreci aktarılmış ve bu gelişmenin yansımaları ise şu şekilde değerlendirilmiştir:

"**Olumlu adım:** Kaddafi'nin attığı bu adımı olumlu karşılamak gerekir. 'Korktu, tehdit ve uyarılara boyun eğdi' diyerek manipüle etmek, içinde barındırdığı olumlu öğeleri görmezden gelmek gerçeği bir yaklaşım değil. Kaddafi olumlu bir adım atmıştır. Bu adım, ABD-Libya ilişkilerinde yeni bir süreç başlatabilir. Yine Batı'ya daha da yakınlaştırabilir. Afrika'da Çat, Fas gibi gerici feodal rejimler açısından yeni bir model oluşturabilir. Kıtasa değişimin yolunu açabilir.

Sadece Afrika değil, Ortadoğu'da da temel sorunlar, çelişmeler üzerinden pozitif sonuçlar yaratabilir(?) Hem pozitif sonuçlar yaratabilir, hem de değişim ve demokratikleşmenin yolunu açabilir. Silahlanmaya, hegemonik yapıları güçlendirmeye dayalı rejimlerin yıkılması ya da demokratik değişime uğraması bölge halklarının da önünü açacak, demokratik

alternatiflerin gelişmesine olanak sunacaktır. Dolayısıyla silahsızlanma ya da kitle imha araçlarından arınma salt ABD açısından değil, bir de açıdan değerlendirilmelidir(?)

Yani Kaddafi'nin tutumu olumlu değerlendirilmelidir; çünkü esas sorun yani halkların esas sorunu ABD ile devletlerinin ilişkilerinin düzelmesidir, çünkü Batı'ya yakınlaşmasıdır sorun.

Bu tezlerin saçmalığını görmek için bizim ülkemize bakalım. TC devletinin ABD ile ilişkileri gayet yakın ve iyidir. Zaman zaman bazı kazalar olsa da "dostlar" arasında her zaman olabilir böyle şeyler. Batı'ya da gayet yakın bir ülkemiz var. AB'nin kapısını yıllardır aşındırmaktayız, Batı'ya dahil olmak için. Hatta ülkemiz özellikle Arap ülkelerine "örnek gösterilecek kadar da laik ve demokratik bir ülkedir" emperyalist ideologların ve taraftarlarının söylemlerine göre. Ve ne kadar demokratik ve ülke halkının önünün açık olduğu bizzat kendi yaşadıklarından ve yaşamakta olduklarından belli değil mi?

Aynı köşe yazısında "Özellikle Irak örneği son derece uyarıcı oldu. Bir iç sorgulamayı, değişen bölgesel ve küresel şartlara göre yeni özellikler, biçimler almayı getirdi" deniliyor.

"İç sorgulama" sonucunda ortaya çıkan tablo ise anlaşılacağına göre "ABD emperyalizminin yenilmezliğini anlamak, Ona biat etmek ve teslim olmaktır"(!) O zaman bu olumlu örneği takip etmeli ve biz de aynısını yapmalıyız(!) Tıpkı Kaddafi'nin söylediği gibi.

KİTLE İMHA SİLAHLARI SİLAHLAR KİMİN ELİNDE, KİM KULLANIYOR?

Bugün en büyük nükleer ve kitle imha silahının üreticisi ve satıcısı kimdir? ABD. Kim bu silahları, emperyalist çıkarları için dünya halklarının üzerinde kullanıyor ya da bunu bir tehdit olarak

kullanıyor? ABD. Peki bu "süper güç" karşımızdayken, Libya'nın elindeki çok düşük düzeydeki kitle imha silahı programlarının ne değeri vardır? Ya da Ortadoğu'nun ortasına yerleşen İsrail, nükleer silah yarışında en ön sıralardayken, neden Libya örnek alınmalıdır? Özgür Gündem gazetesi bu konuya da açıklık getirmiş ve ABD'ye, nasıl demokratikleşeceği konusunda akıl da vermiş: "ABD dönüştürürken, kendini de dönüştürdüğü oranda barışçıl ve demokratik olabilir." ABD'nin amacı dünya barışı ve demokratikleşme midir ki, kendini de dönüştürsün. Önce Avrupa Birliği'ne girerek ülkenin demokratikleşeceğini düşünenler, ondan da büyük bir gücü gördüğünde "İç sorgulamasını" yapıp, direksiyonu en süper güç gördüğü ABD'ye kırmaktadır. Oysa "güç meselesi" İbrahim Kaypakka'nın da belirttiği gibi göreceli/ızzafı bir kavramdır. Karşısındakinin konumuna göre değişir, karşısındaki olmaksızın güçlü ya da güçsüz belirlenmesinin ayakları havadadır. Emperyalizmin karşısında örgütlü dünya halkları ve proletaryanın ideolojisi varsa korkacak bir şey yoktur, emperyalizm öylesine güçsüzdür; ama halklara güven duymuyorsan, ve elindeki de burjuvazinin bayrağı ise doğrudur, korkmak gerekir(!)

Ya dünya barışı; dünya barışı ise ancak emperyalist-kapitalist düzenin ortadan kalkması ile sağlanacaktır. Yani dünya barışını istiyorsak; Kaddafi'yi alkışlamadan önce emperyalizmin ikiyüzlülüğünü teşhir edecek ve onların silahsızlanmasını isteyeceğiz. Emperyalizmin ve işbirlikçi ve uşaklarının kendiğilinden silahsızlanmasının mümkün olmadığını da biliyorsak; ona karşı mücadele etmekten ve silahları kuşanmaktan başka yapacak bir şey olmadığı görülecektir. Bunlar çok zor görülecek şeyler de değildir; yeter ki yüzümüz sınıf mücadelesine dönsün, yeter ki dünya halklarının çıkarını savunmayı kendimize görev bilelim.

"PARTİYE ÖLÜMÜNE BAĞLIYDI"

15 Ocak 1997'de 1996 SAG VE ÖO süreci sonrası yakalandığı akciğer kanseri sonucu, devletin tahliye etmeyerek, tedavisini engelleyerek katlettiği Proletarya Partisi'nin önder kadrolarından Polat İyit'in yengesiyle yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

-Bize Polat İyit'in yetiştiği koşullar hakkında bilgi verir misiniz?

Kendi halinde bir ailenin çocuğuydu Polat, zengin de değildi, çok yoksul da değildi. Ben Polat'ı ilkokul ikide tanıdım, ben ikiye giderken o 5. sınıfa gidiyordu. Ankara lastiği dedikleri cinsten bir lastik vardı ayağında, sırtında bol kareli bir ceket. Saçları uzundu, hep böyle hatırlıyorum çocukken. Aramızda hep bir bağlılık vardı, bir yakınlık vardı, kardeş gibiydik. İlkokulu köyde okudu, daha sonrasında ortaokula Ovacık'ta gitti. Eşim hala daha anlatır ortaokulda Polat'la beraber okudukları zamanları. Paraları yetmediği için ekme almadıklarını, küflü ekmeği kardeşi yemesin diye kendisinin yiyip, sağlığını ona verdiğini anlatır. Sonrasında 1983 yılında biz evlenip İstanbul'a taşındık, belli bir süre görüşemedik.

-Polat'ın belli başlı kişilik özellikleri nelerdi? Nasıl bir insan olarak tanınırdı aile çevresinde?

Sevecen ve saygılıydı, asla kimsenin kalbini kırmak istemezdi. Çok iyi bir insandı diyebilirim. Aile içinde ayrı bir yeri vardı. Sohbetlerimizde sürekli geçiyor, onu unutmamız mümkün değil zaten.

-Devrimci düşüncelerle ne zaman ta-

nıştı, nasıl örgütlendi bunları biliyor musunuz?

O ta çocukluğundan beri böyleydi diyebilirim. Anlatılanlara göre; kız arkadaşları falan var o dönemden bir de yaşlıların anlatımları var, çocukluğunda davar gütmeye giderken bile politik konulardan bahsettiği anlatılıyor. Oynadıkları oyunlar bile bu yöneydi. Köye gelip giden gerillaların da etkisi vardı tabii devrimci olmasında. Küçükten beri vardı yatkınlığı, ileriki yıllarda da buna uygun davrandı.

-Pekçok kere hapishaneye girdi, hapishanedeysen görüşme imkanınız oldu mu?

Tabii. Hemen her hafta görüşe gidiyordum, ben de ailenin diğer fertleri de gidiyordu sürekli. Son ana kadar konuşmalarında sürekli haklılığını vurguluyordu. Partiyeye ölüme bağlıydı. Hiçbir şekilde zarar gelmesini istemezdi. Eve geldiğinde parti değeri diyerek hiçbir gereksiz harcama için para harcamazdı. En zor anlarında dahi, tuttuğu yoldan asla vazgeçmeyeceğini, bunun doğru olduğunu savunurdu. Ben doğduğumdan beri böyleyim derdi hep. Bu yolda başımı vereceğim diyordu.

-Defalarca işkence görmesine rağmen çözülmüdü. Düşmanın size yönelik bir baskısı oldu mu?

Olmuştu. Mersin olayı olmuştu, kaçmıştı düşmanın elinden. O zaman gece saat iki buçukta evi basmıştı çevik kuvvet. Arama yaptılar her yerde, bize de baskı yaptılar. Birkaç defa tekrarlandı bu olay.

-Gerillaya katılmadan önce size bundan bahsetmiş miydi? Bunları konuşuyor muydunuz?

Ailesi istemiyordu, bırak bunları diyordu. Ama O kesinlikle böyle konuşmanın diyordu. Böyle konuşacaksanız konuşmayalım, ne siz beni kırın ne de ben sizi kırayım diyordu. Tavır açık ve netti. Kesinlikle mücadeleyi bırakmayacağım diyordu.

-Hapishanede Süresiz Açlık Grevi'nin başladığını öğrendiğiniz zaman nasıl etkilendiniz, size bu durumu nasıl açıklıyordu?

Üzülüyorduk biz bu durumda olan her aile gibi, ama görüşlere gidişimiz asla de-

ğişmedi sürekli gittik. O çok kararlıydı, bize de söyleyecek bir şey kalmıyordu. O süreçte de sürekli gittik görüşüne, Onu görüşte her geçen gün biraz daha zayıfladığını göreyük üzülsek de gene de sürekli gidiyorduk yalnız bırakmamak, destek olmak için.

-Hapishanede akciğer kanseri olduğunda, tahliye edilmeyeceği tahmin ediliyordu. Kendisi de bunu biliyordu. Peki bu durum sizi nasıl etkiledi?

O süreçte hastaneye götürüp getirilirken izin vermiyorlardı yaklaşmamıza, görmemize. Buna rağmen eşim her hastaneye çıkarılışında gizli gizli de olsa Onu görmeye gidiyordu. Geldiğinde durumunu bildiriyordu bize. Elini salladı, göz göze geldik, belki de beni görmüş olabilir diyordu. Sürekli takip ediyordu, avukatlarla görüşüyordu eşim tahliye edilmesi için. Hastaneye getirilirken bile elleri kolları kelepçeliydi, o kadar hasta olmasına rağmen. Eşim gördüklerini evde anlattığı zaman biz çok üzülüyorduk, sürekli gözyaşı döküyorduk diyebilirim. Eşim avukatlarla görüştüğünde ölümünden birkaç hafta önce tahliye edilir diye bekliyorduk, öyle bir şey olmayınca resmen yıkıldık. Son nefesinde bile ailesiyle olmasına izin verilmemişti çünkü. En son mahkemede çıkmasını bekliyorduk,

Cuma günüydü sanırım, çıkar düşüncesiyse onun yatağını hazırladım, yeni çarşaf lar çıkarıp serdim akşama gelecek diye. Akşam olup eşim geldiğinde bırakılmadığını söylediğinde yıkıldım gerçekten. Ömrümün en üzüntülü günleriydi diyebilirim.

-Peki onunla ilgili bizimle paylaşmak istediğiniz bir anı var mı anlatmak istediğiniz?

Ben o zaman yeni evliydim onun uğraşları olurdu evde yazı falan yazardı, sürekli beraberdik bu yüzden. Patates kızartması ya da hamur kızartmasını çok severdi. Aile içerisinde bile acıdan ölse onu getir, bunu getir demezdi. Ancak ben zorluyordum, acıkmadın mı diye, o zaman söylüyordu sana zahmet olmazsa diyordu. Asla kimsenin rahatsız olmasını istemezdi, kimsene karşı bir saygısızlığı yoktu. Çocukla çocuk, büyükle büyük oluyordu. Düşüncelerini bizimle paylaşırdı, kendi fikirlerini söylüyordu anlatıyordu bize.

-Gazetemiz aracılığıyla mücadele arkadaşlarına, okurlarımıza iletmek istediğiniz herhangi bir mesaj var mı?

Hepsine saygım sevgim sonsuz, hepsine buradan sevgilerimi iletiyorum. Polat asla unutulacak bir insan değil, hala gönümüzde yaşıyor.

Yoldaşlarının kaleminden Polat İyit

İşkencede ser verip sır vermeme ilkesini yaşatandı. Bayrampaşa Hapishanesi'nin "komutan"ıydı. Saz çalan ama türkü söylemeyendi. Yoldaşlarının siyasi ve ideolojik eğitimiyle ilgilenen yanlış düşünceleri olanları ikna etmeye çalışan, hiçbir zaman sekter tavır olmayandı. Sakindi, bütün görevlendirmelerde yer alandı. Hastalığı süresince moralini yüksek tuttu. Hafızasını kaybedinceye kadar canlıydı, espriliydi. "Elini taşın altında koymaktan" çekinmeyendi...

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi tutsak Partizan

"Ben Polat İyit. Büyük olasılıkla 28 Ocak'taki mahkemeye de gelececeğim. Çünkü o süre dolduğunda ben çoktan komprador patronağa devletin karanlık zindanlarını paramparça edip, önümü kesip engellemeye çalıştıkları MLM biliminin ışıklı yolunda yürüyerek Sarıgazı'yi kızıştırmış olacağım..."

(Polat İyit'in yazdığı ve şehit düştükten sonra İstanbul 2. No'lu DGM'de 30 Mart'ta yapılan duruşmasında yoldaşları tarafından okunan savunmasından)

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Hayri Aslan: 1950 Tunceli doğumlu olan Hayri Aslan Ocak 1980'de şehit düştü.

Mevlüt Çınar: TKP/ML TIKKO savaşçısı olan M. Çınar 9 Ocak 1980'de İstanbul'da şehit düştü.

Hasan Doğan: 1958 Mazgirt doğumlu olan Hasan Doğan çalışmak için gittiği İstanbul'da MLSBP'de örgütlendir. Bir operasyonda tutuklanarak 7 yıl hapis yatar. Dışarı çıktığında 12 Eylül AFC'sinin etkilerini görerek, TKP/ML saflarına geçer. Birçok askeri eylemde ve birçok devrimciyi katleden Muhsin Bodur'un cezalandırılmasında görev alır. Ulaş Bardakçı'nın katili Habib Gür'ün cezalandırılması sırasında 10 Ocak 1991'de İstanbul'da çıkan çatışmada şehit düşer.

Mehmet Günalp: 1960 Erzincan Refahiye doğumlu olan M.Günalp İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesinde okurken tanıştı devrimci düşüncelerle. 16 Ocak 1980'de İstanbul Şişli'de sivil faşistler tarafından katledildi.

Artvin Borçka Şehitleri

Kış için barınak hazırlıkları yapan TIKKO gerillaları, Nilüfer Atav'ın nöbette olduğu bir gün düşmanın yoğun kuşatmasını farkedip çatışmaya başlar, düşman geri püskürtülür. Gerilla birliği çatışma bölgesini terk ederken, Nilüfer Atav ve Adem Asal birlikten ayrı düşerler. Gerilla birliğiyle ilişkiye geçmek için tüm kanal ve olanakları kullanırken 3 Ocak 1994 tarihinde Artvin/Borçka Uğur Köyünde düşman güçleriyle tekrar karşılaşırlar. Çıkan çatışmada Nilüfer Atav şehit düşerken, Adem Asal yaralı olarak tutsak düşer ve 9 Ocak 1994'te işkencede katledilir.

Alman proletaryası ve 3. enternasyonalin önderleri Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht yoldaşları anıyoruz!

"Berlin'de düzen hüküm sürüyor!" Sizi budala zaptiyeler! Kum üzerine kurulu sizin düzeniniz. "Devrim daha yarın olmadan" zincir şakırtıları içinde yeniden doğrulacaktır" ve sizleri dehşet içinde bırakıp, trampet sesleri arasında şunu bildirecektir; "Vardım, Vardım, Varolacağım."

Rosa Lüksemburg

"Sıkı durun, kaçmadık. Yenilmedik. Çünkü Spartaküs ateş ve ruh demektir; yürek ve can demektir, proleter devrimin iradesi ve eylemi demektir."

... Biz ister yaşayalım, ister yaşamayalım, programımız yaşayacaktır ve kurtulan halkların dünyasına egemen olacaktır, her şeye rağmen."

Karl Liebknecht

15 Ocak 1919'da Berlin'de Freikorps (serbest kıtalar) adlı faşist çeteler tarafından başları dipçikle ezilerek katledilen Liebknecht ve Lüksemburg yoldaşların güçlü proleter enternasyonalist ruhları bugün dünya komünistlerine yol göstermeye devam ediyor, devam edecek. Her türden pasifist, sosyal şoven, reviz-

yonist, emperyalist savaşta kendi burjuvazisi kuyruğunda "Anavatan savunması" görevini icra ederken, Lüksemburg, Liebknecht ve yoldaşları "olası bir savaşın iç savaşa çevrilmesi"ni savunuyorlardı. 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı öncesi Lüksemburg, Liebknecht, Franz

Mehring ve Clara Zetkin bir araya gelerek Spartakistler Birliği'nin çekirdeğini oluşturdu. Ulusal sorun, demokrasi gibi meselelerde düşükleri bazı yanlışlara rağmen, ömürlerinin sonuna kadar büyük ML'ler olarak her alanda komünizm davasını kararlılıkla savunmuş, sosyal yurtseverliğin, revizyonizmin

ihanetini, rezaletini ortaya koyarak Alman proletaryası ve dünya proletaryasına güçlü silahlar sunmuş bu önderlerimizin adı enternasyonal proletarya ve onun bir parçası olan ülkemiz poletaryasının kırmızı sancağında ebediyen yaşayacaktır.

"Emperyalizme karşı savaş, aynı zamanda proleteryanın siyasal iktidarı için savaştır, kapitalizm ile sosyalizm arasındaki kararlı çatışmadır. Enternasyonal proletarya emperyalizme karşı uzlaşmaksızın bir bütün olarak dövüşürse, bütün gücünü ve kendini feda etme yeteneğini bir araya getirip eylemine pratik ilke olarak 'savaşa karşı savaş' sloganını seçerse sosyalizm amacına ulaşabilir" sözleriyle Rosa Lüksemburg Spartakistler Birliği'nin ilkelerini açıklamıştı.

1916'da tutuklanan Rosa ve Karl iki yıl sonra 8 Kasım 1918'de serbest bırakıldı. Ocak 1919'da Berlin'de Spartakist Ayaklanması adlı sokak çatışmaları başladı. Rosa ve Karl 15 Ocak akşamı tutuklanarak katledildi. Bir kanala atılan Rosa'nın cesedi ancak Mayıs 1919'da bulunabilmişti.

Metin Göktepe katledildi

Ümraniye katliamı sonrasında 7 Ocak 1996 gecesinden itibaren başlayan operasyonlarla birlikte 8 Ocak'ta gözaltına alınanların sayısı 2000'i geçmişti. Rıza Boybaş ve Orhan Özen'in cenazesine katılan binlerce kişi gözaltına alınarak karakollara dolduruldu. Sayıları 2000'i geçen gözaltına alınanlar artık karakollara sığmaz olmuştu, spor salonlarına dolduruluyordu. Eyüp Stadyumu yanındaki spor salonuna doldurulan binin üzerindeki insan tekme, tokat ve küfürlerle işkenceden geçiriliyordu. Burada gözaltında bulunanlar arasında Evrensel muhabiri **Metin Göktepe** polisler tarafından dövülerek öldürüldü.

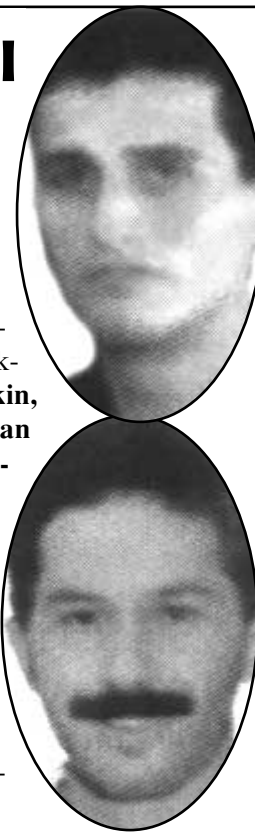
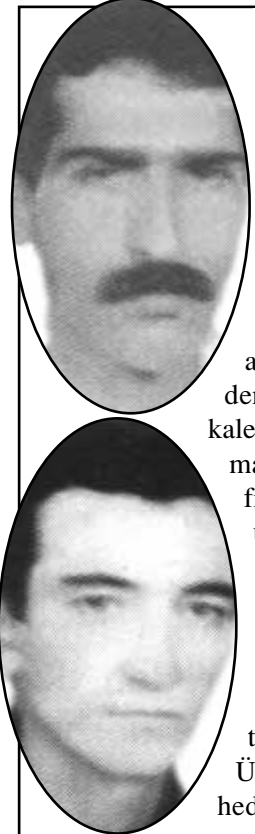
Göktepe'nin ölümü polis tarafından farklı bahaneler uydurularak karartılmaya çalışıldı, ama görgü tanıkları dövülerek öldürüldüğünü belirtiyordu. Göktepe'nin öldürüldüğünü duyan devrimci ve sosyalist basın emekçileri (Özgür Gelecek, Atılım, Alınteri, Kurtuluş, Partizan Sesi, Kızılbayrak, Sterka Rızgari) Çağaloğlu'nda bulunan Gazeteciler Cemiyeti'nde ortak bir basın açıklaması ve yürüyüş düzenleyerek katliamı protesto ettiler.

Gözaltında katledilen Metin Göktepe'nin cenazesi 15 bin kişinin katılımıyla yürüyüş yapılarak Esenler Mezarlığı'nda toprağa verildi.

Ümraniye Katliamı

Ümraniye Hapishanesi, 95 Temmuz'unda açıldı. Yeni tutuklanan siyasi tutsakların götürüldüğü sırada hala inşaat işleri bitmemiş olan bu hapishanenin alelacele açılmasının en önemli nedeni; devrimci tutsakların kalesi olarak tabir edilen Sağmalcılar Hapishanesini tasfiye etmek, Ümraniye'de uyguladıkları yeni politikalarla devrimci tutsakları sindirmektir. Daha birkaç ay önce 21 Eylül 1995'te Buca'da gerçekleştirdikleri katliamla yetinmeyen faşist devlet, Ümraniye'de daha fazlasını hedefliyordu. Katliam için

yeterli olan bu gerekçenin arkasına sığınarak 4 Ocak 1996'da harekete geçildi. Büyük bir direnişle karşılaşan katliamın bilançosu 4 şehit, onlarca yaralı olmuştu. DHKP-C tutsakları Abdülmecit Seçkin, Rıza Boybaş, Orhan Özen ve Gültekin Beyhan Ümraniye şehitleri olarak tarihe direnişle adlarını yazdılar. Protesto sokaklara taşarken, katliamcı devlet binlerce kişiyi gözaltına alarak tepkileri her zamanki gibi baskı ve işkenceyle bastırma-ya çalışıyordu.

GÜNDE DÜN...

3 Ocak

1925. İtalya'da Benitto Mussolini bütün yetkileri elinde topladı.

1928. Nikaragua'da Augusto Cesare Sandino önderliğindeki yurtseverler ayaklandı. Amerika 1000'den fazla deniz piyadesini savaşmak üzere gönderdi.

1991. Türkiye'de yüzbinlerce işçi 1 günlük işe gitmeme eylemi yaptı. Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM) eylem için soruşturma başlattı.

4 Ocak

1991. 36 gündür grevde olan binlerce maden işçisi Zonguldak'tan Ankara'ya yürüyüşe geçti.

5 Ocak

1930. Sovyetler Birliği'nde tarımın kolektivizasyonu başladı.

6 Ocak

1969. Ortadoğu Teknik Üniversitesi'ni (ODTÜ) ziyaret eden Amerikan Büyükelçisi Robert Komer'in makam otomobili öğrenciler tarafından yakıldı.

1977. Dev-Genç İstanbul Başkanı Paşa Güven yakalandı. İstanbul Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kapatıldı ve 39 kişi gözaltına alındı.

1983. 10 kişi Bakanlar Kurulu kararıyla vatandaşlıktan çıkarıldı. Vatandaşlıktan çıkarılanların arasında Yılmaz Güney ve Cem Karaca da vardı.

1984. Tunus'ta ekmek fiyatlarının yüzde 125 oranında artması üzerine aynı gün ayaklanma başladı; 75 kişi öldü, sıkıyönetim ilan edildi.

7 Ocak

1963. Cibali Tütün Fabrikası'nda 3500 işçi yemek boykotu yaptı.

9 Ocak

1905. Moskova'da Kışık Saray'a yürüyen işçilerin üzerine ateş açıldı.

1966. 800 kişilik ilk işçi kafilesi Almanya'ya hareket etti.

1996. Sabancı Holding Yönetim Kurulu Üyesi Özdemir Sabancı, Toyotasa Genel Müdürü Haluk Görgün ve sekreter Nilgün Hasefe Sabancı Center'da vurularak öldürüldüler. Olayı, DHKP-C üstlendi.

11 Ocak

1929. Sovyetler Birliği'nde çalışma süresi 7 saate indirildi.

1946. Arnavutluk'ta Kral Zogo tahttan indirildi; halk cumhuriyeti ilan edildi.

1948. Ankara Üniversitesi Senatosu bazı öğretim üyelerini sol eğilimli oldukları için, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'ndeki görevlerinden uzaklaştırdı. Görevden alınanlar arasında Pertev Nail Boratav, Niyazi ve Mediha Berkes, Behice Boran, Adnan Cemgil ve Azra Erhat vardı.

1969. Singer Fabrikası'nda işçilere polis müdahale etti; 9 polis ve 14 işçi yaralandı. Fabrika bir gün önce (10 Ocak'ta) işçiler tarafından işgal edilmişti.

1973. İstanbul Türk Demir Döküm fabrikalarında 99 gün süren grev sona erdi.

1995. 30 Aralık 1994'te İstanbul'da The Marmara Oteli'nin pastanesine konulan bombanın patlaması üzerine ağır yaralanan Onat Kutlar tedavi edildiği hastanede öldü.

12 Ocak

1983. 261 sanık hakkında idam cezası istenen 759 sanıklı Fatma Dev-Yol davası Amasya'da başladı. İdamı istenenler arasında eski belediye başkanı Fikri Sönmez de bulunuyordu.

1988. Tek tip elbise giymeyen tutuklu ve hükümlülerin ziyaretçileriyle görüştürülmemesi hapishanelerde sorun yarattı.

14 Ocak

1953. Josip Broz Tito Yugoslavya devlet başkanı oldu.

15 Ocak

1986. 12 Eylül askeri darbesinden sonra ilk öğrenci derneği kongresi İzmir'de toplandı.

1988. Yargıtay sanığın güvenlik görevlileri tarafından bir hafta iş ve gücüne engel olacak şekilde dövülmesi işkence kapsamına girmez yolunda bir karar verdi.

İHD Diyarbakır Şubesi yöneticilerinden Aygül Demirtaş ile kadının yaşadığı cinsel şiddet ve tecavüz üzerine yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

“Ortak problemler karşısında çok örgütlü bir tutum sergileyemiyoruz”

Aygül Demirtaş

-Diyarbakır İHD olarak gözaltında tecavüz ve cinsel şiddete karşı ne gibi çalışmalar yaptınız ya da yapıyorsunuz?

-Çalışma tarzımız şu. Mağdur bize ulaşıyor ve başvuru alıyoruz. Başvuru sonrası neler yapabileceğimizi değerlendiriyoruz. Mağdura olayın hukuksal yanlarını anlatıyoruz. Onun dışında hukuksal yardım sunma mekanizması var İHD olarak. Bunun yanında mağduru yönlendirebileceğimiz bazı alanlar vardır. Bu Türkiye İnsan Hakları Vakfı'dır. Bu alan da mağduru yarar açısından birlikte çalıştığımız kurumlardan biridir. Tecavüz mağduru kadınlar büyük bir travma yaşıyor durumdadır.

-Son Medeni Kanun değişiklikleri kadınlara ne gibi uygulamalar öngörüyor? Bu konu basına oldukça yansdı. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-Medeni Kanun'da şüphesiz önemli değişiklikler yapıldı. Yıllardır tartışılan konulardan biriydi Medeni Kanun değişiklikleri. Ama istenilen düzeyde olmadı ne yazık ki! Bizim maddi gerçekliğimizden biraz uzak. Hani kağıt üzerinde güzel değişiklikler yapıldı ama çok da toplum yapısına uygun değil. Hemen mal rejimleri geliyor aklıma. Yeni bir mal rejimi uygulamasına gidildi. Ancak buna da süre sınırlaması konuldu. Bu, eşten dolayı mağduriyet yaşayan kadınların pratikte hiçbir işine yaramadı. Kanun olarak duruyor. Bizim en büyük talebimiz süre sınırlaması olmadan tüm kadınlara, tüm evli kadınlara uygulanabilir olması.

-Tecavüz eden kişinin mağduru ile evlenmesi durumunda ceza almaktan kurtulması konusunda ne düşünüyorsunuz?

-Bu kabul edilebilir bir durum değil. Zaten Adalet Bakanlığı Danışmanı Doğan Soyarslan'ın yaptığı açıklama kabul edilebilir bir şey değil. Dernek olarak cevabımızı vermiştik, hemen o açıklama sonrasında. Bu korkunç bir mantık, yani boşanan bir kadının statüsünden çok daha iyi görüyor kendisi. Tecavüz edenin faille evlenmesi, mağduriyetini azaltıyor şeklindedir. Hayır biz böyle düşünmüyoruz. Tecavüz bir kadının bedenine yapılmış bir saldırdır ve onun kişiliğini parçalamaya yöneliktir. Mağdur faille evlendiği zaman bu parçalı kişilik, bu travma ölünceye kadar devam edecek. O evlilik süresince devam edecek ve tecavüz sürekli tekrarlanacak, evlilik içerisinde tekrarlanacak. Buna kesinlikle karşıyız.

-Gözaltında tecavüz ve cinsel şiddete maruz kalanların daha çok siyasal kimliğe sahip kadınlar olduğunu söylediniz. Bu durumu sistemin özellikle muhaliflere yö-

nelik bir tutumu olarak değerlendirebilir miyiz?

-Tabi ki biz bunu böyle değerlendiriyoruz zaten. Yapılan bir anketteki sonuçlar gerçekten dikkat çekiciydi. Birçoğu ya savaş nedeniyle ya da siyasal kimliğiyle alınmış. Buradaki saldırı kadının hem cins kimliğine saldırı hem de mensup olduğu diğer düşünceye saldırıdır ki Gülbahar Gündüz vakası da öyleydi. Son yaşanan Gülbahar Gündüz vakası var. Failler tecavüz failini gerçekleştirdikten sonra “gıt diğerlerine anlat, had-dinini bilin” şeklinde mesajlar yolladılar. Baskı aracı olarak kullanılıyor bu.

-O halde sistemin kendisi bunu doğal bir politika olarak gördüğüne göre varlığını devam ettirebilmek için bu yasaları kaldırma yoluna gümeyecektir. Varolan yasaların değiştirilmesi için neler yapılması gerektiğini düşünüyorsunuz?

-Baskı grupları oluşturmak önemlidir. Yani her anlamda sadece yasal değişiklikler düzeyinde demiyorum. Birçok alanda kadının mağduriyeti söz konusu. Örgütlü yapıya sahip olmak gerekiyor, birey olarak çok se-simizi çıkaramayız ama toplumsal olarak ortak problemlerimiz hepimiz tecavüz mağduru olabiliriz. Hepimiz Medeni Kanun'un ya da TCK'nın getirdiği geri anlayışın mağduru olabiliriz. Bu anlamda gerçekten çok örgütlü bir güçle karşılık vermek gerekiyor. Ben başka bir gözlem düşünmüyorum. Örgütlü kadın hareketi.

-Kadın bedeni devlet tarafından savaş alanının bir parçası olarak görülüyor. Ve bedene yapılan her saldırı savunulan düşünceye yapılmış oluyor. O halde kadın mücadelesini siyasal mücadeleden ayrı ele alınması.... Bu anlayış grupları oldukça yaygın...

-Ben bu şekilde düşünmüyorum. Kadın bedeni üzerinde eğer başka şeylere saldırı söz konusuysa buna karşı geniş bir mücadele vermek gerekiyor. Yapılan saldırıyla etnik kökenine saldırılıyorsa, dinsel grubuna saldırılıyorsa mensup olduğu siyasal mücadeleden ayrı düşünmemek gerekiyor o mücadeleyi de. Sadece kadına yapılan bir saldırı değil, onun bir parçası olarak düşünülüyorsa çok daha geniş bir mücadele alanı gerekiyor. Aynı düşünmeyiz....

-Bir de namus cinayetleri olgusu var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-Biz bunun çok gelişmiş bir politika olduğuna inanmıyoruz. Ortada çok açık tanımlar var. Namus adına işlenen cinayetler sırf bölgemize özgü değil. Gazetelerin üçüncü sayfalarında çok küçük puntolarla yüzlerce kadın cinayetleri geçiyor. Belki gündemleştirme konusunda biz biraz daha çalışkan davranıyoruz açıkçası. Yoksa Türkiye'nin her yerinde namus adına işlenen cinayetler var. Bu noktada da devletin sorumluluğu var kesinlikle. Yani Kadriye Demirel vakasının birebir içindeydik. Olay olduktan hemen sonra hastane sürecini birlikte yaşadık onun. Ve en acı tarafı Kadriye Demirel, Savcılığa gidip bu olayları anlattıktan sonra akşam eve döndüğünde öldürüldü. Yani mekanizmaların eksikliği çok net ortada. Halbuki Cumhuriyet Savcılarının tümü onun öldürüleceğini biliyorlar. O kadının yüzde

99 öldürülme riski var. Ama koruma mekanizması yok. Yasal düzenlemelerde eksiklik var. Kadriye Demirel'in ölümünün önüne geçebilirdik. Toplum olarak herkesi sorumlu görüyorum ben bu tarz ölümlerde. Devlet de dahil olmak üzere her bireyin sorumluluğu vardır bu anlamda.

-Bu noktada korucu terörüne ne diyorsunuz? Koruculardan özellikle köylerde pek çok kadına tecavüz edildiği, bunların pek çoğunun yansımadağı görülüyor?

-Maalesef korucu bizim için en can alıcı problemlerden birisi. Bu konuda yaptığımız çalışmalarda dehşet veriler karşımıza çıktı. Korucuların bölgede karışmadığı suç yok. Kaçakçılıktan tutun, silah tüccarlığına, adam kaçırmadan -bunun bir boyutu da kız kaçırma ve tecavüz vakaları- yaşandı bu bölgede. Hani devletin silahını eline alarak güç gösterisi yapan ve kontrolsüz bir şekilde suç işleyen bir yapı düşünün. Bir an önce kontrol altına alınması gerekiyor. Bunun da koruculuk sistemine son verilmesiyle oluşacağını düşünüyorum. Necla Karadeniz vakasını bilmem hatırlıyor musunuz? O da Diyarbakır'ın bir ara sokağında korucu tecavüzüne uğradığı için öldürüldü. Namus adına öldürüldü, ama bir taraftan da korucu tecavüzüne uğradı ve korucu hakkında hiçbir yasal işlem yapılmadı.

-Son olarak Tempo dergisinde Batman'da çok sık meydana gelen kadın intiharlarının altında intihar olmadığı, cinayet olduğu ama basına intihar olarak yansdığı söylendi. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

-İntiharların öyle bir cümleyle anlatılacak bir sorun olduğuna inanmıyorum. Gerçekten çok farklı boyutlarda değerlendirilmesi gereken bir problem. Her intihar vakasının altından başka bir şey çıkabiliyor. Bir kısmında evet var. Aile namus adına öldürme kararı verdiğinde “ya sen kendini öldürecek-sin ya biz seni öldürecekiz” şeklinde telkinde bulunduğu zamanlar da oluyor. Ve kadın onlar öldürmesin diye intihara yöneliyor. Bu tür vakalar var ama intiharın nedenlerini bu şekilde açıklayamayız. İşin içinde ekonomik problemler var. Çalışma süreci sonrası travmalar var. Göç problemi var yani bir bütün o kadar dalları olan bir sorun ki dolayısıyla sadece birçoğunun altında cinayet vardır diyemiyoruz. Bir kısmını böyle değerlendirebiliriz ama intiharı öyle dar cümlelerle değerlendirmek de doğru değil.

-Gazetemiz aracılığıyla okurlarımıza iletmek istediğiniz herhangi bir mesajınız var mı?

-Benim mesajım şu. Kadına yönelik şiddet her boyutuyla devam ediyor Türkiye'de. Bir karşı duruş da var. Ortak bir problem. Ülkenin değişikliklerinden tutun, insanlar değişik problemlerle bir şekilde mücadele ediyor ancak çok örgütlü bir güç göremiyorum ben. Benim problemim sizin probleminizden çok farklı değil gerçekten. Çok ortak problemler karşısında çok örgütlü bir tutum sergileyemiyoruz. Ortak çalışmıyoruz. Çok ortak karşı duramıyoruz. Benim en önemli seslenişim bu. Bu soruna karşı daha güçlü çözümler bulabilmek için herkesi örgütlü olmaya çağırıyorum.

Afife'ye yapılan saldırı ilk değil SON DA OLMAYACAK

DEHAP Diyarbakır İl Kadın Kolları Yöneticisi Afife Mintaş 9 Aralık günü sivil iki kişi tarafından kaçırılmış, cinsel şiddete maruz kalmıştı.

Malatya'da SES, Mazlum-Der, EMEP, DEHAP, CHP Kadın Komisyonları, EKB, Malatya Barosu Kadın Ve Çocuk Hakları Komisyonu Afife Mintaş olayının sorumlularının açığa çıkarılması için Dışişleri Bakanlığı ve Diyarbakır Valiliğine faks gönderdi.

Faks gönderdikten sonra basına bir açıklama yapan İHD Malatya Şube Sekreteri Nihal Pekaslan “bu saldırı, derin devlet uygulamalarının; kural-sız, gizli ve yasayla bağlı olmayan, her türlü kirli yöntemi meşru gören psikolojik savaş yürütme anlayışının bir ifadesidir. Bu olay ve öncesinde yaşanan benzer saldırılar, Susurluk çetelerinin işbaşında olduğunu gösteriyor. Saldırısı gerçekleştirenlerin silahlı olması, ölümle tehdit etme ve kullandıkları ifadeler, bunların kamu görevlisi olduğunu göstermektedir” dedi. Pekaslan konuşmasının devamında “kadının cinsel kimliğine ve insanlık onuruna saldırısı sistemleştiren, köhnemiş ve çürümüş zihniyet sahiplerinin bir an önce yargı önüne çıkarılmasını istiyor, Afife ile dayanışma içerisinde olduğumuzu, olayın peşini bırakmayacağımızı belirtiyoruz” dedi. Basın açıklaması “Afife Mintaş yalnız değildir” sloganıyla sona erdi. (Malatya)

Cinsel şiddete ve tecavüze protesto

DEHAP Diyarbakır İl Kadın Kolları yöneticisi Afife Mintaş'a yapılan cinsel şiddet ve tecavüzle ilgili, 18 Aralık günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde toplanan Bursa Kadın Platformu bileşenleri bir basın açıklaması yaptı.

Bileşenler basın açıklamasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi yaparak olayı protesto ettiler. Kitle tarafından “Tecavüzcü devlet yargılsın”, “Cinsel taciz, tecavüze hayır”, “Baskılar kadınları yıldırılmaz” vb. sloganlar atıldı.

Yine Bursa Kadın Platformu bileşenleri 22 Aralık günü Ulucami Postanesi'nde 19 Aralık'la ilgili hapisanelerdeki kadın tutsaklara kart gönderdiler. (Bursa)

Tunceli'de Kadına Yönelik ŞİDDET PANELİ

Tunceli İl Kadın Platformu, “Kadına Yönelik Şiddet” konulu bir panel düzenledi. Eğitim-Sen Tunceli Şubesi'nde düzenlenen panelde; TCK yasa tasarısında yapılmak istenen değişiklikler, kadına yönelik şiddet ve bölgedeki töre cinayetleri ele alındı. İlkay Dönertaş'ın yönettiği panelde konuşan avukat Yıldız İmrek Koluvaçık, savaştan en fazla kadınların zarar gördüğünü belirterek, “Kürt kadınları ülkemizde hedef oldukları gözaltında taciz, tecavüz ve her türlü kötü muamele gördüler” dedi. Koluvaçık, son olarak hazırlanmak istenen TCK'nın kadın haklarına yönelik yasa tasarısının bazı yönlerinin gerici, bazı yönlerinin de yenilikçi olmadığını belirterek, kadının yine mağdur olacağını söyledi.

Proletaryanın şairi Nazım Hikmet

20. yüzyılda en büyük şairlerimizden biri olan Nazım Hikmet'in doğumunun 102. yılını yaşıyoruz. 61 yaşındayken aramızdan bedenlen ayrılan usta Nazım Hikmet'in ölümünün üzerinden 40 yıl geçti ancak Nazım, bıraktığı eserlerinde, görüşlerinde hala taptaze yaşıyor. Ve insanlık varoldukça onu yaşatacak olan şey, geride bıraktığı sanat yapıtları mıdır yoksa sanatını ve yaşamını yönlendiren, dünyayı derinlemesine inceleyip, sosyalizmden yana saf tutan dünya görüşü müdür?

Günümüzde 'sanatçı sadece sanatla uğraşır, siyaset onun işi değildir' diyenlere inat verilebilecek en iyi örnek Nazım olsa gerek. Kendisinin sözleriyle anlatacak olursak bu durumu "Her çağın en büyük yazarları, dönemlerinin en öncü, kültürlü ve bilgili insanlardı. Bizim zamanımızda yazar, ilerici toplumsal olayların en ön safalarında bulunmak zorundadır." Bu sözler, sanatçıların toplumsal gerçekçi niteliklerinin ne olması gerektiğini anlatıyor. Peki nedir "En öncü, kültürlü, bilgili insan" olmak? Bu her topluma göre değişiyor olmasına rağmen yaşadığı toplumda en ileri sınıfın kültürüne ve bilgisine sahip olmak demektir. Bunu kapitalist topluma göre ele alacak olursak, öncü kültür ve ileri bilgi, mevcut toplumu değiştirmeye, ileri götürmeye muktedir olan proletaryaya aittir. Ancak proletaryanın kültürü ve bilimi, mevcut yapılanmayı gerçekten parçalayabilir. Nazım kendi kişisel yaşamı ve mutluluğu için uğraşmıyordu. Mücadelesi halkın yaşamı ve mutluluğu içindi. Onun mücadelesinde kendi halkının ve dünya halklarının nabızı çarpıyordu. Nazım'a göre gerçek sanatçı, maddi yaşamı aydınlatan sanatçıydı. Tersini yapan sanatçı, yaşamdan kaçmış ve saman gibi anlamsızca yanmaya mahkum olacaktır. Bunun için toplumsal gerçekçi yazar, haksızlığa karşı verilecek mücadelede yerini almak zorundadır. "Davası meselesi olmayan kitap, kitap değildir. Davası olan kitap kavgası olan kitap demektir. Kavgasız kitap hareketsiz kitaptır, hareketsiz kitap ise ölüdür" diyor Nazım. Her yerde davanın kavganın yani dünya görüşünün tayin ediliğinden bahseder. Hiç kuşkusuz ki Nazım'ı Nazım yapan şey sosyalist öğretiydi. Nazım'ı tanımak, anlamak, öğrenmek için onun şiirlerini okumak yeter, çünkü onlarda bütün yaşamı boyunca hissettikleri çok açık bir şekilde ifade edilmiş. Kendisinin de özlemi en güzel anlattığı şiirlerinden birisiyle bizde olan özlemi dile getirelim dedik:

Seni düşünmek, güzelşey,
ümitli şey
seni düşünmek
dünyanın en güzel sesinden
en güzel şarkıyı dinlemek gibi birşey
ama artık
ümit yetmiyor bana,
ben şarkı dinlemek değil şarkı söylemek
istiyorum...

3. Uluslararası İstanbul Karikatür Sergisi

Yeni Yüksektepe Kültür Derneği'nin düzenlediği 3. Uluslararası İstanbul Karikatür Festivali'nin konusu "Su ve Yaşam". Birleşmiş Milletler tarafından 2003 yılının "Su yılı" olarak ilan edilmesiyle ilişkilendirilen festival, 21 Aralık Pazar günü Schneidertempeel Sanat Merkezi'nde yapıldı. Dünyanın farklı yerlerinden 96 sanatçının 286 karikatür ile katıldığı festival, seçme karikatürlerden oluşacak "su ve yaşam" konulu karma serginin açılışıyla başladı. Sergi açılışının ardından İTÜ'den Prof. Dr. İstemi Ünsal, Kültür Üniversitesi'nden Prof. Dr. Okay Eroskay, Dr. Sıtkı Akyon ve Tan Oral'ın katılımıyla "Su ve Yaşam" konulu bir panel düzenlenecek. Festival sergisi 5 Ocak 2004 tarihine kadar açık. Tüm etkinliklere katılım ücretsiz.

Aziz Nesin 88 Yaşında

lardan Aziz Nesin'in yakın arkadaşı olan Yılmaz Onay ise "halbuki bu kadar seven, halkına bu kadar saygı duyan Aziz Nesin ne yazık ki her zaman eleştiriliyordu. Çünkü halk kuyrukçuluğuna karşı çıkıyordu" diyerek Aziz Nesin'in her zaman düşünce özgürlüğünü koruyan bir aydın ve özgürlüğün sorumluluk olduğunu tipik bir örneği olduğunu söyledi. Yılmaz Onay, "Edebiyat özgürdür ve sorumludur. Bu anlamda Aziz Nesin özgürlük ve sorumluluğun bir abidesidir ve sanat özgürse sorumludur" sözleriyle konuşmasını bitirdi. Orhan Aydın'ın Aziz Nesin'den şiirler okumasından sonra etkinlik Metin Coşkun ve Ufuk Karakoç'un "yaşlı adama ninni" adlı şarkıyı birlikte seslendirmeleriyle sona erdi ve Aziz Nesin, sevenleri tarafından ayakta alkışlandı.

KARİKATÜR SERGİSİ

Cumhuriyet Gazetesi kitap kulübünde ise "Aziz Nesin portreleri" resim sergisi düzenlendi. Ali Ulvi Ersoy, Feruh Doğan, Yalçın Çetin, Marko Paşa'nın önemli çizerlerinden Mim Uykusuz, Necmi Rıza Ayça ve Raptip Tahir gibi Aziz Nesin'in çağdaşlarının da çizimlerinin yer aldığı sergiye çok sayıda tanınmış karikatürist de katıldı.

Esenyurt Kültür Merkezinde Resim Sergisi

Mahinur Dönmez

Sait Oral Uyan

Su Damlasına Sığdırılan Yaşam

Sait Oral Uyan ve Mahinur Sönmez'in resimlerinin sergilendiği sergi 17-30 Aralık tarihleri arasında Esenyurt Belediyesi Kültür Merkezi'nde yapıldı. Tam da 19 Aralık katilinin yıldönümüne denk gelen sergide hapishane katliamlarını anlatan resimlerin yanında yoksulluğu, açlığı, zorla göç edenleri görmek mümkündü. Halkın ilgisinin oldukça iyi olduğu sergide hapishanelere yönelik saldırıları ve Ölüm Oruçlarını anlatan sekiz tablo Kültür Müdürlüğü tarafından sakıncalı bulunarak sergilenmesi engellendi.

Aziz Nesin, doğum günü olan 23 Aralık'ta çeşitli etkinliklerle anıldı. Barış Derneği'nin Nazım Kültürü'nde düzenlediği programda Aziz Nesin sevenleri biraraya geldi. Ali Nesin ve Yılmaz Onay'ın konuşmacı olarak katıldığı etkinlikte Metin Coşkun da meddahlık geleneğinden örnekler sundu. Ufuk Karakoç ise Aziz Nesin'in şiirlerinden uyarılma şarkılar söyledi. Sunumunu Orhan Aydın'ın üstlendiği etkinlikte babası Aziz Nesin'i anlatan Ali Nesin, babasının 1947 yılında Bab-ı Aliye geldiğinde bile hiçbir birikimi olmadığını ve Dostoyevski'yi bile ancak 37 yaşındayken okuyabildiğini anlatırken, onun bitmeyen bir azimle herşeyi derinlemesine analiz ettiğini bu yüzden de birçok konuyu en ince ayrıntılarına dek araştırdığını ve kendini yetiştirdiğini belirtti. Konuşmacı-

Tekstil işçilerinin kaybedecek birşeyleri yok

Emeğin en yoğun sömürüye uğradığı iş kollarından biri olan tekstilde sadece İstanbul'da çalışan binlerce emekçi var. Ve hiçbir sosyal hakları olmadan, emeğinin karşılığını alamayan, en insani talepleri bile patronlar tarafından geri çevrilen ve patronların her geçen gün daha fazla nasıl olur da sömürürüm diye düşündüğü tekstil işçileri... aynı zamanda en örgütsüz kesimi oluşturuyor. Nasıl oluyor da sömürünün bu derece yoğun olduğu bir iş kolunda tam anlamıyla işçilerin haklarından yana olan örgütlenmeler yaratılmıyor. İşçiler örgütlenememelerini bu işi yapacak çok insanın olmasının getirdiği iş kaybetme korkusuna bağlıyorlar. Röportaj yaptığımız tekstil işçileri örgütlenmenin ve sendikal faaliyetin en gerekli olduğu alanlardan birinin tekstil iş kolu olduğunu, ancak bu konuda yalnız olduklarını düşünüyorlar ve sesleniyorlar: **"Bize sahip çıkın"**. Ama tekstil iş kolunda mevcut sendikalar işçilerin talepleri noktasında hareket etmeyip, çoğu zaman patronların çıkarlarını gözeterik hareket ediyorlar. Bu aynı zamanda işçilerin sendikaya olan güvenlerini de azaltmış durumda. Birçok işyerinde gerçekleştirilen küçük çaplı eylemlerde bile patronun yoğun baskısıyla karşılaşan işçiler, hem işsiz kalma korkusu. Hem de iş kolundaki örgütlenmelerin/sendikaların tutarsızlığı nedeniyle baskılara sessiz kalıyorlar. **Ancak bir gerçek daha var ki mevcut durumun ya da koşulların değişmesi gerekliliğine inanç mevcut işçilerde. Bu inanç devrimci-sendikal anlayışla büyütüldüğü ve örgütlenmeler gerçekleştiği zaman işçi sınıfı mücadelesine büyük katkısı olacaktır.**

-Kendini tanıtır mısın? Nerede çalışıyorsun?

1. İşçi: Şirinevler'de İş Sanayi Merkezinin yanında bir tekstil atölyesinde çalışıyorum. Bulduğum yer bodrum katta. Daha yeni girdim bu işyerine.

-Ne iş yapıyorsun ?

1. İşçi: Ben orada makineci olarak çalışıyorum.

-Bize çalışma koşullarından bahsedebilir misin?

1. İşçi: Sabah saat 8, akşam 7, mesailer olduğunda ise akşam 9'a kadar ordayız. Ücret olarak ayda 620 milyon alıyorum. Tabi bu rakam size çok gibi görünebilir; çünkü asgari ücretin altında çalışan çok fazla insan var; Ama ben sigortalı değilim, sigortalı olup bu pa-

rayı almam gerekiyor. Çalıştığım yerde çoğu patronun akrabası. Patron özellikle daha az para vermek ve daha çok çalıştırıp ses çıkarmamaları için kendi tanıdıklarını çalıştırıyor. Ve başarıyor da. Çünkü dediğim gibi çoğu akrabası olduğu için ezildiklerini, sömürüldüklerini fark etmiyorlar bile. Mesela geçenlerde cuma günü elektrikler kesildi diye paydos ettirdiler. Cumartesi günü o günün yerine çalıştırıldık. Elektriğin gitmesi bizimle alakalı bir durum değil ama faturasını bizden çıkardılar. Bir gün iş kaybının bedelini cumartesi mesai yaptırıp mesai parası bile vermeden cuma gününün yeri dolduruldu.

Biz zaten cuma günü her zamanki gibi saat 8'de işbaşı yapmış, çalışmak için hazırız; ancak hem kendileri paydos ettirdiler hem de daha sonra cumartesi günü tüm gün çalıştırıldık. Kimse itiraz etmedi bu duruma. Patronun akrabası olmayan 4 kişi itiraz ettik. "Niye böyle yapıyorsunuz" diye sorduk. Derken bize siz sadece kendinizi düşünüyorsunuz. Benim bugün iş çıkartmamın nedeni yemek parası servis parası, sizi buraya getirdim. Bu açığı kapatmak için sizi bugün çalıştırmam gerekiyor. Biz direndik baskı yaptık ama 4 kişiyle olacak bir iş değildi.

-Sigortasız çalıştığınızı söylediniz, sizce patronlar niye sigorta yapmıyorlar?

1. İşçi: Çünkü sigorta yapmaları demek onlar için gelir kaynaklarının azalması demek. Mesela hem sigortayı ayı ödemek hem ayda 600 milyon vermek onlara zor geliyor.

-Senin ya da diğer işçilerin bu yönde bir talebi olmadı mı ?

1. İşçi : Oldu, tamam diyorlar ama bu sefer de aldığın ücretin yarısını tekli ediyorlar. 180 milyon da sigorta paran, bunun dışında başka da benden isteme diyor. Sadece paramız yarı yarıya düşüyor. Bu durumda sosyal hak verilen bir işyerinde maaşın kesiliyorsa sadece maaş değil senelik iznini, ilaç parayı, muayeneni, iş kazası olduğunda tazminat ya da hastalandığımda çalışmadığım günlerin maaşından kesilmesi lazım. Sigortası olan birkaç kişi var sadece.

ken sence niçin işçilerin tepkilerinde bir değişim olmuyor?

1. İşçi: 3-5 kişi çıkıyor bir şeylere itiraz ediyor gerisinden ses çıkmıyor. İnsanlarda şöyle bir düşünce var: "Şükür çorbamız kaynıyor" diyorlar. Biz de çorba kaynıyor da yanında pilav da istiyoruz diyoruz. O zaman da bundan başka iş nerden bulacağım diyorlar. Tam da aslında patronların istediği gibi sen haline şükret, öteki tarafta daha güzel bir yaşamın olacak sözlerinin nasıl etkili olduğunu görüyoruz. İşyerinde bize sürekli arabesk müzik dinletiyorlar. Çünkü bu şekilde işçilerin düşünmesini engellemiş oluyorlar. Adam çalışırken kendini müziğin ritmine öyle bir kaptırıyor ki son sürat çalışıyor, düşünmüyor. Bu da patronun bilinçli yaptığı bir şey, çünkü çalıştırdığı insanların çoğu genç ve gençleri böyle susturuyor diyebiliriz. Çünkü o müzikleri dinlerken kendilerinden, yaşadıklarından, sorunlarından (sosyal haklarından, geleceklerinden) uzaklaşıyorlar. 10 yaşın altında bile çocuklar var. En yaşlı sayılabilecek olanlar da 30 yaşlarında. Tabi böyle olunca amacına ulaşması kolay oluyor.

-10 yaşın altında çocukların olduğundan bahsettin, bu durumu biraz açar mısın?

1. İşçi: Evet çocuklar var. Sadece benim çalıştığım yerde değil her işyerinde var. Özellikle de küçük kız çocukları iç giyimde çalıştırılıyor ve patronlar bunu erkek işçiler mesai var dediğimde konuşuyorlar. Başkaldırabiliyorlar; ama kız çocukları her şeyi kabulleniyor. Saat gece 12'ye kadar çalışsalar da ses çıkarmıyorlar ve zaten bu çocuklara 100-120 milyon gibi bir para verip her işi yaptırıyorlar.

-Sigortası olan o birkaç kişiyi sadece işyerinde çalışanlardan sigortalı olanlar da var demek için mi gösteriyorlar?

1. İşçi: Hem öyle hem de işçilerin arasında haklarımızın talebi söz konusu olduğunda öne çıkan bir iki kişiyi biraz daha fazla para verdikleri ya da sigorta yaptıkları kişiler bunlar.

-Tekstil işçilerinin çalışma koşulları her geçen gün daha da zorlaştırılır-

-Çalışanların çoğunun akraba olması hakların talebi söz konusu olduğunda ne gibi durumlar oluşturuyor?

1. İşçi: Tekstil iş yerleri zaten aile şirketleri gibi, bu yüzden hak talepleri olmuyor desek yeri. Olsa bile tekstil işçisinde işten atılma korkusu çok büyük. Çünkü çalışan sayısı az. Patron istese hepsini bile işten atabilir ve yerine yenilerini bulması da zor olmaz. Bir defasında çalışma saatlerimiz uzatılmıştı, eski haline dönmesi için arkadaşlarla konuştuk 1 hafta 10 gün toplandık. Onlar da tepkiliydi bu duruma. Ancak iş normal çıkış saatimizde şartları indirip gitmeye gelince bir iki kişinin dışında bırakan olmadı zaten. Ertesi gün de biz o birkaç kişi işçileri kıskırtıyoruz diye işten atıldık.

-Son olarak gazetemiz aracılığıyla söylemek istediğin bir şeyler var mı?

1. İşçi: Tekstil işçilerinin sorunlarına el atılmasını istiyorum. Önemli gibi görüldüklerini düşünüyorum tabii ki tekstilde bir örgütlenme olacaksa bunu yaratacak olanlar işçilerdir. Ancak onların da bu konuda bilgilendirilmeleri gerek. Diğer iş kollarındaki sendikalar gibi tekstil işçilerini savunacak bir kurum olmasını istiyorum.

İŞÇİLER ÖRGÜTLENMELİ BİR OLMALI

-Kendinizi tanıtır mısın?

2. İşçi: Laleli'de deri tekstilinde çalışan bir işçiyim.

-Ne iş yapıyorsunuz iş yerinde?

2. İşçi: Ben ayakçılık yapıyorum makineciyle aynı işi yapıyor parça başı çalışıyorum.

-Ücret ne alıyorsunuz?

2. İşçi: Ücret parça başına göre oluyor. Parça başına 15 milyon falan ediyor. Bunun içinde yol, yemek, sigara her şey dahil. Sabah 7:30 gece 12'ye kadar çalışıyoruz. İş yeri eve çok uzak, servis yok, hiçbir sosyal güvence yok, yemek paydosu bile yok, zaten toplam 6 ay çalışıyoruz.

-Çalışma koşullarınızı ve ortamı biraz daha açabilir misiniz?

2. İşçi: Aldığımız haftalıktan günlük 4 milyon yol parası, 3 milyon yemek, arada bir sigara aldığımız ya da başka bir ihtiyacım olduğunu düşündüğünde günlük 10 milyon harcaman oluyor. Sigorta yok. 1-2 ay işlerin iyi olduğu dönemde sigortan var gibi gösteriliyor, işler durduğunda sigortanı tekrar bitiriyorlar. Zaten sigorta şirketlerinden gelen de yok. Gelen olsa bile kapıdan patronu görüp biraz parasını alıp gidiyor. Şimdiye kadar hiçbir sigorta şirketinin gelip de işçilerle konuştuğunu görmedim.

-Senin sigorta gibi bir talebin oldu mu?

2. İşçi: Oldu ancak patron yok dedi. Ben sana yapsam diğerleri de isteyecek dedi. 40 kişi çalışıyoruz 5-10 kişiye (o da akrabaları) sigorta yaptı. Bizim burası da aile şirketi gibi o yüzden diğerleri de hak talebinde bulunamıyor. 6 ay çalışıyoruz her bir montu Ruslar'a 200 dolara satıp bunun sadece 10 milyon-

nu işçilere ayırıyor.

-İş yerinde diğer bölümlerde çalışanların ücretleri ne kadar?

2. İşçi: Herkesin aldığı farklı. El işçisi normal haftalık çalışıyor tam olarak ne aldıklarını bilmiyorum. Çırac olanlar da haftalık, makineci ve ayakçılar da parça başına göre alıyorlar.

-Çalışmadığınız diğer 6 ayda ne yapıyor sunuz? Çalıştığınız yerden tazminat alabiliyor musunuz?

2. İşçi: Mayıs başında bitiyor. 3-4 ay öyle boş boş oturuyoruz. İş yerinden o sürede hiçbir tazminat alamıyoruz. Kışın ortasında da 1-2 ay böyle. Aralık Ocak arası.

-Tekstilin durumu hakkında ne düşünüyor sun?

2. İşçi: Tekstilde örgütlenmelerin yaratılmasının zor ve emek harcayan bir

iş olduğunu düşünüyorum; çünkü bu krizde nereden iş bulacağım korkusu var. Çocuklarıma ne götüreceğim korkusu var. Ve bazı şeylere ikna etmek, kabullendirmek çok zor. Tamam diyor bir bakıyorsun ertesi gün vazgeçiyor ya da 15-20 milyon farka kanyor.

-Tekstil işçilerinin zor örgütlenmesini bir kaç milyon fazlaya diğer taleplerinden vazgeçtiklerini söylüyorsunuz. Peki sence ne yapmak gerekiyor?

2. İşçi: Her yerde her zaman sistemi teşhir etmek gerekiyor. Herkesin aynı şekilde düşünmesini sağlamak gerekiyor. Aslında herkes farkında da uygulamada sonuç yok. Burda devrimci yapılara iş düşüyor. Onlar da uzak duruyorlar, sadece öğrenci kesimle devrim yapacaklarını düşünüyorlar herhalde. İşçilerden sadece sol düşünenlerin yanına gelip gidiyorlar, sanki diğerleri aynı sorunları yaşamıyor. Ya da onların fikirlerini almıyorlar.

-Siz Şahintepe ve Bayramtepe'de oturan tekstil işçilerisiniz. Sence burda tekstil işinde çalışan işçilerin ve aynı zamanda işyerinin fazla olmasının nedeni nedir?

2. İşçi: Buralar şehire uzak olduğundan denetim olmuyor. Bir de burda oturanlar göç edip gelmiş. Başka bir mesleği; okuması yazması olmayan insanlar. Buralarda patronların kendi isteklerini

gerçekleştirmeleri daha rahat oluyor.

-Son olarak burda çalışan tekstil işçilerine ve İK okurlarına söylemek istediğiniz bir şey var mı?

2. İşçi: Burdaki işçilerin örgütlenmesini, bir olmasını istiyorum. Devrimcilerden de bize sahip çıkmalarını istiyoruz.

-Nerde çalışıyorsunuz?

3. İşçi: Ben de arkadaşla aynı yerde çalışıyorum. 5 yıldır Laleli'de bir deri tekstil atölyesinde ayakçılık yapıyorum, ancak geçen cumadan beri boştayız. Bu süre Ocak'ın 12-13'üne kadar sürecektir ama daha da uzayabilir. 1 ay çalıştıktan sonra tekrar boş geçecek ve biz bu süreçte hiçbir para almıyoruz. Yapacak başka bir işimiz de olmadığı için böyle gelip kahvede oturuyoruz. İş yerleri boşalınca kahveler doluyor.

-Tekstil iş kolundaki örgütlenmeler hakkında sen ne düşünüyorsun?

3. İşçi: Deri tekstilinde olsun normal tekstilde olsun şu an adam akıllı işçinin hakları için çalışan bir örgütlenme, sendika yok. Zeytinburnu'nda bir sendika var, orası da büyük bir firmanın sahibinin elinde o yüzden biz de gitmiyoruz. Biraz da biz deri işçileri içinde bulduğumuz bu ağır koşulları hak etti. Çünkü deri işçisi ileriye dönük bir şey yapmadı. Bunu yapacak gücü de pek yoktu diyebiliriz. Çünkü hepimiz bırakıp gitsek bile haklarımızı alamadığımızda yerimize gelecek o kadar çok insan var ki patronlar da sürekli bunu söylüyorlar "bir sürü işsiz var gidip getiririm birkaç kişiyi 1-2 ay çalıştırır 1-2 aylık sigortasını da yapar eline de birkaç kuruş verir, yollarını düzenli çalışması şart değil" diyorlar. Deri işi patronlar için en avantajlı iş kolu, normal tekstilde o gün yapacak işi olmasa da işçinin maaşı veriliyor ama bizde öyle değil. Hiçbir giderleri de yok. Çalışan işçiyi de sigortalı çalıştırmıyorlar. Deri tekstil patronları için bir nimettir ki bu tekstil işinin parası da iyi patronlar için ve işin en kritik kısmı da bizim elimizden geçiyor. Bizim bir sendikaya, haklarımız için çalışacak bir kuruma ihtiyacımız var.

-Kendini tanıtır mısın?

4. İşçi: Aynı işyerinde makinacı olarak çalışıyorum. Ben de arkadaşlar gibi parça başına çalışıyorum. Ama ben en azından çalıştığım 16 saat sürede oturuyorum. Onlar sürekli ayakta biz sürekli oturuyoruz, mola falan olduğunda onlar oturuyor biz de ayağa kalkıyoruz. Çalışma koşullarımız aynı, günde 16 saat hiçbir molaya izin verilmeden parça başı denilen şekilde en ağır şartlarda çalıştırılıyor. Yıllarca çalıştırılıyorsun 1-2 aylık sigortan yapıyor. Mesela arkadaşımız hasta ameliyat olması gerekiyor. Onun içinde 4 aylık sigortasının görünmesi gerekiyor ama patron yıllardır yanında çalışan işçisine bunu bile çok görüyor. 2 aylık sigorta gösteriyor. Ve arkadaşımız ameliyat olamıyor.

-Yaptığınız işle ilgili ortaya çıkan rahatsızlıklar var mı?

4. İşçi: Biz hayvan derilerini adam ediyoruz diyebiliriz. Bu hayvan derileri, onları işlerken kullandığımız kimyasal maddeler, şu tinerci çocukların çektiği baliyle tinerle çalışıyoruz ve bunlar orda çalışan herkesin sağlığını tehdit ediyor. Cildimiz, ciğerlerimiz bu maddelerden etkileniyor bu yüzden ciğerleri çok kötü durumda olan, cildi tahriş olan ve hatta çalışırken düşen pek çok arkadaşımız oldu. Bırakın önlem almayı birine bir şey olduğu zamanda bile yardım edilmiyor.

-Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

4. İşçi: Biz zaten şu an mağdur durumdayız. Şu anda kaybedecek bir şeyimiz yok, bizi bir araya getirecek bir şemsiyeye ihtiyacımız var. Böyle bir şey olursa inanıyorum ki işçiler de haklarını arayacaklardır.

-Bu boş kaldığınız süreye göre belirleniyor?

3. İşçi: Bizim işimiz dış piyasaya göre belirleniyor. Rusya'ya bağlıyız. Onların işini yapıyoruz. Ama burada devlet katkısı yok. Diğer uzak doğu ülkeleri Rusya'ya ihracat yapmak için kolaylık tanıyor. Ama müşteriler Türkiye'ye gelmek için zorluklar yaşıyorlar. 5-6 yıl önce senenin 9 ayı çalışıyorduk. Sürekli buraya geliyorlardı. Ama şimdi Güney Kore'ye falan gidiyorlar. Buraya 4-5 ay geliyorlar. Biz de sadece bu süreçte çalışabiliyoruz.

-Ne kadar süredir deri tekstil işinde çalışıyorsunuz? Bu süre zarfındaki gözlemlerin neler?

3. İşçi: 18 yıldır bu işle uğraşıyorum eskiden böyle iş sorunu yoktu. Ama şimdi öyle değil, önümüzde 3-4 aylık bir süreç var, yılda 4 ay çalışmıyorum. 1 yılda 3-4 ay çalışıyoruz. 500-600 milyon kazanıyoruz ama günde 16 saat çalışarak. Normalde bir memur günde 8 saat çalışıyor. Biz 16 saat. Bizim 1 haftada çalıştığımız süreyi onlar 2 haftada ancak çalışabiliyorlar. Mesailerden ya da başka birşeyden de para alamıyoruz. Parça başına çalıştığımız için kaç parça yaparsan ona göre para alıyorsun. Bu da bizim işimizin en zor taraflarından biri, iş olmadığı sürede boşuz. Boş kaldığına da açsın.

İşçi-köylü'den

IRAK HALKI DİRENİŞLE, İŞGALCİLER İSE YARATTIKLARI CANAVARI YAKALAMA SEVİNCİYLE(!) MEŞGUL

En son söyleyeceğimizi en başta söylesek; nasıl ki Irak işgalinin kısa sürede gerçekleşmesi işgalcilerin rahat yüzü görmesini ve direnişçilerin kurşunlarına hedef olmaktan kurtarmasını sağlamadıysa Saddam diktatörünün yakalanması da işgalcileri yaşanan ve yaşanacak olan bu akıbetten kurtaramayacaktır. Şu kısa zaman dilimi dahi bu gerçeği gösteriyor. Yani işgalciler yarattıkları canavarla meşgul olup zafer çığlıkları atarken direnişçiler Irak sokaklarında işgalcilere karşı kurşun yağdırmaya devam ediyor. İşgalciler yarattıkları canavarı yakalamakla bir moral üstünlüğü yakaladıklarını ve aynı zamanda işgalcilerin birçok yalanının açığa çıkmasına da hizmet edeceğini ilerleyen süreçte hep birlikte göreceğiz. Bugün öncelikle yapılması gereken işgalcilerin başta Irak'ta olmak üzere bölge ve dünya halklarına karşı işledikleri tüm suçları yarattıkları canavarlara yükleyip kendilerini aklama çabalarını en geniş şekilde teşhir etmeye ve Irak halkının direnişini sahiplenmeye devam etmektir.

Devrimciler ve komünistler açısından Saddam'ın diktatörlüğü ve katliamcılığı tartışılmazken tartışılmayacak diğer bir gerçek ise; bu diktatörün yaratıcısı ve destekleyicilerinin emperyalistler olduğudur. İşte bugün Saddam'ı yargılamaya hazırlanan işgalcilerin Saddam'la birlikte işledikleri suçların kısa bir bölümü; İran, Irak savaşının ortasında bunlar vardı. Başta Halepçe katliamı olmak üzere Kürtlerin uğradığı her katliam ve kıyımın arkasında yine bunlar vardı. Ve yine Saddam diktatörüne sağlanan silahların nereden geldiği sır değildir. Dolayısı ile Saddam diktatörünü yargılamaya hazırlanan işgalcilerin amaçlarından biri de işledikleri suçları Saddam'a yükleyip bölge halkları nezdinde kendilerini aklama çabasıdır.

Bu çabayı heyecanla destekleyip alkışlayanlar yalnız hafıza yitimine uğramamışlar; aynı zamanda emperyalist işgalcilerin kendilerini aklama iki yüzlülüğüne ve sahteliğine figüranlık yapma rolünü de üstlenmişlerdir. Bugün bu figüranlığın en uç temsilcileri Talabani ve Barzani'dir. Şu açık ki Talabani ve Barzani gelecekte işgalcilerin çöplüğünde arı-

yorlar. Bu güçlerin niteliklerinin böylece daha da açığa çıkarması, Kürt halkının geleceğini nerede araması gerektiği sorusunu da süreç içinde gündeme getirecektir. Ve bu açık tablo üzerinde doğru ve yanlışların altını çizmek daha da kolaylaşacaktır. Ki asıl zor ve tehlikeli olanda utangaç "işgal karşıtlarının" tutumudur. Bu durumun deşifre edilip açığa çıkarılması Kürt halkının geleceğini emperyalist kapılarda arama politikasının yanlışlığını ve yanlıgısını ortaya koymaya hizmet eder. Hala emperyalistlerin ezilen halklar lehine sorunları çözeceğine inananlar ve bugünün sorumlusunda işgalcilerden medet umanlar şu sorulara yanıt vermek zorundadır.

Bugün İsrail siyonistlerinin Filistin halkına her gün yaptıkları kan banyosunun arkasındaki güç kimdir? Tabi ki Saddam diktatörünü yargılamaya hazırlanan ABD emperyalizmidir. Faşist TC'nin başta Kürt halkı olmak üzere, devrimcilere ve komünistlere karşı yürüttüğü katliam ve imha operasyonların, yapılan askeri darbelerin arkasındakiler yine bu emperyalistler değil midir? Bu emperyalist haydutların, Vietnam, Şili vb bir dizi ülkede işledikleri insanlık suçları, yaptıkları askeri darbeler tıpkı bugün Irak'ta olduğu gibi sahte demokrasi gösterileriyle iktidardan alaşağı etmeye veya yargılamaya çalıştıkları diktatörü ve katillerin sayısı oldukça çok değil midir?

Tüm bu gerçekler orta yerde dururken, hala var olan tablonun bugünkü sonuçlarından hareketle ilerici, yurtseverlik adına ortaya farklı sonuçlar çıkararak, kitlelerin kafasında bilinç bulanıklığı yaratarak ve aynı zamanda emperyalist işgalcileri şirin göstermeye çalışmanın Kürt halkına yarar değil zarar verdiği açık değil midir? Bunun böyle olduğu tarihi tecrübelerle defalarca ispatlanmıştır. Eğer tarihi tecrübeleri dikkatlice okur ve tarihin sesini can kulağıyla dinlersek bugünkü tablonun nasıl bir sürece evrileceğinin ipuçlarını görmekte de pek zorlanmayacağımız açıktır.

Hatırlanacağı gibi Irak Kürdistanı'ndaki bugünkü Kürt önderlikleri İran-İrak savaşının bu haksız savaşın yaratıcıları da yine emperyalistlerdi.

Çelişkilerden yararlanma adı altında Kürt halkını bölgedeki gerici ve faşist güçlerin çıkarları uğruna savaş-turmaktan çekinmemişlerdi. Yine bu feodal aşiretçi Kürt önderliklerinin PKK hareketine karşı izlemiş oldukları saldırgan tutum ve buna karşılık TC'den aldıkları yardımlar tartışılmayacak kadar açık ve nettir. Bağımsız düşünme ve hareket etme iradesinden yoksun olan bu işbirlikçi önderlikler, bugün Kürt topraklarını ABD'nin gelecekteki üssü haline getirme çabası içindeler.

Elbetteki tüm bunlara rağmen bugün dünün bir kopyası değildir. Süreçler arasında yaşanan belli farklılıklar vardır. Bu farklılıkları görebilmek gelecekte muhtemel gelişmelerin altını çizmek daha doğru ve gerekli olandır.

Nedir bu farklılıklar? Her şeyden önce işgalciler bugün Irak da oluşturdukları geçici yönetimde en çok güvendikleri ve gelecek için üzerinde planlar yaptıkları esas güçler Kürtlerdir. Dolayısıyla yalnız Kürt önderlikleri işgalcilere değil, aynı zamanda işgalcilerin de Kürtlere ihtiyacı vardır. Bundan dolayı emperyalistlerin Irak'a yerleşme planları Kürtlere yaklaşımda geçmişe oranla daha özel bir politika içereceği açıktır.

Saddam diktatörünün yakalanmasıyla birlikte işgalcilerin bu özel politikasının uygulanmasını daha da hızlandıracak yeni gelişmelerin olması da kuvvetle muhtemeldir. Nedenine gelince; **birincisi** işgali sürdürme gerekçelerinden biri olan Saddam yakalandı. **İkincisi**: Her fırsatta unutturulmaya çalışılan kimyasal silahlar da henüz bulunamadı. Kimyasal silahların bulunmaması dış kamuoyunda işgal karşıtı tepkilere yol açarken, Saddam'ın yakalanmasıyla birlikte işgalcilerin hala Irak'ı terk etmemeleri bugüne kadar işgalcilere destek veren güçlerin içinde de işgal karşıtı bir tartışmanın gelişmesi ihtimalde çok somut bir olgu haline gelebilir. Nitekim burjuva basına yansıdığı kadarıyla bir dizi Şii din adamı Amerikan askerlerinin Irak'tan çıkmaması halinde silahlı direnişe başlayacaklarını açıklamış durumdadır.

Esas olarak Saddam ve işgal karşıtı olan bu güçler direniş cephesinde kazanılan her başarının Saddam hanesine yazılacağı ve Saddam diktatörünün yeniden sahnede yer alacağı düşüncesini taşıyorlardı. Ama Saddam'ın yakalanması bu psikolojik korkuyu ve atmosferi önemli oranda dağıttı. Dolayısıyla Saddam taraftarlarının dışındaki direniş cephesi Irak'ta daha da büyüyerek gelişecektir. Ki gelişmelerde o yöndedir. Ama şunu da unutmamak gerekir ki; em-

peryalistler, işgalci güçler bu cephenin büyümemesini yalnız askeri saldırılarla değil aynı zamanda iç bütünlüklerini parçalamak içinde her türlü hile ve entrikaya başvuracaklardır. Direnişçi güçlerin zayıf olan ideolojik-siyasi zeminleri emperyalistlerin bu yönlü politikaları için uygun zeminler yaratıyor.

Özetlersek: Emperyalistlerin gerçek işgal amaçlarının ne olduğu düne oranla bugün daha da açık bir nitelik kazanmıştır. Emperyalist işgalciler Saddam'ı yargılama süreciyle birlikte Irak'ta kendilerine yönelik gelişen tepkileri mümkün olduğu kadar sınırlamaya ve hatta bunun için yargılamayı biraz daha sürece yaymaya çalışacaklardır. Tabi ki katil Bush'un bu yargılamayı ABD'de yapılacak olan seçimlere endeksleme ihtimalini de gözardı etmemek gerekiyor. Tüm bunların yanısıra elbetteki yargılama biçimi Saddam diktatörünün bu yapılanma sürecinde sergileyeceği tutumda mevcut gidişat üzerinde etkilerde bulunacaktır.

Yaşanan tüm bu gelişmeler işgalcilerin Irak'ta uzun süre kalma gerekçelerini güçlendirmiyor, bilakis zayıflatıyor. Buna rağmen işgalcilerin kendi istekleriyle kolay kolay Irak'ı terk etmeyecekleri de açıktır. Özellikle yakın gelecekte değeri daha da artacak olan bölge petrolü, kriz için de olan ABD ekonomisi emperyalist işgalcilerin bölgede kalıcılışmak için çalışacaklarının açık ve net verileridir.

Buna karşı açık ve net olan diğer bir olgu ise Irak topraklarında direnişin giderek daha da boyutlanacağı gerçeğidir. Direnişin boyutlanması demek ABD emperyalistlerinin daha çok Talabani ve Barzani güçlerine dayanması demektir. Son süreçte İsrail'in Irak Kürdistanı'na yönelik artan ilgisi de bu gelişmeleri doğrular niteliktedir. Bu da özellikle Arap ve Kürt halkları arasında düşmanlıkların gelişmesine neden olacaktır. Bu durum bölgenin geleceği açısından; ezilen halkların emperyalizme karşı birlikte mücadele etmesi zeminini daha da zayıflatacaktır. Ki bu birlikteliğin sınırları zaten çok dar ve geri düzeydeydi. Son gelişmeler bu durumu daha da olumsuz bir rotaya doğru yöneltecektir. Bu tehlikeli gelişmeleri hesaba katmadan yapılacak her değerlendirme ortaya doğru değil, eksik ve yanlış sonuçlar çıkaracağı açıktır. Dolayısıyla değerlendirmelerimiz her türlü duygusal, dar ulusal çıkarlardan uzak anti emperyalist mücadele ve bilincin gelişmesine, ezilen halkların birlikte mücadele etme ruhuna hizmet edecek tarzda olmak zorundadır.

Asgari ücret açlık sınırının altında

Diğer yıllara göre tek fark ise sendika konfederasyonlarının, geçtiğimiz yıllardaki asgari ücret belirlemede, hükümetle girdiği tartışmalara bu yıl girmemesidir. Bu nedenle hükümet hem celladı hem de papazı oynuyor.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu 1 Ocak 2004 tarihinden itibaren uygulayacak yeni asgari ücreti belirlemek için, çalışmalarına başladı. 5 işçi sendikası, 5 patrone ve 5 hükümet temsilcisinden oluşan komisyon 24 Aralık günü yapılan 5. toplantısında asgari ücreti belirleyemedi. Komisyon toplantılarının dışında yürütülen tartışmalarda, sendikaların asgari ücretle ilgili sessiz kaldığı, AKP ve patronların istedikleri gibi bir ücret belirlemeye çalıştığı görülüyor. Yani her yıl olduğu gibi asgari ücretin belirlenmesinde bu yıl da işçilerin hiçbir söz hakkı bulunmuyor. Diğer yıllara göre tek fark ise sendika konfederasyonlarının, geçtiğimiz yıllardaki asgari ücret belirlemede, hükümetle girdiği tartışmalara bu yıl girmemesidir. Bu nedenle hükümet hem celladı hem de papazı oynuyor. Başbakan R.Tayyip Erdoğan, “**Kendilerini üzmem, ama asgari ücret bazı sanayicilerin çocuklarının gece kulüplerindeki bir menü fiyatı değil. Bir aile nasıl geçsin**” sözleriyle asgari ücretle ilgili tartışmaları başlattı. Daha sora “asgari ücret 475 milyon lira olsun” sözlerinin ardından, asgari ücrette egemen sınıfların başlattığı tartışma, daha doğrusu oynanan oyunda sona gelmiş durumda. Erdoğan asgari ücretle ilgili söylediği tüm sözleri unutarak, “**asgari ücreti % 20 artıralım**” diyerek asgari ücretin nasıl olacağını da ipuçlarını vermeye başladı. Yaklaşan 28 Mart seçimlerine yatırım anlamına gelen, başbakanın çıkışlarının emekçileri aldatmaya yönelik manevralar olduğu son açıklamasıyla daha da açığa çıkmış durumda. Öyle ki, AKP hükümeti kurulduktan sonra, bir yılı aşkın bir süredir, sınıfsal karakterine uygun olarak emekçi düşmanı bir politika izlediler. İşçi ve emekçilerin birçok bedel ödeyerek elde ettikleri hakları bir bir budayan yasalar çıkartan AKP hükümeti, emekçilere verecek hiçbir şeyi olmadığını çoktan göstermiş durumda. Özellikle 4857 sayılı iş yasasıyla, işçileri esnek, sendikasız, düşük ücretle çalıştırmaya yönelik kapsamlı bir saldırının altına imza atmış durumda. Erdoğan’ın onca demagojik söyleminin ardından, asgari ücretin % 20 artırılmasını isteyerek, emekçilerin ücretlerinde hiçbir iyileştirmeye gidilmemektedir. Bu artış 2003 yılında enflasyondan kaynaklı yapılması gereken en düşük artış. Yani % 20’lik artış asgari ücrette hiçbir

iyileştirme getirmemektedir. **Buna göre bugün brüt 306 milyon lira olan asgari ücret 367 milyona yükseltilecek. Bu artışın net değeri de 263 milyondur.** Onca demagojik söylemin ardından çıkan rakamın komikliği ortadadır. Bu rakama patronlar ağız ucuyla onay vererek güçsüz bir şekilde daha fazla koparma amacını gütmektedir. Türk-İş’in Ekim 2003 ayı araştırmasına göre, dört kişilik bir ailenin yoksulluk sınırı 1 milyar 371 milyon 994 bin, açlık sınırı ise 451 milyon 386 bin lira. Bu rakamlar dikkate alındığında 263 milyonun komikliği daha net görülmektedir. Diğer yandan Devlet İstatistik Enstitüsü de besiniçi ve besindışı harcamaları dikkate alarak hazırladığı raporda asgari ücretin net 396 milyon 9 bin 971 lira olması gerektiğini belirtmektedir. Ancak devlet asgari ücret konusunda kendi kurumunun hazırladığı rakamları hiçbir zaman kabul etmemekte. Öyle ki DİE 2003 yılında 326 milyon önerirken açıklanan asgari ücret 225 milyon oldu. Bu yıl da devletin DİE’nin raporlarını da dikkate almayarak, % 20 artış yapacağını söylemek yanlış olmaz. DİE’nin açıkladığı

rakam bile açlık sınırının çok altında bir rakamdır. Ne varki Türk-İş DİE’nin açıkladığı rakamı olumlu bulmakta ve hükümetin bu rakamı dikkate alması gerektiğini açıklamaktadır. Türk-İş kendi raporunda 451 milyonun açlık sınırı olduğunu açıklamakta, ama en azından bu rakam için bile ısrar etmemektedir. Herhalde açlık sınırı işçiye göre farklı, kendilerine göre farklı belirlenmektedir. Türk-İş’in bu sessizliği, işçi sınıfının hakları için verilen mücadelede nerede durduğunu da göstermektedir. Öyle ki Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nda 5 kişi patronlardan, 5 kişi hükümetten ve 5 kişi de sendikalardan temsilci olarak yer almaktadır. Ancak patronlar ve hükümet yaptıkları pazarlıklar sonucu, istedikleri gibi bir asgari ücreti sendika temsilcilerini de katarak işçilere kabul ettirmeye çalışmaktadır. **Sendikalar o kadar sessiz ki, yer yer onların yerine hükümet, işçilerin “taleplerini” demagojik bir şekilde dile getirmektedir.** Sendikalar aciz duruma getirilmiştir. Patronların üzerinde tartıştıkları rakamların hepsinin açlık sınırının çok çok altında olduğu ortadadır. Bugün kayıtlı 5,5

AKP hükümeti kurulduktan sonra, bir yılı aşkın bir süredir, sınıfsal karakterine uygun olarak emekçi düşmanı bir politika izlediler. İşçi ve emekçilerin birçok bedel ödeyerek elde ettikleri hakları bir bir budayan yasalar çıkartan AKP hükümeti, emekçilere verecek hiçbir şeyi olmadığını çoktan göstermiş durumda.

milyon işçi, kayıtsız ise milyonlarca insan bu ücretle yaşamlarını idame ettirmeye çalışmaktadır. Asgari ücret yıllardır açlık sınırının altındadır. Ve milyonlarca işçi ve emekçi açlık sınırının altında yaşamaya mahkum edilmeye çalışılmaktadır. İşçi ve emekçilerin bugün açısından en önemli talepleri açlık sınırının üstünde bir ücret, yani insanca bir yaşamdır. Patronların ise işçilerin bu en insani taleplerini hep görmezden geleceğine hiçbir şüphe yok. Ancak verilecek örgütlü ve birlikte mücadeleyle bu rakamın kazanılması hiç de zor değildir.

HEP DİE RAKAMLARININ ALTINDA			
	DİE'nin önerisi	Hükümetin açıkladığı	Fark
Ocak 2001	153.438.336	102.369.600	51.068.736
Ağustos 2001	195.060.720	122.186.520	72.874.200
Ocak 2002	235.444.810	167.501.137	67.943.673
Temmuz 2002	274.825.000	189.291.850	85.533.150
Ocak 2003	326.602.000	225.999.000	100.603.000
Ocak 2004	396.984.971		

Vergiler halkın sırtında kambur

Her hükümet değişikliğinde çıkarılmaya çalışılan yasalar ve bu yasaların bir parçası olan vergiler her zaman emekçi halkımızın aleyhine olmuştur. Hükümetlerin halkı aldatmak için yaptığı propaganda ise "daha iyi bir gelecek, daha güzel günler için biraz da halkın kendini zorlaması" gerektirir. Eğitime katkı adı altında alınan vergiler emekçi halkımızdan alınmakta, buna rağmen daha güzel günler göreceği iddia edilen halk gençliğinin yüzüne üniversite kapıları kapatılmaktadır; depremin her türlü zararını gören hal-

edilyorsa, devletin emekçilerden zorla aldığı vergiler de şu veya bu yollarla emperyalistlere akıtılmaktadır. Burjuvaziye vergilendirmeyen ve onları vergi yükünden muaf tutan devlet, yıllar itibarıyla büyüyen bütçe açıklarını iç ve dış borç yoluyla kapatmaya çalışıyor, bu da emperyalizme daha çok bağımlılığın ifadesidir. Gün geçtikçe borçları çığı gibi büyüyen Türk ekonomisinin karşısında çıkarlarını düşünen IMF vb. emperyalist kuruluşların "daha çok vergi alın" demesi de bu yüzdendir. Yeni vergi düzenlemelerine bir bakacak olursak;

*Özel İletişim Vergisi (halkımızın deyimiyle deprem vergisi) sürekli hale getirilecek. Cep telefonu aboneliğinin tesisi sırasında alınan özel işlem vergisi de bu verginin kapsamına alınacak. Özel

Devlet gider kapsamına aldığı bu vergilerle kullandığınız her türlü malzemenin hesap sormaktadır. Bürokratik işlemlerde şikayetçi siz de olsanız, devlet kurumları da olsa yine vergiyi siz vereceksiniz. Tabi sadece bürokratik işlemlerde değil, bizzat kendisinin desteklediği özel sektörlerin işlemlerini de bu şekilde size çıkarmaya çalışıyor. Ki şans oyunlarından özellikle yılbaşı öncesinde çok gündeme gelen Milli Piyango kurumunda yapılan her işlem de (biletlemler özelinde ortaya daha net çıkmıştır) sizin gider hanenize yazılarak vergi vereceksiniz. Milli Piyango gelirlerinin nereye gittiği artık malum; Türk Silahlı Kuvvetlerine. Bu maddeyle yapılan işlemlerin vergisi gider kapsamında yine halkın üzerine yığılmaktadır.

*Vize müracaatında bulunanların ise "müracaat parası" veya "işlem parası" adı altında ücret tahsil edilmesi

Özellikle Avrupa ülkelerine çıkmak için yapılan vize başvurularının çoğunun sonuçsuz kaldığı ortadadır. Yüzlerce insan her gün başvuruda bulunmakta ama başvuruları cevapsız kalabilmektedir. Şimdi bu uygulamayla devlet bu yüzlerce insanın bin bir emekle denkleştirip hazırlanmış olduğu paraların da üzerine konuyor.

*Bir diğer maddede ise **ikamet tezkeresi harcının kalınan süreye göre belirlenmesi geçiyor**. Yani artık bir yerde ne kadar çok oturursanız o kadar çok vergi ödeyeceksiniz. Bu uygulamanın emekçi halkımız için pek de götürüsü olmayacak gibi. Çünkü artan kiralarla her an yeni bir ev bulma telaşında olan halkımızın ev almaya durumu da müsait olmadığı için sürekli bir adresinin de olması pek mümkün değil.

Burada saymadığımız birçok madde ile hedeflenen yine IMF borçlarının, krizin faturasının halkımıza ödetirilmesinden başkaca bir şey değil. **Halkımıza vergiler ödettilerirken aynı madde ve yasayla ise özel sektöre birçok olanak ve teşvik tanınıyor**. "Bazı mal ve hizmetlerdeki KDV oranlarının düşürülmesi, gecikme zammı oranlarının %7'den 4'e indirilmesi, vergi ve cezaların kredi kartı ile ödenmesi..." gibi maddeler bulunan yeni vergi düzenlemesiyle sermayeye %10 dolayında vergi muafiyeti getirilecek. Örneğin ülkemizin en büyük sermayelerinden bir grubun ya da kişinin cirosu 100 trilyonsa ve kârı da trilyonları bulurken, devlete ödeyeceği miktar, 50 milyar dolayında olacak. Oysa ki bu grubun ya da kişinin bünyesinde bulunan kuruluşlarda çalışan işçi ve memurların ödedikleri vergi her ay maaşlarından peşinen kesilirken, sermaye grubundan taksit taksit alınacak. Tabi

Otomobil vergileri, adaletsizliği arttırdı

Marka	Kasko Değeri (Milyon TL)	Yıllık Vergisi (Milyon TL)	Oran(%)
Lada Samara	12.300	400	3,3
Citro Sanderi 1.4	22.570	400	1,8
BMW 3.16i Coupe	66.981	400	0,6
Hyundai Sonata 2.0 GLS	42.000	1.100	2,6
Mercedes CLK 200 Coupe	120.000	1.100	0,9
Ferrari Megane II	38.000	1.200	3,2
BMW 3.18i Cabrio	106.825	1.200	1,1
1999 Saab 5	5.000	300	6,0
1999 Fiat Bravo 2.0	18.000	850	4,7
1994 Mercedes E 200	31.000	900	2,9
Ferrari 456	442.000	0.000	0,0
Porsche 911 Turbo	380.000	5.300	1,4
1997 Porsche	142.000	300	0,2

kımız yine bu depremin vergisini ödemekte ama kalıcı konutlara bile yerleşememekte, kışın ortasında çadırlarda yaşamak zorunda kalmaktadır; çevre temizlik vergisi adı altında yine halkımız vergi vermekte ama emekçi semtlerin birçoğuna çöp arabaları bile uğramamakta, yine zengin semtlerin zenginliğine zenginlik katılmaktadır... Hükümetin sözcüsü Kemal Unakıtan'ın tabiri ile "ortada pişen bir yemek var". Ama halkımız bu yemeğin bedelini vergilerle ödemekte, sermaye ise ödemedi.

Hükümete geldiği günden beri halkın çıkarları için hareket ettiğini söyleyen AKP hükümeti, 1 yıl boyunca ne kadar halka hizmet ettiğini IMF ve DB endeksli uygulamaları ile, çıkarttığı yasalarla gösterdi. Halka hizmet adına efendilerinin istekleri doğrultusunda çıkarılan bu yasalar, sermayenin emperyalizmin çıkarına hizmetten başka bir anlam ifade etmemektedir. En son çıkarılmaya çalışılan **Kamu Reformu Yasa Tasarısı** da özelleştirmelerin dayanak noktası yapılmak istenmektedir.

Son olarak hazırlanan 2004 bütçesi ile getirilen yeni vergi düzenlemeleri bu gerçekliğin bir örneğidir. Bu vergilerle yine halkımız krizin faturasını ödemek zorunda bırakılmaktadır. "Sömürü ilişkisinin sürdüğü sınıflı toplumlarda, devletin uyguladığı vergi politikası egemen sınıf veya sınıfların çıkarlarının bir uzantısıdır" gerçeği ile baktığımızda vergiler, her zaman esas itibarıyla işçi ve emekçilerin alınteridir. Bizim gibi ülkelerde üretilen artı ürünün en büyük bölümü nasıl emperyalistlerce gasp

işlem vergisine tabi bazı iş ve işlemler için ise yeni bir vergi getirilmedi.

*Konutlara ait çevre temizlik vergisi su faturası ile tahsis edilecek. Bu verginin tutarı, tüketilen su miktarına bağlı olarak alınacak. Yani halk bundan sonra bir de tüketemediği maddelerin de vergisini vermiş olacak. Sudan ucuz ne var deyimi artık bu madde ile tarihe karışmış olacak. Uzun zamandan beridir çevre temizliğinin özel sektörlerle devredilmesi, bu maddenin gerçek nedenini de gösteriyor. **Devlet özel sektöre ödeyemediği parayı yine halkımızın cebinden çıkaracak.**

*Beyannameler üzerinden alınan pay ve vergi, damga vergisi kanunu, şans oyunları üzerinden alınan pay ve vergi, gider vergileri kanunu kapsamına alınacak. Buradaki amaç da çok

ve vize verilmese bile alınan bu paraların iade edilmemesi için Dışişlerine yetki veriliyor. Bu madde bize kamuya memur alımlarında yapılan sınavların, Öğrenci Seçme Sınavının öncesinde ödenen form paralarını hatırlatmaktadır. Milyonlarca işsiz, öğrenci müracaat etmekte -ki müracaat ederken de birçok para dökmektedir- ama sonuçta sayılı insan bu sınavları kazanabilmektedir. Sınav sonrası açıklamalarda ise sınav öncesi alınan form paralarının korkunç kazancından hiç bahsedilmemektedir. Şimdi de vize uygulamasında devlet aynı yöntemi uygulamak istiyor.

Pasaport ateş pahası (TL)

Harc tabi işlem	Harç tutarı
Pasaport harçları	
- 6 aya kadar	72.700.000
- 1 yıl için	103.800.000
- 2 yıl için	175.100.000
- 3 yıl için	250.300.000
- 3 yıldan fazla olanlar	354.700.000
A1, A2, B, F, H sürücü belge vizesi.....	72.700.000
Diğer sürücü belgeleri.....	166.800.000
Karayolları teknik muayene harcı.....	72.700.000
Silah taşıma vesikası	170.300.000
Silah bulundurma vesikası	85.100.000

eğer "af" a uğramamışsa. Şimdi yeni uygulamayla isterse kredi kartı ile de ödeyebilecekler. Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın tabiri ile yeni düzenlemelerle "Her yemeğin bedeli var. Ama yiyemeden, ama ödemedi" anlayışı hakim kılınacak. Zaten yiyemeyen emekçi halkımız ödeyecek, sermaye ise ödemedi emekçi halkımızın ödedikleri ile yiyecek.